

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84
FAX 215 28 05

Any XI N.º 563

Setmana del 8 al 14
de juliol del 1990

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 100 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Tot el cos (de l'Església) rep la gràcia dels sacraments i viu d'ells, però l'estructura de l'acció sacramental és jeràrquica, perquè la gràcia sacramental és distinta a la suma o fruit del fervor dels fidels: és el tresor de la gràcia comunicat des de dalt, a partir de Jesucrist."

Y. M. Congar

L'any 1915 se celebrava el "I Congrés Litúrgic de Montserrat". Catalunya responia, així, a les exigències del moviment litúrgic que arreu d'Europa s'anava gestant.

L'any 1965, a Montserrat es tornava a aplegar en el "II Congrés Litúrgic". Així s'intentava obrir per al nostre poble el camí de la renovació litúrgica promulgada pel Concili Vaticà II.

Hereus de tot un patrimoni pastoral i espiritual, que ha vertebrat tota la manera de ser de l'Església a Catalunya, hem emprès en aquest "III Congrés" la tasca de potenciar novament la vida litúrgica a casa nostra.

Ens hem aplegat en aquest "III Congrés Litúrgic de Montserrat", un Congrés que ha anat precedit d'una obra de sensibilització litúrgica entre tot el conjunt del poble cristià i en la qual hi ha col·laborat un gran nombre de laics. Durant les jornades del Congrés hem fet obra de reflexió, d'aprofundiment, sense estalviar l'auto-crítica i el realisme. També hem pregat.

I Podem indicar com unes línies majors d'aquest treball:

1.- Un reconeixement agraït a la renovació litúrgica, fruit del Vaticà II. A aquesta renovació, les nostres diòcesis hi han dedicat molts esforços. Ens ha donat una consciència més viva del fet que la litúrgia és una acció espiritual i això gràcies a la singular presència de Crist que comporta. També ens ha fet redescobrir la profunda dimensió eclesial de l'assemblea litúrgica. Pastors i fidels han retrobat per aquest camí els valors de la participació conscient i activa i han pogut viure la litúrgia en la perspectiva més fonda que insereix les celebracions de les nostres comunitats en la catolicitat de l'Església. Destaquem també el valor que ha significat l'ús de la llengua catalana en la litúrgia; ho destaquem tant pel que ha significat litúrgicament com per la seva transcendència cultural.

2.- Gràcies a la litúrgia, cor de la vida cristiana, l'evangelització i la vida missionera de l'Església tindran aquella força que brolla del misteri pasqual i que pot transformar el món dels nostres dies.

3.- El repte de la secularització creixent del nostre món ha comportat, entre altres coses, un descens de la vida sacramental. Aquest fet i la situació i els canvis socials del nostre temps han marcat també la nostra reflexió.

II Tot això afecta la vivència de la fe. D'aquí que, en la nostra reflexió hàgim insistit en els punts següents:

1.- La pastoral litúrgica ha de continuar, amb nou vigor, el treball de conjunt de totes les diòcesis de Catalunya. I s'hau-

comunitat i creï vincles de comunió eclesial.

El Congrés ha volgut estar obert al futur. Amb il·lusió renovada hem examinat les diverses facetes que pot prendre el treball d'aquests anys a venir. Entre les propostes que caldrà traduir en obres concretes i que oferim als senyors bisbes i a totes les persones compromeses en la pastoral litúrgica, indiquem les que s'han presentat amb particular insistència:

1.- La veritable naturalesa

ció de la gràcia salvadora de Jesucrist reclama que la celebració dels altres sacraments i la cura pastoral dels malalts obtinguin tot l'interès dels pastors i dels fidels.

5.- La necessitat d'una catequesi que porti a la valoració de l'Eucaristia dominical i de la Litúrgia de les Hores. Pel que fa a la Litúrgia de les Hores, serà bo de valorar la conveniència d'introduir-ne la celebració en la vida parroquial i àdhuc en la vida familiar.

6.- La superació del verbalisme, que pot ofegar la natu-

i experts en litúrgia assolirà millors nivells de creativitat si hom extreu tota la riquesa i el sentit de la normativa litúrgica.

11.- S'ha reconegut l'enorme i generós esforç dedicat a la traducció dels textos litúrgics. Es remarca, però, la necessitat inajornable de continuar aquest treball, al qual s'hi ha d'incorporar, sobre tot, persones significades en la creació literària. Les circumstàncies anormals en què viu encara el món lingüístic català ens suposen unes exigències particulars irrenunciables. S'ha d'avançar constantment en la relació amb totes les diòcesis de llengua catalana.

12.- Convé elaborar un "Cantoral litúrgic català" i un "Cantoral bàsic" perquè els fidels, més que cantar "durant" les celebracions, cantin allò que de fet canta la litúrgia. Per assolir aquest objectiu convindria la creació d'una Comissió Interdiocesana de Música.

13.- Es desitja que, amb l'assessorament de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia, els senyors bisbes de la Tarraconenense vagin duent a terme totes les adaptacions litúrgiques previstes en els llibres litúrgics i que poden tenir una concreció específica entre nosaltres.

Aquest resum de la reflexió feta i de les propostes que se'n deriven no pot recollir tota la riquesa d'aportacions que s'han fet aquests dies. Només es podrà advertir amb la lectura de les ponències i comunicacions. A l'hora de cloure el Congrés volem insistir encara en la necessitat de no quedar aturats en aquestes jornades. Han de ser una base i un estímul per al treball futur. L'acció pastoral que es faci en aquest sentit dins l'àmbit de les nostres diòcesis catalanes ha de conduir els homes i dones del nostre poble vers les fonts de la litúrgia, que és manifestació de l'amor de Déu i on som omplerts de l'Esperit que ens ha estat concedit en Jesucrist.

Montserrat, 29 de juny de 1990. Solemnitat de sant Pere i sant Pau Apòstols.

NOTA.- Els congressistes rebran aquesta proposta de conclusions a fi que gràcies als seus suggeriments es puguin formular les conclusions definitives.

rien d'anar obrint més portes a la col·laboració amb les altres diòcesis de parla catalana.

2.- Aquesta tasca s'ha d'integrar sempre en el conjunt del treball pastoral.

3.- La catequesi ha de partir de la realitat mateixa de les celebracions. Cal també un treball catequètic que hi condueixi. La centralitat de la Paraula de Déu en la litúrgia exigeix una adequada formació bíblica. Aquesta acció catequètica ha de ser permanent i cal fer-la amb particular pedagogia entre el món dels infants i dels joves.

4.- El llenguatge de la litúrgia no esdevé fàcilment un autèntic llenguatge d'expressió. Cal avançar en el camí que faci possible un llenguatge en el qual els fidels s'identifiquin i puguin expressar vivament la

del culte cristià ha de trobar sempre la seva identitat en l'assemblea dels fidels, la proclamació de l'Evangeli, la pregària d'acció de gràcies i de súplica i en l'acció simbòlica.

2.- Cal treballar per superar les diferències que es constaten en la valoració i la pràctica dels sacraments d'iniciació, per tal d'afavorir una pastoral conforme a la naturalesa d'aquests sacraments.

3.- S'ha urgint repetidament una resposta a la crisi en què de fet es troba el sacrament de la reconciliació. L'aprofundiment de les arrels de la dimensió penitencial de la vida cristiana permetrà de superar la més-enllà de polèmiques o de la reducció a una sola de les seves fórmules.

4.- El seguiment de la persona concreta en la comunica-

ralesa de la celebració, i afavorir aquell clima celebratiu que guii vers la pregària contemplativa. D'altra banda, cal millorar la qualitat de la predicació homilètica.

7.- Que la litúrgia sigui l'eix vertebrador de la vida espiritual del cristià i informi tot el seu obrar.

8.- S'ha tingut present la riquesa de les tradicions i de la religiositat popular del nostre poble. Aquestes tradicions i aquesta religiositat popular han d'acostar, d'una manera natural i espontània, a les riqueses espirituals de la litúrgia.

9.- El coneixement de la història és indispensable per estimar allò que hom vol reformar o fer progressar en el camp de la litúrgia.

10.- El diàleg entre artistes

Proposta de Conclusions del III Congrés Litúrgic de Montserrat

"Que la litúrgia sigui l'eix vertebrador de la vida espiritual del cristià"

ACTIVITATS DE L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

Del 17 al 23 de setembre

PELEGRINATGE PER LA RIOJA

San Millán de la Cogolla
Santo Domingo de la Calzada
santuari de Valvanera

I EL SEU ENTORN

ARAGÓ: Sant Joan de la Peña
monestir de Sixena

NAVARRA: Pamplona / Roncesvalles / Loyola

PAÍS BASC: santuari d'Arantzazu

CASTELLA: Burgos / Covarrubias
Santo Domingo de Silos
San Pedro de Cardena

OBERTA LA INSCRIPCIÓ - DEMANEU-NE INFORMACIÓ

NOUS

VIATGES I PELEGRINATGES

PER A LA PROPERA TARDOR-HIVERN

- **TERRA SANTA**
Del 4 al 13 d'octubre
- **EGIPTE**
Del 30 de novembre al 9 de desembre
- **JORDÀNIA-SÍRIA**
Del 26 de desembre al 5 de gener de 1991
- **TERRA SANTA**
Del 27 de desembre al 3 de gener del 1991

Els viatges i pelegrinatges de **CATALUNYA CRISTIANA** tenen una cosa de diferent i particular. Són una manera intel·ligent i cristiana de viatjar. Fan amistat, turisme, art, cultura i religió. Sol·liciti informació a l'**ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA**

ARGENTINA BRASIL I PARAGUAI

Del 25 d'agost al 9 de setembre

16 dies

BUENOS AIRES

Una de les 10 ciutats més importants del món, una autèntica metròpoli, capital fascinant, al Riu de la Plata, tan ample que no es veu la costa d'una banda a l'altra.

LES CASCADES DE L'IGUAÇÚ

L'espectacle impressionant de l'aigua en plena selva tropical. Excursions al costat brasiler, a Ciudad del Este (Paraguai) i a Misiones, on hi ha restes de la de San Ignacio, creada pels jesuïtes.

EL "TREN DE LAS NUBES"

Que arriba gairebé al cel; des de Salta, plena d'història i de música, cap a Jujuy, a la Quebrada de Humahuaca i a San Antonio de los Cobres.

✓ Pensió completa • Àpats a "churrascarias" i restaurants, amb la famosa carn a la brasa, i a la Costanera • Amb l'assistència tècnica d'Ultramar Express, de Barcelona, i de Thomas Travel, de Buenos Aires.

Demaneu més informació per telèfon, per correu o bé personalment a l'associació d'**AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA**

PENÍNSULA VALDÉS

L'únic indret de l'univers on les balenes franques són a l'abast de la mà. Excursió a la pingüinera de Punta Tombo, embarcament per veure les balenes, Trelew i Puerto Madryn.

ELS LLACS DEL SUD

La Patagònia dels Andes. Bariloche i excursió lacustre a l'illa Victoria i al bosc d'Arrayanes. Llacs, boscos, pescades increïbles... per no oblidar-se'n mai més.

L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE **CATALUNYA CRISTIANA** CONTRIBUEIX ECONÒMICAMENT PERQUÈ CADA SETMANA **CATALUNYA CRISTIANA** SURTI AL CARRER. FES-TE AMIC!
T'informarem a Plaça d'Urquinaona, 11 3er. 3a. A. 08010 Barcelona - Telf.: 301 37 18

EDITORIAL

Per damunt de tot, una experiència de litúrgia viva: això ha estat el III Congrés Litúrgic de Montserrat. Una assemblea rica en matisos i integrada: laics i religiosos; bisbes i preveres; especialistes, pastors i fidels; diversitat de diòcesis... Una assemblea orant. La vivència de la pregària de les hores i la de l'Eucaristia ja eren, essencialment, allò que les ponències postulaven. Per això hem baixat de Montserrat amb una gran esperança: no hem elucubrat sobre teories, sinó que hem aprofundit en la celebració de la nostra fe cristiana, tot rumiant, això sí, com podrem fer-la més transparent i atractiva als homes i a les dones de tot el nostre poble.

Els fruits d'aquest III Congrés no seran, probablement, tan espectaculars com els dels anteriors. El primer tenia l'encís de la primera embranzida i el segon ens portava la reforma conciliar... En aquest tercer hem tingut la sensació que, sense esclats ni gaire retòrica, enfilàvem la senda d'una certa maduresa.

La maduresa, no cal dir-ho, comporta modèstia. En contemplar, amb la perspectiva que ens dona el temps passat, el camí que la nostra litúrgia ha seguit al llarg

El Congrés Litúrgic de la maduresa

d'aquest segle, sentim alegria: s'ha avançat molt. Però la joia se'ns entela quan ens adonem de la poca fe dels homes... Hem fet allò que calia, però, al capdavant, hem de dir, com volia el Mestre; hem estat servents inútils. Continuarem, això sí, treballant sense falses il·lusions, però amb absoluta convicció i amb la confiança posada en el Senyor que edifica la casa.

Redescobrir la dimensió espiritual de la litúrgia ha estat una de les fites d'aquest III Congrés. Mossèn Pere Tena va parlar de la necessitat que se sent avui a l'Església de viure la litúrgia com un fet d'ordre espiritual. I afegia: "Després del Concili vam descobrir el sentit de l'assemblea, de la comunitat. Però ara necessitem un nou esforç per tal

de descobrir el Senyor de l'assemblea, que és Crist." En aquesta mateixa línia cal situar les repetides apel·lacions a introduir més espais de silenci en les nostres celebracions i a aconseguir una preparació més acurada dels participants. El missal dels fidels ens hi pot ajudar. Bandejat el seu ús, lògicament, del moment de la Missa, ha de ser redescobert com a instrument d'identificació del fidel amb els misteris de l'any litúrgic. És una prova de maduresa no confiar solament ni prioritàriament en els canvis exteriors.

Les conclusions d'aquest III Congrés es mouen també en un sentit de maduresa: els textos retrobats en la pròpia llengua poden ser millorats, els cants i la música han d'esdevenir més bells i significatius, els signes s'han de fer transparents i ens en calen de nous, hem de connectar més amb la religiositat popular, la litúrgia sacramental ha de ser viva en comunió amb tota l'Església...

Potser a algú li hauria fet més gràcia un Congrés més cridaner... Nosaltres tenim el convenciment que haurà estat, sobretot, un Congrés eficaç. El Congrés ha acabat, però la feina continua.

Jò estic convençut que els homes no servim per a res, per a gairebé res. Com més avança la meua vida, més descobreixo com en som, de pobres, i com se'ns escapen totes les coses realment importants. En veritat és Déu qui ho fa tot, qui pot fer-ho tot. Tal volta nosaltres ja fariem prou només de no entorbolir massa el món.

Per això, cada vegada em proposo metes menors. Ja no somio amb canviar el món i a vegades em sembla fins prou bé canviar un test de lloc. I tanmateix, tanmateix, altres vegades penso que, menudes i tot, aquestes cosetes que aconseguim fer podrien arribar a ser fins força importants. I aleshores, en els moments de descoratjament, em recordo d'una oració de cristians brasilers que un cop vaig escoltar i que ja l'he oblidat del tot, però que, reconstruïda ara per mi, podria dir una cosa semblant a això: —Sí, ja sé que només Déu

Els que no servim per a res

J.L. MARTÍN DESCALZO

pot donar la vida; però tu pots ajudar-lo a transmetre-la.

—Només Déu fa el miracle de guarir una malaltia; però tu pots ajudar a fer-la passadora.

—Només Déu pot donar la fe; però tu pots donar-ne el teu testimoniatge.

—Només Déu és l'autor de tota esperança; però tu pots ajudar el teu amic a trobar-la.

—Només Déu és el camí; però tu ets el dit que assenyalas com es va cap a Ell.

—Només Déu pot donar l'amor; però tu pots ensenyar a d'altres com s'estima.

—Déu és l'únic que té força, la crea, la dona; però nosaltres podem animar el desanimat.

—Només Déu pot fer que es conservi o es perllongui una vida; però tu pots fer que estigui plena o buida.

renyir amb la teua dona o el teu germà.

—Només a Déu se li va ocórrer l'invent del foc; però tu pots deixar una capsa de llumins.

—Només Déu dona la llibertat vertadera i completa; però nosaltres podríem almenys, pintar de blau les reixes i posar unes flors fresques a la finestra de la presó.

—Només Déu podria retornar-li la vida de l'espòs a la jove viuda; tu pots seure en silenci al seu costat perquè se senti menys sola.

—Només Déu pot retornar-li les forces a un ancià; tu pots demostrar-li que no està sol i que les seves opinions continuen interessant-te.

—Només Déu pot inventar una puresa com la de la Verge; però tu pots aconseguir que al-

gú, que ja les havia oblidades, torni a resar les tres Avemaries.

—Només Déu pot salvar el món perquè només Ell salva; però tu pots fer una mica més petita la injustícia de la qual ha de salvar-nos.

—Només Déu pot fer que li toqui la Primitiva a aquest pobre captaire que tant la necessita; però tu pots fer que vagi conservant aquesta esperança amb un petit somriure i un "serà demà".

—Només Déu pot aconseguir que rebi aquella carta la veïna del cinquè, perquè Déu sap que aquell antic promès fa molts anys que la va oblidar; però tu podries suplir avui un xic aquella carta amb una amoretta i una paraula festosa.

—En realitat, en realitat, ja veus que Déu es basta a si mateix; però sembla que s'estima més continuar comptant amb tu, amb els teus no-res, amb els teus gairebé-no-res.

RESPIR

LÍMITS, O PUNTS DE PARTIDA?

Un dia vaig llegir una frase que em va fer un efecte estrany al primer cop d'ull. Deia així: "Com més ens acceptem finits, més reculen els nostres límits, i nosaltres prenem més consciència que som en realitat uns éssers sempre en expansió". L'estranyesa em degué venir d'haver de tenir per una causa de la reculada dels nostres límits precisament el fet de reconèixer-los. A poc a poc em sembla que ho he anat entenent. No és ben bé que la simple acceptació dels límits els faci recular. Passa, però, quan ens els acceptem, que ja no els veiem com a límits, sinó que ens són uns nous punts de partida. Diríem que l'expansió personal és sempre una reculada dels límits, però sempre i necessàriament a partir dels límits mateixos. Potser les limitacions acceptades es tornen ja automàticament punts de partida, i només cal que ens n'adonem.

MIQUEL ESTRADÉ

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS DIFUSIÓ DE CATALUNYA

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia de la M. de D. dels Àngels C/ València, 244, 2on. Tels.: 215 / 27 39 - 27 84 FAX: 215 28 06 08007 Barcelona

Sots-directors: Francesc Malgosa i Riera Joan Carrera i Planas

Editor: Fundació Catalunya Cristiana

Gerent: Impressora: Publiograf, S.A.L. Pte. Valeri Serra, 30 Tels.: 254 / 16 30 - 17 77 Barcelona D.L. B.14.387/79

Direcció: Jaume Roigé i Torrentgenerós

Disseny: Josep Samper i Aledo

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.800 Ptes.

Europa: 8.700 Ptes. Amèrica: 10.650 Ptes. Àsia, Àfrica: 11.400 Ptes. Filipines: 11.400 Ptes. Àsia (més oriental): 14.200 Ptes.

ARA MATEIX

Religiositat popular: una nova sensibilitat

J. CARRERA PLANAS

Al III Congrés Litúrgic de Montserrat s'ha respirat un clima d'atenció, d'obertura i de simpatia envers la religiositat popular. Podem ben dir que apunta una nova sensibilitat sobre aquesta qüestió, que no existia molt pocs anys enrera. Com interpretar-la, precisament dins el marc de la litúrgia on s'ha fet palesa?

En realitat la preocupació d'arribar al poble i de fer-lo participant de la vida litúrgica ja era present en el primer Congrés i en tot el moviment litúrgic. Però, durant molt de temps, potser la consideració de la litúrgia en si mateixa, a la qual el poble és cridat, havia abassegat totes les energies. Ara ens adonem que també cal esmerçar-ne moltes en l'atenció al poble, sobretot a la seva part, tan nombrosa, que no acaba de respondre a la crida, i a les raons per les quals no ho fa.

Quan es parla de religiositat popular tothom pensa, tot seguit, en les processons, en la veneració d'unes imatges tradicionals, en els romiatges a petites ermites i a grans santuaris. Algunes d'aquestes expressions religioses han estat tractades poc delicadament i fins i tot suprimides de forma autoritària. D'aquest mal tracte n'ha restat una mica de ressentiment en certes persones i grups i, a vegades, n'ha sortit com una petita mitificació de la pràctica suprimida, cosa que no hauria passat si s'hagués extingit naturalment. Ara es va escampant una voluntat de diàleg i de reconciliació popular a propòsit d'aquelles tradicions, les au-

tòctones i les que refan, aquí, els immigrants amb l'afegit de la nostàlgia i d'un desig d'identificació col·lectiva. Dialogar vol dir respectar els misteriosos itineraris de la fe, que només Déu coneix, i no pretendre el monopoli de l'Esperit, que habita en tots els batejats. També vol dir assumir la gran missió eclesial de sempre: evangelitzar la religiositat popular, salvant-la dels seus perills i àdhuc incorporant-ne elements a la litúrgia, com també s'ha fet sempre.

Però la nova sensibilitat que hem vist apuntar a Montserrat va més enllà del respecte i del diàleg amb tot aquest món de les expressions religioses no estrictament litúrgiques. Hi ha un cristianisme popular fet de creients que no participen amb gaire freqüència de la vida litúrgica de l'Església. Són aquests cristians —més nombrosos que els practicants i que els no creients— els qui comencen a ser vistos pastoralment amb més simpatia. Durant molt de

temps s'havia volgut imposar la hipòtesi que només existien dos comportaments respecte de la fe: el dels creients-practicants i el dels no creients. Sota la fèrula d'aquest esquema irreal, calia convèncer el no practicant que tampoc no era creient, i no convenia "perdre" massa temps amb la gèrnica que va a les esglésies el diumenge de rams o que hi acut per unes exèquies... Però ells han restat.

Mirar pastoralment amb simpatia aquest sector vol dir, primer, admetre'n l'existència, prou òbvia. I, després, pensar una pastoral i, dins d'ella, una litúrgia, al seu abast. I això no només amb vista al seu pas a la pràctica religiosa assídua —que també en serà un fruit, en molts casos— sinó, sobretot, amb vista a alimentar i fer créixer la seva fe en Jesucrist, a través dels espaiats contactes sacramentals que experimentaran en la seva vida.

Aquí es troben litúrgia i missió. Tota la litúrgia té força missionera, però, en algunes ocasions, es fa necessari explicitar-la molt més. La selecció dels textos, la manera de fer accessibles els signes, la sobrietat en l'ús de referències sàvies i d'al·legories molt per a iniciats, la consideració dels prejudicis de l'oient, la distinció entre llenguatge per a petit grup, silencis i reposat, i llenguatge per a grans concentracions... són factors a tenir en compte per a unes celebracions especialment missioneres...

Vistes així les coses, religiositat popular és molt més que processons i romeries.

De vels i d'integrismes

E.A. LLOBREGAT

Ja fa un temps que a França s'ha plantejat un problema sorprenent. Tres xiquetes han anat a classe a l'escola amb un mocador que cobreix els cabells. La societat se n'ha esgarifat en general. El mite de l'escola laica es clivellava! Hom ha dit des d'una i altra banda tota mena de coses, algunes assenyades, d'altres autèntiques barbaritats. Sembla com si un rar frenesí hagués atacat persones normals des del moment del greu sacrilegi: anar a una escola no confessional arborant un signe religiós. Trontollaven tots els fonaments, pel que sembla. Anem, puix, per parts, amb la intenció d'aclarir una mica el que s'ha esdevingut.

D'antuvi el mocador al cabell. En molts llocs les xiques es posen mocadors al cap, actualment tal vegada un poc menys, però en excursions o per anar en bicicleta

solen ser útils. És clar que la forma del plegat del mocador del cap no és la mateixa que la del que han utilitzat les tres nenes musulmanes per anar a l'escola. Cal, però, ser molt tècnic en indumentària per a distingir-ho, perquè no es tracta d'un xador que cobreix tot el cos, de cap a peus, sinó tan sols un mocador que oculta completament els cabells, d'acord amb un precepte corànic.

El problema de la xenofòbia, en aquest cas augmentat per un dogmatisme inexplicable, sorprèn els qui creiem que els francesos en general eren gent sensata i pràctica. Sentir gent que ha dit que els fonaments de l'escola laica, elevada a la categoria de fet intocable i transcendent, se n'anaven

perquè hi havia hagut un atac frontal per la presència d'un "signe religiós" al seu si, sembla, com a poc, una opinió desassenyada, destrellada. Tan feble és eixa escola autodenominada "laica" que un signe mínim, i fins i tot equívoc, la fereix mortalment?

Tothom té dret a donar culte a qui vulga o a no donar-ne, i aquesta qüestió és íntima i personal. Altra cosa seria, en un estat aconfessional, fer proselitisme fora dels llocs dedicats exclusivament a ei-

xa activitat cùltica i de formació dels components de la corresponent religió, secta o moviment espiritual. Però, en què pot afectar al proselitisme un signe mínim com el plantejat? Gents que no són creients o practicants porten com a ornament personal joies o bijuteria que reproduïx signes religiosos, tant cristians com islàmics, budistes o d'altra mena, adés per la seua bellesa o raresa, adés per voluntat pura d'ornar-se amb coses, collars, medalles, penjolls, braçalets i tant d'altres coses. Ningú no es sorprèn que una muller porte al coll un pectoral copiat del de Tut-ankh-Amon, que tal vegada el porte com a fidel dels cultes dels antics egipcis, o el porta perquè és molt bonic. Qui ho

distingiria?

Molt probablement, al fons de tot aquest problema, a més de la intransigència xenòfoba que asota cada vegada més els europeus (i en això la península ibèrica és més europea que en qualsevol altre aspecte), es troba l'abandó del concepte de transcendència que produeix la pèrdua de certs valors de la persona que, de ser cultivats, evitarien eixes inconseqüències absurdes, eixe esquinçar-se les vestidures davant de fets totalment normals i que responen al si de la persona, a la pròpia i defensable voluntat de fer el que li sembla correcte, al temps que no fa mal a ningú. El menyspreu de tot el que sobrepassa la mera humanitat, que es viu habitualment, és el major fautor de situacions tan absurdes.

(de SAÓ)

Església catòlica i avortament

ACUDIT

Fóra un error dir que tots els avortistes són d'ideologia esquerrana.

Aquesta afirmació ningú no la discutirà. Però si dic que tots els anti-avortistes són catòlics, multitud de gent dirà que això no és un error, sinó una gran veritat.

Tanmateix, no és així. No és patrimoni de l'Església Catòlica aquesta resolta actitud de defensa de la vida. Molta gent que no hi pertany condemna l'avortament amb tanta o més gran fermesa. Això passava abans i ara.

Al segle V abans de Crist, els metges grecs incloïen al seu jurament aquestes frases que equiparaven l'eutanàsia amb l'avortament: "No donaré cap droga mortal, ni que em sigui demanada, ni ho aconsellaré amb aquest fi... De la mateixa manera, no administraré a cap dona supositoris destructors. Mantindré la meua vida i el meu art allunyats de la culpa".

El cristianisme —digne hereu de la civilització greco-romana— mantingué aquest punt de vista, de manera que els metges i cirurgians abans de rebre el títol que els autoritzava a exercir la professió, juraven solemnement que no practicarien avortaments.

Se'ns dirà que l'Església va tenir durant segles el monopoli de la Moral pública. Però també és veritat que els il·lustrats i els polítics imbuïts de les idees de la Revolució francesa, que no foren precisament, la majoria, uns catòlics exemplars, mantingueren un criteri anti-avortista.

Es més, en les legislacions dels països hispano-americans inspirades per polítics majoritàriament maçons, l'avortament és castigat per la Llei.

Les altres religions

El budisme respecta tota forma de vida, fins l'animal i tot.

Les altres —islamisme, judaisme i esglésies protestants— condemnen l'avortament, encara que no ho fan amb la fermesa de l'Església Catòlica.

Els metges

A la premsa es parla del búnker mèdic. El rebuig de l'avortament per part de la classe mèdica, exterioritzat en el tot just aprovat Codi deontològic i en la seva conducta, va sorprendre desagradablement els avortistes.

Tornant al nostre tema, diguem que molts d'aquests metges defensors de la vida, viuen al marge de l'Església.

Perquè —opinen— ells han acceptat com a missió respectar la vida, prevenint i guarint malalties i ajornant tant com els és donat de fer, l'aparició de la mort.

Són aquells metges que no entenen com és que es gasten sumes ingents per tal de salvar infants a les UVIS o a les unitats de trasplantaments i, d'altra banda, s'impedeix que éssers en camí arribin a participar de la vida de relació.

És molt difícil de dir quants dels nostres metges se senten membres de l'Església o bé quants sovintegen els sacraments.

Però, no cal dir-ho, molts menys que els que han dit no a l'avortament.

JOSEP Mª MASSONS
Doctor en Medicina

Dimecres, 27

Dublín: la CE concedirà ajudes financeres a l'URSS

La cimera de Dublín va acabar ahir amb l'acord dels Dotze de realitzar la unió política d'Europa juntament amb la unió econòmica i monetària i es designaren els dies 13 i 14 del proper desembre per celebrar les conferències intergovernamentals que hauran de definir i concretar la futura Europa Unida. L'altre tret important de la cimera ha estat l'acord unànime de concedir ajuda econòmico-financera a l'URSS, si bé els Dotze exigiran de Gorvatzov que aclareixi les necessitats reals en aquest sentit i doni suficients garanties de la irreversibilitat del procés democràtic que realitza Moscou.

Sant Joan Despí: acte de comiat

A la seu de Televisió de Catalunya un miler de persones —familiars, companys, amics—, donaren el darrer comiat als periodistes Lluís Diurnaró, Joan Fornell i Josep Ylla-Català, morts en accident el passat dia 19 a la República Democràtica Alemanya. Mossèn Joan E. Jarque, director de Catalunya Cristiana, celebrà un respons i pronuncià unes sentides paraules al·ludint el consol de l'esperança cristiana. Fina Brunet i Francesca Fusalba llegiren sengles texts bíblics adients a l'acte i Àngels Barceló acomiadà els tres amics difunts en nom de tots els companys amb la veu trencada per l'emoció i llàgrimes als ulls.

Dijous, 28

París: La dreta s'uneix enfront de Mitterrand i Le Pen

Chirac i Giscard d'Estaing creen la confederació Unió per a França (UPF) a fi de sumar llurs forces electorals i fer front, així, als socialistes de Mitterrand i a l'extrema dreta de Le Pen. La confederació eligirà, en unes "primàries", un candidat únic a la presidència de la República per a les properes eleccions presidencials franceses del 1995.

Managua: "Franklin" lliura les últimes armes

Després que el passat 4 de juny la presidenta de Managua, Violeta Chamorro i el cap de la "Contra", Israel Galeano firmessin el Protocol de Managua, ahir el "Comandante Franklin" (Israel Galeano) i set membres del seu estat major van lliurar a Chamorro les darreres armes antisandinistes a mans del general espanyol Agustín Quesada, cap de les forces de pau de l'ONU. Amb aquest acte es posà fi a una guerra que ha causat 30.000 morts en 10 anys.

Divendres, 29

Barcelona: Autonomia dins l'autonomia

Ahir es va donar un pas important per l'autonomia de la Vall d'Aran quan el Parlament de Catalunya va aprovar, per un consens molt ampli, la llei de règim especial per aquesta comarca. En la llei s'ordena la restitució del Conselh Generau i el Síndic d'Aran i estableix l'organització administrativa pròpia, la normalització de la llengua aranesa i la conservació dels trets culturals propis d'Aran.

Berlín: Maizièrre exigeix Berlín com a capital alemanya

Lothar de Mazièrre, primer ministre de la República Democràtica Alemanya, considera probable que el pròxim mes de desembre se celebrin les primeres eleccions de l'Alemanya unificada, però remarca que el procés que duguí a les eleccions ha de resoldre, primer, la creació dels estats federats (lands) a la RDA, la finalització de les negociacions 2+4 sobre els condicionants externs de la unificació i la redacció del segon tractat que ha d'incloure l'acceptació de Berlín com a capital.

Dissabte, 30

Vílnius: Lituània posposa l'acte d'independència

La proposta del president del Parlament lituà, Vitautas Landsbergis ha reeixit en ser aprovada per la Cambra per 69 vots a favor, 35 en contra i 4 abstencions. El text aprovat declara una moratòria de cent dies en l'acte d'independència a comptar des que s'iniciïn les converses amb el Kremlin, a condició que aquest suspengui el bloqueig energètic.

Bonn: També la RFA vol Berlín com a capital

En un acte en el qual es nomenà ciutadà d'honor de Berlín el president de la República Federal Alemanya, Richard von Weizsacker, aquest es manifestà partidari que Berlín sigui la capital de la futura Alemanya unificada. Per la seva part, Genscher, ministre d'Exteriors, també es va pronunciar en el mateix sentit. Les declaracions es van produir un dia després que el primer ministre de la RDA, de Maizièrre declarés que el procés d'unificació de les dues Alemanyas hauria d'incloure la capitalitat de Berlín.

Diumenge, 1

Moscú: Aixecament del bloqueig a Lituània

Després que el Parlament lituà aprovés una moratòria de cent dies a la seva declaració d'independència, el Kremlin ha aixecat el bloqueig energètic a Lituània reprenent el subministrament de petroli. Gorvatzov afirma que acceptarà una estructura confederal a l'URSS on tindrien cabuda els independentismes.

Berlín: Deutschmarks per la RDA

Avui entra en vigor la circulació del Deutschmarks a la República Democràtica Alemanya, com a única moneda de curs legal. La unió econòmica i monetària entre les dues Alemanyas, suposa el pas més important en el camí cap a la unificació. Segons de Maizièrre, primer ministre de la RDA, l'esmentada unió "està condemnada a l'èxit".

Moscú: Ruptura al PCUS?

La crisi interna entre conservadors i reformistes del partit més poderós del món, el Partit Comunista Soviètic, pot dur-lo, a partir de demà, inici del XXVIII Congrés, a una escissió que sembla inevitable. En aquest cas, la política de Gorvatzov podria quedar compromesa seriosament.

Dilluns, 2

El Quebec: la independència, altre cop

La província canadenc de parla francòfona del Quebec es torna a replantejar la possibilitat d'independitzar-se del Canadà, després que dues altres províncies li vetessin el dret a protegir i promoure la llengua francesa, pròpia dels quebequesos. Ja el 1982, El Quebec no va signar la nova Constitució, que considerà centralista, malgrat que dos anys abans havia renunciat a la independència amb un 60 per cent dels vots.

Europa: Liberalització de capitals

Mentre la RDA acull l'entrada massiva de Deutschmarks amb expectació i els supermercats s'omplen de públic delerós d'adquirir productes occidentals, a la Comunitat Econòmica Europea ha començat la liberalització monetària que inclou la circulació lliure de capitals entre tots els països excepte Espanya, Grècia i Portugal. L'esmentada liberalització no serà efectiva per a Espanya fins al 1993.

Dimarts, 3

Moscú: Comença el difícil XXVIII Congrés del PCUS

En el discurs inaugural del XXVIII Congrés del Partit Comunista Soviètic, Mikhaïl Gorvatzov advertí al sector radical del perill de voler situar l'URSS "en la via del capitalisme" i, als conservadors, que llur actitud era la de voler perpetuar un tipus de socialisme que ha caigut en la resta d'Europa. Reconegué les falles del partit en política interior per manca de perspectiva davant dels problemes nacionalistes i proposà una política clarament de centre en defensa de la Perestroika.

Washington: Bush i els canvis a l'Est europeu

En una sessió de treball amb el seu departament de política exterior, el president nord-americà George Bush va manifestar als periodistes que els canvis polítics que s'estan operant a l'Europa de l'Est i la reunificació alemanya obliguen a un canvi d'estratègia en el funcionament de l'OTAN. Bush considera que, en la nova situació, l'Aliança Atlàntica ha de fer confiança al Pacte de Varsòvia. Aquesta reunió és preparatòria a la cimera de l'OTAN que començarà dijous vinent a Londres.

Objectiu obert

Una instantània del cardenal Miroslav Ivan Lubachivsky, cap de l'Església Catòlica Ucraïnesa, durant la celebració d'una litúrgia solemne a l'església de Santa Sofia juntament amb deu bisbes de la seva Església que havien viatjat al Vaticà per a una entrevista amb el Papa Joan Pau II.

Un aspecte de la distribució de fulletons "pro-vida" davant del Ministeri d'Assumptes Socials, en la manifestació convocada per la Plataforma per a l'Abolició de la Llei de l'Avortament el passat 28 de juny.

L'equip de la Selecció Irlandesa de Futbol i el seu entrenador Jack Charlton, amb Joan Pau II durant l'entrevista que aquest els concedí abans de jugar els quarts de final del Mundial Itàlia '90.

A Roma, el 8 de juny

El Papa va convocar tots els bisbes ucraïnesos

ROMA.- El papa Joan Pau II va convocar a Roma, els dies 25 i 26 de juny, una reunió de bisbes ucraïnesos, de tots els que resideixen a Ucraïna i a l'estranger. Segons el portaveu de la Santa Seu, aquesta reunió tenia per objectiu "escoltar l'avaluació que fan els pastors de la situació religiosa dels seus fidels".

En una declaració feta a Roma, el portaveu del Vaticà va indicar que la reunió tenia també per objectiu "abordar la qüestió del reconeixement legal de l'Església catòlica de ritu bizantí a Ucraïna i de la recuperació dels seus béns, tenint en compte les disposicions previstes sobre la matèria per la nova legislació sobre la llibertat de consciència i sobre les associacions religioses, sotmesa actualment a l'examen del Soviet Suprem de la Unió Soviètica".

Joan Pau II rep el cardenal Miroslav Lubachivsky, cap de l'Església catòlica ucraïnesa. Deu bisbes han passat molts anys en la clandestinitat i han estat un motiu d'interès especial de la Santa Seu.

El Vaticà va fer saber, a través del seu portaveu, que espera que aquesta trobada "contribueixi a resoldre les dificultats que encara subsisteixen a Ucraïna" i encoratjar l'Església catòlica ucraïnesa, "que ha sabut oferir un testimoni heroic de la seva fe catòlica en circumstàncies particularment difícils".

El problema del reconeixement

ment dels catòlics ucraïnesos de ritu bizantí o uniates, va ser igualment l'objecte d'una conferència de premsa celebrada a Roma el 8 de juny per un grup de sacerdots, religiosos i laics de l'Església catòlica ucraïnesa. Ells han recordat que se'ls havia promès la llibertat per a la seva Església així com un nou estatut legal a la Unió Soviètica. No obstant això, han

subratllat que les comunitats catòliques de ritu bizantí a Ucraïna no han estat encara registrades i l'Església no gaudix encara d'un estatut jurídic complet.

Aquests representants ucraïnesos també han destacat que l'actitud de l'Església ortodoxa russa "continua intolerant" i que el patriarcat de Moscou

no ha reconegut encara la seva Església, ni ha expressat la seva voluntat de reconèixer que el pretès Sínode de 1946, que va decidir la integració pura i simple dels catòlics ucraïnesos a l'Església ortodoxa russa, no va tenir cap validesa.

Expressant-se a propòsit de l'elecció del successor del patriarca Pimen (mort el 3 de

maig), els representants ucraïnesos a Roma han afirmat que aprecien el nou patriarca Alexis, metropolita de Leningrad i de Novgorod. Al seu judici, l'elecció del metropolita Alexis per al patriarcat de Moscou i no del metropolita Filaret de Kiev, que no sent especial predilecció pels ucraïnesos, facilitarà el diàleg amb l'Església catòlica d'Ucraïna.

No ha satisfet el Vaticà

Creació d'una Conferència Episcopal Xinesa

HONG KONG.- La creació d'una Conferència Episcopal el passat 21 de novembre, per part dels bisbes clandestins de Xina, ha estat mal rebuda per la Santa Seu i així ho ha manifestat a alguns dels interessats, als qui ha demanat actuar amb la major prudència. Encara que el diàleg Pequín-Vaticà es troba en un punt mort i sense grans esperances de continuar endavant, donada l'actual situació de Xina, la Santa Seu creu que la constitució de manera clandestina d'una Conferèn-

cia Episcopal pot augmentar les dificultats que hi ha.

Segons els observadors, en l'actualitat hi ha a Xina 120 bisbes clandestins. Els bisbes "patriotes" o que per comptar amb l'assensament de les autoritats comunistes són qualificats també de "bisbes oficials", són actualment 56, la seva majoria fidels a la Santa Seu, encara que no poden manifestar-ho. La nova Conferència Episcopal, que en el document de la seva creació subratlla la fidelitat dels seus components a la Santa Seu, es proposa atraure al seu si el major nombre possible de bisbes "patriotes". Ha estat designat President d'aquest nou organisme el bisbe de Baoding, monsenyor Fan, de 72 anys, nomenat l'any 1951 per Pius XII. Com a Vicepresident, l'arquebisbe monsenyor Tang, de Canton, exiliat a Hong Kong i l'arquebisbe de Xangai, monsenyor Pin Mei, de 88 anys, refugiat als Estats Units. Aquests tres prelats han estat a la presó durant molts anys.

Botiga traspàs:

Apta per a qualsevol negoci,
360 mts. quadrats.
Fàbrica 4 portes.
Zona eixample.
Truqueu Srta. Francina
T. 318 84 00 hores d'oficina.

FILTRANT LA NOTÍCIA

França: un sondeig clarificador i estimulador

"L'Església catòlica és, d'entrada, la comunitat dels qui creuen en Crist i en una jerarquia que està al seu servei". Aquesta definició de l'Església l'aprova la majoria dels catòlics francesos —un 49 per cent—, mentre el 39 per cent la consideren com una estructura jeràrquica i el 12 que no es pronuncien. Aquestes informacions les ha difós l'agència APIC. Han estat el resultat d'un sondeig fet per l'institut CSA als lectors del gran setmanari "La Vie".

Els catòlics demanen a llur Església que procuri fer un seguiment i que aprofundeixi l'aggiornamento endegat pel Concili Vaticà II.

Quan fa una mica més d'un any un altre setmanari catòlic, "Témoignage chrétien" llança una crida al diàleg en l'Església, que va recollir més de 70.000 signatures, es va pensar que aquesta era la veu dels contestataris. Però ara el sondeig acabat de realitzar per "La Vie" confirma que aquesta aspiració al diàleg en l'Església és molt més comuna i estesa del que s'havia cregut.

Com informa la mateixa agència, el 65 per cent dels catòlics interrogats —contra un 25 que no hi estan d'acord— pensen que, en l'època en la qual la democràcia guanya terreny a tot arreu, l'Església és una institució massa

jeràrquica on no hi ha el suficient diàleg, afegint el 92 per cent l'opinió que els catòlics practicants poden ser-ho de diverses maneres i no solament anant a missa regularment. Si el 59 per cent pensen que anar a missa regularment és signe que són veritablement practicants, un 80 per cent creu que la pregària —no necessàriament litúrgica— o obligatòria com és la missa, també és signe d'una pràctica real i que la pràctica de la justícia social i la caritat són signes visibles d'una pertinença a l'Església.

Certament que els lectors de "La Vie" i de "Témoignage" no són pas tots els catòlics de França, però sí que són representatius dels que se situen en la línia del Concili Vaticà II.

Els nombrosos sínodes diocesans (una trentena han acabat les seves sessions) en els quals han format part grups de laics, testimonien que a França hi ha una comunitat de fidels actius i responsables i que el sondeig dels dos esmentats setmanaris confirma que aquell país refusa ser només que un ramat.

Seria interessant un sondeig semblant a nivell d'Estat espanyol o simplement a totes les comunitats de Catalunya.

FRANCESC GAMISSANS

L'ESGLÉSIA EN EL MÓN

Els bisbes brasilers critiquen el pla econòmic de Collor de Melo

BRASÍLIA.- "Amb mètodes autoritaris i sense atenció a les institucions i als drets fonamentals dels ciutadans es poden provocar greus danys a la democràcia", diu un informe recentment publicat pels bisbes brasilers amb el títol "Reflexions sobre el pla", en el qual critiquen el pla econòmic dissenyat pel President del país, Collor de Melo, assenyalant que, "la solució no és inflació o dictadura". Al·ludint els gairebé cent mil empleats dels treballs dels quals perillan per la privatització de les empreses públiques, els bisbes demanen que no siguin tractats "com si fossin culpables per la fallida i ineficiència de l'Estat". (OFIM).

Un film japonès a Cannes narra la vida d'un catòlic

TOQUIO.- "Shi no Toge" (Espines de mort), film que ha representat el Japó en l'últim festival cinematogràfic de Cannes, està basat en una novel·la autobiogràfica de Shimao Toshi. Catòlic convertit, Shimao, que va morir l'any 1986, és considerat com un dels més influents novel·listes de la postguerra malgrat l'escassa acollida dels seus llibres. El novel·lista fou criticat per sectors polítics i socials de la societat japonesa a causa de la seva diferent interpretació de la cultura nipona.

La pel·lícula conta la vida de Shimao com una lluita de l'escriptor per deslliurar-se de la culpabilitat de follia i mort de la seva dona. El protagonista de la pel·lícula, després d'una sèrie d'embolics de faldilles que provoquen la follia de la seva dona, es penedeix de la vida tan frívola que ha dut i va al sanatori on està internada la seva dona, a la qual atén diligentment i acompanya fins que mor. (OFIM).

El govern permet l'ordenació de tres sacerdots

VIETNAM.- Els tres sacerdots ordenats en la diòcesi de Nha Trang són els primers a accedir al sacerdoci en aquesta circumscripció eclesiàstica des del 1975. Des de llavors el Govern, que ha d'aprovar les ordenacions perquè aquestes es produeixin, no n'havia consentit cap. Ara que les autoritats han donat el vist-i-plau els pares Nguyen Xuan i Louis Gonzaga Nguyen Hong, a més del franciscà John of God Nguyen Phuoc, han pogut ser ordenats sacerdots. L'arquebisbe Nguyen Van Binh, de la ciutat de Ho Chi Minh, ha proposat al Govern els noms dels altres deu vietnamites que volen iniciar el seu ministeri al servei de l'Església. (ICIA).

Cristians llatino-americanos combaten units la pobresa

LIMA.- Sota el lema "Sembrar esperança després d'una dècada de frustracions", 140 líders catòlics i protestants, d'Amèrica Llatina i el Carib, es reuniran a Jamaica del 5 al 9 de juny, per analitzar l'impacte del deute extern i del tràfic de drogues en la regió.

Els participants en la trobada cercaran també l'augment dels llaços d'unió entre les Esglésies cristianes d'Amèrica Llatina i el Carib i el seu compromís amb l'opció pels pobres. Així mateix, reafirmaran la convicció que els problemes regionals han d'enfocar-se ecumènicament. (ICIA).

Joan Pau II saluda Nelson Mandela a l'entrada de la biblioteca del Papa abans de l'audiència privada.

DONAR A CONÈIXER CATALUNYA CRISTIANA ESTÀ A LES TEVES MANS

Tu coneixes bé el setmanari CATALUNYA CRISTIANA. El seu rellevant contingut religiós agrupat per seccions, el seu àgil tractament d'actualitat, el seu format de premsa periòdica... Només has de fullejar-lo per adonar-te de l'inqüestionable valor que representa com a mitjà d'informació i cultura religioses. Està a les teves mans.

Però hi ha moltes persones que mai no l'han tingut a les seves mans, que ni tan sols n'han sentit parlar. Persones que per les seves creences i conviccions, sens dubte els interessaria llegir-lo, per poder-se informar i formar, per saber tot allò que passa referent a la religió.

Ara, donar a conèixer CATALUNYA CRISTIANA està a les teves mans. Per això només has de retallar la Sol·licitud de Subscripció i lliurar-la a alguna persona que estigui interessada a rebre el nostre setmanari. Encara millor si li ensenyes el periòdic sencer. D'aquesta manera et serà més fàcil convèncer-lo perquè s'hi subscriui. Fins i tot, si coneixes les seves dades,

pots efectuar la subscripció tu mateix. Per la teva part seria un detall, un obsequi que segurament t'agradarien.

Sol·licitud de Subscripció a CATALUNYA CRISTIANA

Nom _____ Cognoms _____

Adreça: _____ núm. _____

Població _____ Districte Postal _____

Província _____ Diòcesi _____

Desitjo rebre el setmanari en:

☐ Català

☐ Castellà

Faig pagament de:

☐ 4.800 Ptes.: subscripció anual (52 nús.)

☐ 2.500 Ptes.: subscripció semestral (26 nús.)

Mitjançant:

☐ Xec barrat a nom de la

Fundació CATALUNYA CRISTIANA

☐ Domiciliació Bancària segons les indicacions següents*:

Banc o Caixa _____ Agència _____

Senyors: _____

Els prego que amb càrrec al meu Compte o Llibreta núm. _____ atengueu el pagament dels rebuts que presentarà la FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA en concepte de subscripció al setmanari CATALUNYA CRISTIANA.

_____, de _____ de 19____ Firma del titular del Compte o Llibreta

X

* T'agraïrem que optéssis per aquesta modalitat ja que suposa per a nosaltres un considerable estalvi de temps i diners que dedicariem a una major difusió de CATALUNYA CRISTIANA. Per posar CATALUNYA CRISTIANA a les mans d'un amic cada setmana, retalla, emplena i envia aquesta sol·licitud a: Fundació CATALUNYA CRISTIANA. València, 244 - 2º 08007 BARCELONA

URGELL

Cinc noves professions religioses al monestir de les Avellanes

El passat diumenge, 17 de juny, va tenir lloc al Monestir d'Avellanes la Primera Professió Religiosa de cinc Germanets de Maria.

A continuació us oferim un senzill testimoni que vol fer ressò d'aquest pas tan important per nosaltres:

Déu ens estima. Aquesta és l'arrel de la nostra consagració. Al llarg d'aquests anys de formació Ell ha estat molt a prop nostre i ens ha manifestat el seu Amor. En el Noviciat hem pogut fer l'experiència de "l'enamorat", el Senyor ens ha separat i ens ha parlat al cor un per un. Ha estat un temps de continua PRESENCIA DE DÉU.

No caminem sols, Maria, la NOSTRA BONA MARE ens acompanya; Ella és el model de la nostra consagració, ens ajuda a modelar el cor, a restar oberts a l'Esperit, a fer-nos presents en el món d'una forma discreta i eficaç. Com a Germanets de Maria afirmem que Ella ho ha fet tot entre nosaltres i ho continua fent.

Déu ha volgut cridar-nos a viure en comunitat. En anomenar-nos Germans afirmem que SOM UNA FAMÍLIA; ho compartim tot: pregària, treball, descans, vida... Cada Germà és un do per l'altre, ja que és portador del carisma del nostre fundador MARCEL·LÍ CHAMPAGNAT. Invitats avui, a ser "Nous Champagnat" diem com ell: "fer-se Germà Marista és comprometre's a fer-se Sant".

Segurs de la FIDELITAT DE DÉU ens sentim moguts a deixar-nos consagrar per Ell. Hem experimentat que el seu Amor en nosaltres serà etern! La crida de viure els consells evangèlics de castedat, pobresa i obediència ens fa ser signes i testimonis de la presència de Jesús en el món, especialment enmig dels nens i joves.

Volem viure estimant sens mesura, donant tot el que som, cercant la voluntat de Déu.

Només ho podem entendre des de la GRATUITAT, per això celebrem que Déu ens estimi tant!

Germanets: SERGIO, JOSÉ MANUEL, JOSÉ LUIS, LLORENÇ i MIQUEL

Organyà celebra el IX centenari de la Canònica, una font d'evangelització

ORGANYÀ.— Una conferència de Cebrià Baraut, una concelebració eucarística i la publicació d'una ressenya històrica realcen la commemoració del IX centenari de la Canònica d'Organyà.

Cebrià Baraut, historiador medievalista i fill del Vilar de Cabó, en una conferència pronunciada a Organyà el dia 16 de juny, glossà el contingut de l'efemèride. El clergue Adalbertí i un incendi arruïnaren l'església primitiva d'Organyà, els Caboet, Senyors de la Vila i de la Vall, volgueren retornar-li l'honor i el patrimoni. Van convocar una assemblea de clergues i prohoms, que es reuniren al claustre de l'església. L'assemblea acordà la deposició d'Adalbertí, la desposseïció dels seus béns i la fundació d'una Canònica, que observaria la Regla de Sant Agustí. L'acte de l'assemblea es conserva a l'Arxiu Capitular de la Seu d'Urgell.

A continuació el conferenciant explicà l'origen de les Canòni-

ques, institucionalitzades pel Concili d'Aquisgran (s. VIII). Al Bisbat se'n fundà a Talló, Àger, Tremp, la Seu d'Urgell i Organyà. Els seus membres feien vida en comú, es distingien per l'austeritat en els costums i es dedicaven al culte litúrgic, ensenyament, pastoral i hospitalitat. La Canònica d'Organyà, d'observança agustiniana, va ser una font d'evangelització i cultura per a tota la Vall dels Cabonet. Els manuscrits de les Homilies, que han difós el nom d'Organyà per tot el món, testimonien l'esplendor del culte, els malalts eren atesos a l'Hospital fundat pels clergues, que també ensenyaven gramàtica, aritmètica i música. "La Canònica, digué Cebrià Baraut, era el centre comarcal". La seva influència va més enllà de l'àmbit local. "Organyà, explicà el conferenciant, és el Poble de les Homilies i el seu nom ha donat la volta al món". L'historiador, nascut a la mateixa Vall dels Caboet, s'identificà amb les festes commemoratives: "Cele-

brem amb goig i agraïment la fundació de la Canònica", manifestà.

La Canònica el 1539 va ser unida a la Mensa Episcopal de la Seu d'Urgell i es convertí en Col·legiata, que desaparegué el 1851.

L'endemà, 17 de juny, el bisbe Joan i dotze preveres, a l'església de Santa Maria, concelebraven l'Eucaristia solemnitzada per la Coral Bordonera. Evocant l'Assemblea medieval, convocada pels Caboet, el Sr. Bisbe, dos canonges d'Urgell i un de Solsona, amb altres personalitats assistents, signaven l'acta de la commemoració.

La comissió organitzadora prepara una publicació monogràfica sobre la Canònica i fa gestions perquè el Crist Majestat d'Organyà, custodiat des del 1906 al Museu d'Art de Catalunya, pugui ser exposat a la Vila per a realçar les festes centenàries de la Canònica.

ANTONI MIRABET

AVISOS I COMUNICATS

• **EXERCICIS ESPIRITUALS PER A JOVES I UNIVERSITARIS.**— Dels dies 21 a 25 de juliol a la Casa d'Exercicis N.S. de Montserrat de Caldes de Montbui, el P. Bernardí Tresserra, o.f.m., donarà una tanda d'exercicis per a joves, organitzada per l'Associació d'Espiritualitat Verge de la Pau. També s'hi admeten

matrimonis i persones grans. Cal portar la Bíblia. Per a més informació truqueu a l'Albert Manich, tel. 654 12 16.

• **Recés Espiritual sobre les lectures bíbliques del Diumenge XV de durant l'any.**— El dissabte, dia 14 de juliol, a les 5 de la tarda, a la Parròquia del Sant Àngel Custodi, c/. Vilardell, 48 (Metro Línia

I, estació Hostafrancs), tindrà lloc un Recés Espiritual, sobre les lectures bíbliques del Diumenge dia 15. Dirigirà el P. Raimon Negre, s.j.

Conciertos de la coral PRAETORIUS (Budapest)

a Catalunya, del 15 al 26 de julio de 1990

Diumenge, dia 15, a dos quarts de 9 del vespre: a l'església de Santa Ana dels Caputxins de Sarrià (Barcelona).

Dilluns, dia 16, a dos quarts de 10 del vespre: a l'església de Sant Just i Pastor de Sant Just (Barcelona).

Dimarts, dia 17, a les 10 del vespre: a l'església de Santa Maria de Gràcia (Barcelona).

Dijous, dia 19, al migdia: a l'església de l'abadia de Montserrat.

Divendres, dia 20, a les 10 del vespre: a l'església de Santa Maria de l'Estany.

Dissabte, dia 21, a les 10 del vespre: a l'església del Monestir de Ripoll.

Diumenge, dia 22, a la santa missa de dos quarts d'onze del matí: a l'església de Santa Teresa de les Carmelites Descalces de Vic.

Diumenge, dia 22, a les 7 de la tarda: a l'església de la Mare de Déu de Montserrat de Torelló.

Dilluns, dia 23, a les 10 del vespre: a l'església de Sant Feliu de Sant Feliu de Codines.

Dimecres, dia 25, a la santa missa de les 10 del matí: a l'església de Sant Jaume de Queralbs.

Dijous, dia 26, a les 10 del vespre: a l'església de Sant Jaume de Queralbs.

ESGLÉSIA I ESCOLA

Per què tanta pressa?

El projecte de Llei d'Ordenació del Sistema Educatiu (LOGSE) ja ha estat aprovat pel Congrés dels Diputats, i tot feia preveure que la presentació d'esmenes i la posterior discussió i eventual aprovació del projecte en el Senat tindrien lloc després de les vacances de l'estiu. Res més natural.

Però ara resulta que el Govern de l'Estat té molta pressa d'acabar el procés parlamentari i ha habilitat el mes de juliol per al treball del Senat, amb la intenció que la llei es pugui publicar en el BOE en el mes d'agost.

Quines intencions justifiquen aquesta pressa tan sobtada? Què hi guanyarem, amb una tramitació parlamentària precipitada i a deshora? No seria millor afavorir al màxim el diàleg i el pacte entre els diferents Grups Parlamentaris abans de recórrer a la força de les majories? Per què no dedicar el temps necessari a aquest diàleg, amb vista a incorporar en el projecte les millores que encara són possibles?

Pel que sembla, el Govern ha cregut preferible que el curs vinent comenci amb la llei aprovada i publicada, per tal d'evitar discussions entre els professors i ofegar, així, tot tipus de pressió tendent a modificar el projecte.

Si la intenció és aquesta, he de dir que no m'agrada. Per dues raons.

La primera, perquè una llei com la LOGSE, tan complexa i de tanta transcendència per a totes les escoles del país i per a l'educació de les generacions futures, mereix tota l'atenció possible per part dels nostres representants a les Corts Generals, i la pressa sempre ha estat mala consellera.

El Ministeri d'Educació i Ciència havia adoptat l'actitud adient en sotmetre a debat les línies bàsiques de la reforma i deixar temps per a l'estudi i la discussió de la proposta. Hauria estat molt millor mantenir la mateixa actitud fins al final. En qualsevol cas, el procés no s'havia de precipitar en el moment més delicat: la tramitació parlamentària de la llei.

La segona raó té encara més força: el professorat és la clau de l'èxit de la reforma del sistema educatiu, i sense la seva col·laboració cordial tots els bons propòsits del Govern poden esdevenir un solemne fracàs. Fer callar els professors discrepants amb una política de fets consumats no és un bon mètode.

Però potser he tingut un mal somni i m'he imaginat allò que no és, perquè les intencions que justifiquen tanta pressa per part del Govern de l'Estat són unes altres. Si ens les expliquessin...

FRANCESC RIU

Associació d'Amics de "Catalunya Cristiana" TRADICIONAL SORTEIG 1990

Nom dels guanyadors:

1r Premi - Ford Fiesta 1.1,5 portes
GERMANS DE LES ESCOLES CRISTIANES
MOLLERUSSA
2n Premi - Tuareg 125 Wind
NARCÍS BALLIU i SERRA - BLANES
Premi especial de les cobertes
DOMINQUES DE L'ANUNCIATA - LLEIDA

AMICS DE MEDJUGORJE

Trobada Internacional de Joves en autocar

28 de juliol - 9 d'agost
Preu: 23.500 Ptes.

Informació (93) 352 46 40
254 07 67

GIRONA

El Consell Pastoral analitzà diverses qüestions relacionades amb els serveis religiosos

“Integrar els laics sense fer-los capellans petits”

GIRONA.- El Consell Pastoral del Bisbat de Girona, compost per cinc capellans, tres religiosos i sis laics, va aprovar en la seva última reunió una sèrie de propostes sobre el futur pastoral de la Diòcesi, concretament sobre la manera de ser i actuar els preveres. El Consell va demanar un acostament dels capellans cap els que es troben més allunyats de l'Església i que facin treball en equip. També va proposar que es promogués la integració dels laics en alguns serveis eclesials, però sense “fer-los capellans petits” i donant-los prèviament la formació apropiada. Finalment va proposar revisar els programes de pastoral per

avançar en la vida de l'Església, que ha de ser signe de gratuïtat en la nostra societat d'avui.

Per altra banda el Consell de Pastoral de Girona també va estudiar les aportacions del Bisbat al qüestionari presentat pel III Congrés Litúrgic de Montserrat. El Consell opina que la reforma litúrgica ha fet més intel·ligible la litúrgia de l'Església, ha fomentat la participació del poble, ha trencat motlles, i ha situat els fidels a un nivell de recerca.

Amb tot, el Consell també adverteix que la reforma litúrgica conté encara molts símbols que no són copsats per la gent, que falta més formació per saber valorar i

assaborir els signes litúrgics, que les celebracions no són gaire engrescadores, concretament les misses per als joves i que els canvis es fan massa lentament.

Finalment el Consell diu que els enterraments se solen convertir en una catequesi, que s'ha perdut el sentit del “misteri”, que s'entenen les paraules, però no els seus continguts, que es nota que els capellans diuen moltes misses els dies de festa i falta més qualitat a la música litúrgica. Es va acabar la reunió designant tres representants del Consell per assistir al Congrés de Montserrat.

M. CABALLÉ

Elegit el nou Consell Presbiteral

GIRONA.- Els capellans i religiosos de la diòcesi de Girona han realitzat les votacions pertinents per tal d'elegir els membres del nou Consell Presbiteral que tindran un mandat de quatre anys. El total de vots va ser de 228, dels quals 222 van ser vàlids i 6 van ser nuls en la primera ronda i de 223 vots en la segona, amb 218 de vàlids i 5 de nuls.

Per la zona de Girona van sortir elegits els rectors del Mercadal i de Sant Jaume de Salt, mossèn Isidre Puigmitjà i Pujolràs i mossèn Angel Caldas i Bosch. Per la zona de la Costa van sortir el rector d'Arenys de Mar i de Tordera, mossèn Martí Amagat i Matamala i mossèn Joan Solà i Triadú. Per la zona de l'Empordà, els rectors de Vilafant, Sant Feliu de Guíxols i Verges, mossèn Miquel Pujol i Cañellas, mossèn Pere Matamala i Castañer i mossèn Josep Maria Castellà i Marcet. Per la zona de l'Interior van ser elegits mossèn Josep Maria Jordà i Ayme-

rich, rector de Vilademuls, mossèn Emilià Montal i Vilert, rector de Sant Esteve d'Olot i mossèn Emili Bohigas i Vidal, rector de Caldes de Malavella. A més, mossèn Xavier Xutglà i Ruiz, rector de Sant Salvador de Girona va ser elegit com a representant dels delegats, consiliaris i de casa Missió; mossèn Joan Baburés i Noguer, delegat de pastoral litúrgica; mossèn Pere Xutglà i Figueras, jubilat, ho va ser pels capellans jubilats; i finalment el pare Pere Codinach i Verdaguer, claretià, ho va ser pels religiosos preveres.

Per la seva part el bisbe, Jaume Camprodon, ha designat tres altres membres: Mossèn Pere Domènech i Feixas, rector de Banyoles; mossèn Narcís Ponsatí i Prujà, delegat de Caritas; i mossèn Enric Roura i Sabà, vicari de Palafrugell.

M.C.

FETS I CRITERIS

La mesura de l'amor

D'una o altra manera es presenta en la nostra vida aquesta pregunta: ¿podem mesurar l'amor?

Quan ens plantejem aquesta pregunta ens interroguem de fet sobre l'amor cristià i potser en el fons ens preocupa saber com podem conèixer si estimem de debò tal com Jesús ens ho ha deixat dit en el manament nou. Certament que la novetat del cristianisme és l'amor.

Tant el Dijous Sant com el Corpus ens porten a examinar el nostre amor fratern i la nostra caritat cristiana. Penso que molt sovint ens quedem en pietoses consideracions que no arriben a fer-se realitat en la nostra vida.

Personalment he de confessar que l'experiència que més m'ha ajudat a aprofundir la realitat de l'amor ha estat la visita als malalts i el contacte amb les persones que sofreixen o passen tribulacions.

Santa Caterina de Siena té una pregària que il·lumina amb molta claror aquesta realitat important i misteriosa de l'amor: “Tu, oh Verb, per l'immens amor que tingueres per nosaltres et vas empeltar en dos arbres: en l'arbre de la naturalesa humana per manifestar-nos la veritat invisible del Pare etern... i en l'arbre de la santíssima creu empeltant-hi el teu cos, no mitjançant els claus o alguna altra cosa, sinó l'amor desmesurat que tingueres per nosaltres”.

D'una manera ben resumida l'argument és aquest: en la creu —en el dolor o en el sofriment—

es coneix l'amor. Aquesta és una veritat que es descobreix d'una manera molt visible a Lourdes, quan s'hi va en un pelegrinatge de malalts.

Quants testimonis de persones que reflecteixen el seu amor perquè acompanyen un familiar malalt. Recordo la mare d'una nena visiblement molt deficient que, tot i aquest sofriment o perquè viu aquest profund dolor, dona testimoni del seu amor.

Lourdes és un espai privilegiat de gràcia on no se separa la passió de la resurrecció. La intercessió de la Verge Maria fa possible que la nit dels sofriments no quedi separada de la llum del matí pasqual.

A Lourdes hi ha un miracle espiritual permanent: cauen les barreres de tots els egoïsmes i es fan més amples els espais de l'amor.

Aquest “miracle” continuat de Lourdes suposa unes condicions, unes actituds espirituals ben concretes, com poden ser: tenir un cor pobre, senzill, obert i capaç d'escoltar aquelles paraules de Maria: “Feu el que Ell us digui”.

Sant Joan ens diu: “Hem cregut en l'amor de Déu”. És una afirmació de fe i d'experiència viscuda. ¿Quina és la mesura de l'amor? Ens dona la resposta sant Agustí: “La mesura de l'amor és estimar sense mesura”.

+ RAMON TORRELLA i CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

XXV Tren de l'Esperança de la diòcesi gironina

Lourdes, internacional, ecumènica i miraculosa

GIRONA.- El dia 27 de juny, sortí de Girona el XXV Tren de l'Esperança, que portà cap a Lourdes la peregrinació diocesana, que organitza l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes i que fou presidida pel nostre bisbe Jaume.

Des de Port-Bou el trasllat es féu amb dos trens, donada la gran multitud de malalts, familiars i amics que els acompanyaven.

I per què aquell Santuari té tants devots en tot el Món? Jo diria que en ell es palpa, s'acrex la unitat en la fe de tantes nacions diverses que hi acudeixen.

Lourdes és internacional, és ja ecumènica i sobretot és miraculosa.

He dit que és internacional, i és cert.

Quin goig més íntim sentir resar amb veu ben alta, alternant-se les avemaries durant el Rosari, al vespre, en totes les llengües dels pobles allí presents.

Es resa en francès, anglès, espanyol, italià, alemany, català, flamenc, polonès, serbi, portuguès, hindi i encara es resa en nigerià en aquell sortós any que un bisbe negre ens presidia a tots; a tots, en totes les hores més solemnes de la litúrgia fins i tot, és clar, durant la Missa Internacional amb centenars de mils persones allí congregades.

Quina prova d'unitat en la fe, de germanor i d'igualtat entre tots els pobles, sense un brí de discriminació.

Ans tot el contrari, amb cants de joia en tots per sentir-nos en aquell dia presidits per un negre.

Lourdes és també ecumènic.

De persones no catòliques, però sí cristianes, o no, sempre se n'hi podrien comptar milers.

Recordo que l'any passat, en celebrar-se la Missa Internacional, prop de la Coral, jo tenia a l'esquerra una senyora italiana i a la dreta dues noies o senyoretes, que s'assegueren a terra. Tota l'església vessava de gent.

En veure que no anaven a rebre el Pa, vaig preguntar-los:

—Que no són catòliques vostès?

—No, nosaltres som anglicanes, respongueren.

Aquesta fou la meva contesta:

—Doncs, bé, senyores, vostès són certament a casa seva; no us en tornareu pas amb les mans buides.

Després de dos dies vaig trobar-me amb elles a l'esplanada, quan tornaven de posar per a la fotografia de tot el seu grup.

Estaven contentíssimes!

—D'on sou vaig preguntar-los.

—De l'Àfrica, de Mali.

Parlaven anglès; però afegiren que el seu país tenia també una llengua pròpia.

Abans he dit que Lourdes és sobretot font de miracles.

Es esperança i fortaleza i consol dels malalts físics. És, esperança i fermesa dels que portem l'esperit potser nafat. És goig i font de germanor plena entre tots els presents i desig sincer que la pau s'arrelli entre els presents, siguin d'on siguin, un crit de pau i d'amor per a tots els homes, creients i no creients, perquè sabem que en cada home hi ha la llum de Déu, Llum de veritat i d'Amor com ens diu l'Evangelistista Sant Joan”.

“Crist és la Llum veritable que il·lumina tot home que ve en aquest món”.

Certament peregrinar a Lourdes, acompanyant i atenent malalts, no sols val la pena, sinó que és un goig, és un do que purifica, enforteix i uneix tots els pelegrins en una veritable família.

En emprendre el camí de retorn, a l'hora dels adéus, tot són petons i abraçades.

Ara podem exclamar, admirats i commoguts per l'exemple els que de prop els contemplen: Mireu com s'estimen!

Retornen somrient tots els malalts; els bracadiers, infermeres i metges arriben cansats, però contents i satisfets; els familiars i acompanyants estan joiosos i en tots, tots, nia ja amb frisanques el desig de tornar-hi a l'any vinent.

Admirable!

I això no és miraculós?

JOAN BTA. MUNTADA i MACAU

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Balmes, 64, 3er. 2a.
Tels. 317 41 44 - 302 59 83
Pref. Concert entrevista

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convallescences. Poques places.
Tel. 427 44 53.

BARCELONA

Monsenyor Carles entrà en contacte amb la realitat sabadellenca

"Compartir la fe i el sentit de la vida"

SABADELL.- El passat diumenge el Sr. Arquebisbe de Barcelona, féu la seva primera visita pastoral a Sabadell, des de la parròquia de Sant Feliu, plena de gom a gom, acompanyat del bisbe auxiliar Dr. Lluís Martínez i Sistach.

Abans de la missa que fou concelebrada junt amb altres sacerdots de les parròquies de Sabadell, el Dr. Martínez Sistach donà la benvinguda al nou Prelat agraint-li la seva primera visita pastoral a aquesta parcel·la de la diòcesi de Barcelona en l'inici del seu pontificat.

Una zona pastoral dinàmica

El Sr. Bisbe auxiliar ressaltà que "la zona pastoral de Sabadell —integrada per quatre municipis— és eminentment urbana i industrial amb quatre sectors ben definits: tèxtil, metal·lúrgic, construcció i serveis. L'engrescadora creació de noves institucions de producció, configuren l'actual aiguabarreig social de la zona. Treball i comerç, cultura i

creativitat, hospitalitat i amor als propis valors i tradicions, caracteritzen el grup humà i el teixit social d'aquesta zona".

Remarcà que les comunitats parroquials i les famílies, religiosos i laics, units i coordinats amb les diverses instàncies pastorals, ofereixen amb constància, generositat i senzillesa la joia de la Bona Nova de Jesucrist.

"Fer un món millor"

En el transcurs de la missa monsenyor Ricard M. Carles pronuncià l'homilia ressaltant que al món ens estimen perquè hem nascut i, quant al nostre Pare, al contrari, naixem perquè és Ell qui ens estima... Provenim d'un pensament de Déu. Ell ens ha assumit un lloc a aquesta vida... El pensament

nostre ha d'estar adequat a la veritable vida cristiana. Déu espera de nosaltres. La voluntat de Déu ens diu que la nostra salvació ha de ser lluitar

contra el mal. Es tracta de compartir amb els que estimem. Si estimem Déu i estimem els altres, compartirem la fe i el sentit de la vida. El Senyor compta amb nosaltres per fer un món millor. Finalment ens exhortà a demanar l'ajut de la Mare de Déu de la Salut i a compartir l'alegria, pregant per tota la zona i demanant la santificació de tots els nostres germans.

Acabada la celebració de l'Eucaristia els religiosos i els laics de diverses comunitats cristianes de la zona, varen tenir ocasió d'aplegar-se una llarga estona amb el seu pare i pastor, bisbe diocesà, per expressar-li l'acolliment afectuós i disponibilitat generosa de tots els fidels.

DOLORS VIÑAS, Vda. TAULE

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

SRA. DE COMPANYIA Sra. de mitja edat és necessita per acompanyar Sra. gran resident a Castelldefels. Horari i condicions, a convenir. Interessats telefonau de 2 a 4 de la tarda al tel. 217 38 27.

ESTÀ en projecte l'obertura fraternitat de vida comuna. Voldríem que aquesta fraternitat fos una imitació de la casa de Natzeret: oració, treball, vida humil i senzilla. Interessats escriviu a l'apartat de correus 628. 43.080 Tarragona.

ES LLOGA habitació per 1 mes o els 3 mesos d'estiu. Esmorzar i sopar inclòs. Tel. 429 08 22.

S'OFEREIX SR. CULTE, Administrador-gestor, do de gent, mitja jornada o sencera, per a despatx o preferiblement tenda. Experiència, seriositat i referències. Tel. 21254 75 de 2 a 5 tardes i de 9 a 12 nits.

ORGANISTA-concertista, amb interessantíssim repertori nacional i internacional, busca esponsor o agent artístic que ofereixi treball: concerts a catedrals, esglésies. Disposat a viatjar. Tel. 339 15 82.

S'OFEREIX Sra. 43 anys per atendre i acompanyar persona sola anciana o malalta, tardes. Experiència i seriositat, amb referències. Tel. 212 54 75.

S'OFEREIX:

Organista amb experiència en bateigs, noces i cerimònies religioses. M. José Manllau. T. 447 31 55.

MALALTS-ANCIANS: Sra. amb carnet de conduir, s'ofereix tardes. Interessats truqueu a Elisa. Tel. 340 80 21.

SRTA. auxiliar adm. busca hab. econòmica preferència en casa Sra. sola amb dret a cuina i bany. Tel. 257 65 03 i 317 30 02.

SUSPESOS classes particulars estiu EGB, BUP dona universitari. Preus econòmics. Tel. 301 58 27.

NOVETAT

CANÇONS PER A LA LITÚRGIA de la Missa (cants d'entrada, comunió, final), etc.

- Lletra i música:** Mn. Josep Soler.
Acompanyaments d'orgue: Cassettes núms. 1, 2, i 3: P. Jaume-Manuel Mola i núm. 4: Mn. Albert Taulé.
Il·lustracions dels cassettes i dels llibrets amb solfa: P. Oriol M. Diví, monjo de Montserrat.
- Amb el núm. 4 es completa l'any B. Cançons, però, obertes i intercanviables.
 - Són una bona aportació als cants de la vostra comunitat. Proveu-ho.
 - En les cançons que tenen una tornada o antífona el poble podrà alternar-hi, encara que no tingui la lletra.

Venda a les llibreries religioses.

VENDES

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
 Centre d'Educació especial
 Dedicat a disminuïts psíquics
 A partir dels setze anys
 Taller especialitzat
 Esmalt sobre metall-ceràmica
 Tapís i estora
 Cultura General
 Recuperació Física-Logopèdia
 "CLUB-ESPLAI"
 Assessorament psiquiàtric i psicològic
 Informació: 215 69 77 de 12 a 14 hores

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

Repertori d'himnes per a la celebració cantada de la Litúrgia de les Hores

Aquest nou llibre que tenim el goig d'oferir-vos conté els himnes del Diurnal i d'altres de nova creació, tots ells musicats de manera digna i lloable per coneguts autors musicals. Aquests himnes constitueixen un ampli i enriquidor repertori per tots els temps litúrgics, per les celebracions solemnes o festives del santoral, així com per la litúrgia ferial.

De venda a les llibreries.

Format: 14x20 cms. 408 pàgines - Imprès a dues tintes. Enquadernació Guaflex, amb dues cintes. P.V.P. (amb IVA): 2.350 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A.
 Mallorca, 87-89 - 08029 Barcelona

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

NOM
 ADREÇA
 POBLACIÓ Tel.
 PREU LÍNIA SETMANES

125 pts.
 250 pts.
 375 pts.
 500 pts.
 625 pts.
 750 pts.
 875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

En el marc de la visita anyal

Dia de Pregària dels Grups d'Oració i Amistat a Montblanc i Poblet

BARCELONA.— La visita anual que tenen per costum de fer els GOA es portà aquest any a terme recentment en la Conca de Barberà, participant-hi unes 180 persones, repartides en tres autocars i en un quart que se'ns afegí a Montblanc, amb una bona representació dels Grups de Vilafranca del Penedès, que així s'agermanaren amb els de Barcelona en aquest dia de pregària i d'esbarjo.

Arribats a Montblanc, es començà allí els actes del dia amb el rès de Laudes i la celebració de la Santa Missa a l'Església-Seu de Santa Maria, un bonic exemplar gòtic que data del segle XIV.

La Missa fou celebrada per mossèn Francesc Raventós, consiliari dels GOA, que ens acompanyà en l'excursió i fou ajudat pel diaca Vicenç Bernal. Mossèn Raventós després d'un breu comentari a l'Evangeli de sant Joan 16,26-28 que s'havia llegit, va acabar la seva homilia cridant la nostra atenció vers la imatge de la Mare de Déu que ens presidia en l'altar central, dient-nos que devíem mirar-la sempre com a model i que Ella igual que un dia encoratjà els apòstols, ara també ens encoratja a nosaltres a seguir Jesús, recordant-nos finalment les seves paraules a Canà de Galilea: "Feu el que Ell us digui".

Acabada la Missa, un guia ens va fer una breu explicació de la història de l'església, destacant que en la guerra de l'Independència va servir àdhuc de plaça forta.

Tot seguit ens acompanyà a fer un curt recorregut per la vila de Montblanc. El perfil més característic d'aquesta vila de caire medieval és la muralla que l'envolta; construïda per Pere III. Fent camí pels carrerons envoltats per la muralla, el guia ens portà a veure l'església romànica de Sant Miquel, amb una sola nau central, d'una admirable simplicitat, que va ser restaurada no fa pas gaire temps. El que més cridà la nostra atenció va ser el sostre amb un enteixinat de fusta amb motius vegetals molt bell, així com el monumental quadre del pintor contemporani Joan

Commeleran, que mostra la figura gràcil i gentil de l'Arcàngel esclafant amb la seva llança el diable i vestit amb una túnica d'un blanc lluminós i puríssim, que posa més en relleu la seva condició d'esperit angèlic. En aquest temple, en temps de Martí l'Humà, tingué lloc una reunió de les Corts Catalanes que, com se sap, són les segones més antigues d'Europa.

La tercera església que visitarem fou la de Sant Francesc extramurs, que segons se'ns explicà en època llunyanà va acollir molts

pelegrins dels que anaven a Sant Jaume de Galícia, ja que en el camí fins allí, Montblanc era la tercera vila en importància, després de Barcelona i Girona.

Arquitectura simbòlica

En acabar la breu visita a la vila, vam anar a dinar a l'Hostal. L'àpat es féu enmig d'animades converses, clara expressió de la joia de poder compartir unes hores tots junts. A continuació, vam sortir cap al Monestir de Poblet. Allí un jove monjo diaca, suposant encertadament que la història del

Monestir era ja coneguda de tots, ens féu una explicació molt interessant sobre el simbolisme de la seva arquitectura, en el qual, entre moltes altres coses, explicà que les mitges voltes de tipus romànic simbolitzen sempre el firmament o cel, mentre que les ogivals del gòtic, representen els homes, tots fent pinya cap al cel.

Sortirem molt contents de la visita al Monestir, agraït de cor al monjo que ens hagués donat una explicació tan insòlita.

De tornada de Poblet i fent ja camí cap a Barcelona, ens vam parar al Convent de les Carmelites de l'Antiga Observança de Vilafranca, on vam resar conjuntament amb elles les Vespres, i en què es va pregar molt especialment per Mons. Ricard M.ª Carles que l'endemà prenia possessió de l'arxidiòcesi de Barcelona i també pel Sr. Cardenal Dr. Jubany agraït a Déu els seus anys de direcció pastoral al front de l'arxidiòcesi.

Acabat el rès de les vespres, les monges van tenir la gran delicadesa d'obsequiar-nos amb unes gustoses llimadures que expressament havien fet per a nosaltres.

I amb l'esperit ple de joia per haver gaudit d'un dia tan bonic, en el qual pregària, esbarjo i cultura s'uniren amb tota harmonia, tornàrem a Barcelona agraït a Déu la gràcia d'haver pogut participar en aquesta sortida.

GOA

IMPROMPTU

Revetlles

Ja han passat les més importants de l'any, almenys per a Barcelona. Encara que la de sant Pere tendeix a extingir-se des que, d'uns anys ençà, ha deixat de ser dia festiu a causa del calendari laboral. Encara que la cosa queda a mig aire i quan s'escaigui en diumenge o bé en dissabte, com l'any vinent, potser revifarà.

Manté la seva primacia la revetlla de sant Joan, amb les fogueres controlades i els focs d'artifici imperant sorollosament.

És una llàstima que aquestes festes populars es desviïn o desvirtuin de manera que ja no se sap què se celebra. Per a ben pocs la revetlla de sant Joan es manté en el seu lloc de festa religiosa. Per altres, amb l'inevitable rerafons religiós, és la festa dels Països Catalans. Per a la immensa majoria és una nit de xerinxola i prou.

Em plauen les revetlles i he participat i gaudit en elles en altre temps. Però em preocupa certa mena de revetlles que s'acaben amb un signe totalment negatiu, un signe que demostra que hi ha molta gent que no sap divertir-se d'altra manera que perdent la pròpia dignitat... si és que en tenen.

En són exemple les gairebé totes les papereres dels carrers propers al meu domicili, que el dia 24 de juny aparegueren desmuntades, destrossades o cremades... No crec que això entri en el marc d'una revetlla civilitzada, sinó que més aviat és l'expressió de la gran incultura d'alguns que a més de no saber què celebren, troben plaer molestant el veïnatge, perjudicant la ciutat, ocasionant despeses inútils amb els seus comportaments.

Ah! Però s'han divertit molt!

ORIOI CAMPS

CARTA DOMINICAL

Creients i esperançats

Els fills de Déu som homes de fe, però en sems, homes d'esperança. No seríem homes de fe, si no esperéssim en el futur i en el més enllà.

Em penso que, a molts catòlics, no els manca tant la fe en Déu, la fe en la seva immortalitat...; els manca l'esperança. N'hi ha molts que, davant del que cal realitzar cada dia, diuen aquesta trista frase "per a què", aquesta altra "no val la pena", o aquesta descoratjadora "no hi podem fer res".

Davant el desànim de molts per a continuar lluitant per la seva santificació i per l'evangelització de l'ambient, cal recordar que ser "esperançat" és una cosa radicalment cristiana.

Hem de dir-nos a nosaltres mateixos que val la pena de continuar esforçant-nos en tot: en la vida personal, familiar, social, en la pròpia santificació, en el testimoniatge ferm, clar i decidit. Val la pena, perquè tenim esperança en el futur.

¿Com hem de tenir una ferma esperança en el futur, quan l'esperança és objecte de fe i està en el misteri? És cert que està en el misteri, però no en la incertesa. Posseïm una plena certitud de l'objectiu i de la meta del nostre fi: la plena manifestació dels fills de Déu, la

qual cosa no és una mera hipòtesi, sinó una certesa per a qui creu.

Com també és certa la força que ens dóna suport per a la realització gojosa —dia a dia— de la nostra esperança; l'Esperit Sant, palpable en l'Església fa dos mil·lennis.

Ajuda a superar desànims el fet de pensar que els creients han passat, en el decurs dels segles, per dificultats més grans que les nostres. Quan el desànim prové de la constatació de l'ambient, convé recordar que han passat per la història ideologies més estructurades que les que actualment s'enfronten a l'Església, i als poders humans més forts, i que, unes i altres, avui són per a l'Església pures anècdotes, pures dades històriques.

Per això lluitem amb coratge pel futur, perquè sabem que és en mans de Déu i en mans dels fills de Déu. Tenim esperança perquè aquesta és ja la realització històrica plena de la mort-resurrecció de Jesucrist.

La nostra és una esperança que viu de la paciència, per la creu; però que viu en l'alegria, per la Resurrecció; i en la fermesa, per l'Esperit Sant; i en el temor de Déu, pel pecat no vençut totalment, ni superat, ni en nosaltres ni en la societat; i en l'oració, per tal de no caure en les temptacions.

RICARD M., Arquebisbe de Barcelona

El bisbe Martínez Sistach va llegir la carta de Joan Pau II adreçada al Congrés.

Enquesta entre les comunitats de base

Valoració positiva de la reforma

Durant els dos mesos previs al Congrés es va fer una enquesta entre les comunitats de base de Catalunya per conèixer la seva opinió sobre diversos temes. La consulta va ser coordinada pel doctor Joan Llopis que va presentar-ne els resultats durant el Congrés. La primera conclusió és que es valora molt positivament la reforma litúrgica i que cal impulsar-la.

Van ser enviades a la secretaria del Congrés 235 respostes, la majoria de les quals procedents de grups. Un càcul força exacte del nombre real de persones que hi ha darrera d'aquestes respostes, autoritza a afirmar que han estat uns 10.000 cristians de tot Catalunya els qui han volgut aportar les seves reflexions a les tasques del Congrés litúrgic.

La distribució per bisbats a estat aquesta: Barcelona, 160; Urgell, 22; Girona, 18; Tarragona, 14; Vic, 12; Lleida, 5; Solsona, 2; Tortosa, cap. La immensa majoria de les respostes procedeixen de parròquies, si bé cal destacar les 50 aportacions fetes per comunitats religioses, la major part femenines.

Pel que fa a la primera qüestió, cal destacar la pràctica unanimitat que hi ha en la valoració positiva de la reforma litúrgica, de tal manera que un arxiprestat de la ciutat de Barcelona que va repartir 1.753 enquestes i en va recollir 551 de contestades, presenta el següent balanç: 519 respostes diuen que el poble de Déu hi ha guanyat molt amb la reforma litúrgica del Vaticà II, i només el 32 afirmen que hi ha perdut.

Els guanys més importants han estat aquests: ús de la llengua del poble, possibilitat de participació dels laics i laiques tant en la celebració comuna com en l'exercici dels diversos ministeris, major intel·ligibilitat de les pregàries i dels ritus, més sintonia i acos-

tament a la Paraula de Déu continguda en la Bíblia.

En canvi, les pèrdues que es lamentem més són aquestes: el cant gregorià; el llatí com a expressió d'universalitat i unitat; el sentit del misteri; el silenci i el recolliment; moltes expressions de pietat popular, en particular respecte a la devoció a la Mare de Déu i els sants.

Les dificultats assenyalades més sovint en les respostes són: llenguatge poc comprensible, sobretot en algunes fórmules de les oracions; la problemàtica del bilingüisme en determinades zones de Catalunya, que encara no ha trobat una solució satisfactòria; la poca qualitat d'alguns cants que s'han introduït en les celebracions. Hi ha dos punts no reeixits que surten freqüentment en les contestes i són els referents a la poca "grapa" de les homilies i a la desorientació que causa la normativa excessivament restrictiva sobre les celebracions comunitàries de la penitència amb absolució col·lectiva.

Quant a l'aportació que el Congrés litúrgic hauria de fer a la vitalitat del cristianisme català, és simptomàtica la resposta enviada pel Consell pastoral diocesà de Barcelona, que diu textualment: "S'espera del Congrés que deixi clar que no s'inicia cap tipus de procés restauracionista i que es treballi sense pors d'immobilismes. Es pretén una nova lectura de la Constitució conciliar sobre la litúrgia que suposi aprofundir en les raons bàsiques de la reforma i que reflexioni sobre el paper que tenen en les accions litúrgiques tots els batejats: clergues, religiosos i laics". Llevat d'una exigua minoria, que en certa manera voldria retornar a la uniformitat, hieratisme i sacralitat exterior de la litúrgia pre-conciliar, la gran majoria de les respostes se situen en la mateixa línia d'obertura present en el text elaborat pel Consell diocesà de Barcelona.

III Congrés Litúrgic

Per una obertura

Amb una cerimònia celebrada a la basílica de Montserrat es va inaugurar el "III Congrés Litúrgic de Montserrat", que és la continuació dels que foren celebrats en aquest mateix monestir els anys 1915 i 1965.

L'acte d'obertura del Congrés, va ser presidit pel cardenal Eduardo Martínez Somalo, prefecte de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments, arribat de Roma per participar en el Congrés. El nunci del Papa a Espanya, Mario Tagliaferri, s'incorporà al Congrés posteriorment.

Amb el cardenal Martínez Somalo, van ocupar la presidència de l'acte inaugural Mons. Ricard M. Carles, arquebisbe de Barcelona, que va dirigir la pregària inicial de l'acte; Mons. Ramon Torrella, arquebisbe de Tarragona; Mons. Lluís Martínez Sistach, secretari de la Conferència Episcopal Tarraconense, i el P. Sebastià M. Bardolet, abat del monestir.

Acabada la pregària inicial, el P. Abat donà la benvinguda als congressistes, als quals també els va dirigir unes paraules l'arquebisbe de Tarragona. Seguidament Mons. Martínez Sistach va llegir el text de la carta del Papa enviada al Congrés, en nom de Joan Pau II, pel secretari d'Estat del Vaticà, cardenal Agostino Casaroli.

Va seguir la conferència d'obertura del Congrés dedicada al tema "La pastoral litúrgica, del Vaticà II als nostres dies", pronunciada per Mons. Pere Tena, expert en litúrgia i sacerdot de la diòcesi de Barcelona, que actualment és, a Roma, sots-secretari de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments.

Acabada la conferència de Mons. Pere Tena, a la mateixa basílica es procedí al cant de vespres. Les va presidir el cardenal Martínez Somalo, el qual va pronunciar l'homilia, en què va citar en català uns fragments del famós article del poeta i escriptor Joan Maragall titulat "L'Església cremada", fragments que al·ludeixen a la necessitat d'una litúrgia oberta al poble.

Com a darrer acte de la jornada inaugural, l'Escolania i la Capella de Música de Montserrat, van oferir un concert d'obres compostes per a la li-

túrgia en aquests 25 darrers anys i que cerquen incorporar la participació del poble.

Paraules de benvinguda del P. Abat de Montserrat

El P. Abat de Montserrat, Sebastià M. Bardolet, en les paraules de benvinguda dirigides als congressistes arribats a Montserrat per participar en el III Congrés Litúrgic, va insistir en la necessitat d'una litúrgia oberta al poble.

Referint-se als pelegrins de totes les diòcesis catalanes que cada dia pugen a aquesta santeda muntanya, va citar unes paraules del gran teòleg P. Yves M. Congar, el qual escriu que "l'experiència del poble cristià és un lloc teològic difícil d'utilitzar, però és el gran dipòsit de forces ingènues i de vida".

"A Montserrat —va afegir el P. Abat— voldríem saber utilitzar aquestes forces de vida que el nostre poble posseeix. Però a més també voldríem tenir en compte tot aquells que no vénen a venerar Santa Maria i tots aquells que fins potser se senten lluny de les nostres preocupacions litúrgiques o de la manera d'expressar-les. Els hem de tenir presents quan revisem les nostres actituds eclesials i litúrgiques, i quan preparem les nostres celebracions. M'imagino que aquestes inquietuds deuen ran també ser tema d'aquests dies".

El P. Abat va agrair d'una manera especial la presència en el Congrés Litúrgic de Montserrat del cardenal Eduardo Martínez Somalo, prefecte de la Congregació per al Culte Diví. També va agrair la confiança dels bisbes catalans que han confiat al monestir de Montserrat l'acolliment i l'organització del Congrés Litúrgic, juntament amb d'altres institucions catalanes.

"La pastoral litúrgica del Vaticà II als nostres dies"

L'exposició del doctor Pere Tena, de 25 folis d'extensió, constava de tres parts:

I. La recepció de la reforma litúrgica, esforç i gràcia.

de Montserrat

litúrgia el poble

II. L'atenció a l'home concret.

III. Algunes reflexions sobre la recepció de la reforma i la pastoral litúrgica.

El doctor Tena va dir que, sense caure en l'autosatisfacció, cal remarcar sobretot tres elements que la bona recepció de la reforma litúrgica conciliar ha permès a casa nostra: la proximitat i la confrontació amb la Paraula de Déu, l'enriquiment teològic de textos nous per a l'eucaristia i els altres sacraments i les possibilitats d'adaptació de la celebració a les assemblees.

Va citar els fets nous que ens obliguen a estar atents a l'home concret d'avui: la secularització, l'individualisme, la supervivència del sentiment religiós, l'afirmació de la llibertat individual i de la seguretat en la vida. També féu referència al desafiament de l'Islam, als estats de l'Est d'Europa i la presència d'una nova generació de cristians que no han viscut l'abans de la reforma litúrgica del Concili Vaticà II.

En la tercera part de la seva conferència va exposar unes reflexions sobre la recepció de la reforma conciliar: una feina difícil, ja que l'Església no tenia experiència d'una reforma del culte tan intensa i feta en una situació crítica per la situació de l'home modern i per la mateixa situació dels encarregats de portar endavant dita reforma. Al costat de la situació de crisi, la reforma litúrgica ha viscut un fenomen de cansament, de deserció, de pèrdua d'entusiasme. La litúrgia en llengües vernacles ha plantejat nous problemes i no podia arreglar-ho tot, com sovint se li demanava.

Carta del Sant Pare als participants en el II Congrés Litúrgic de Montserrat

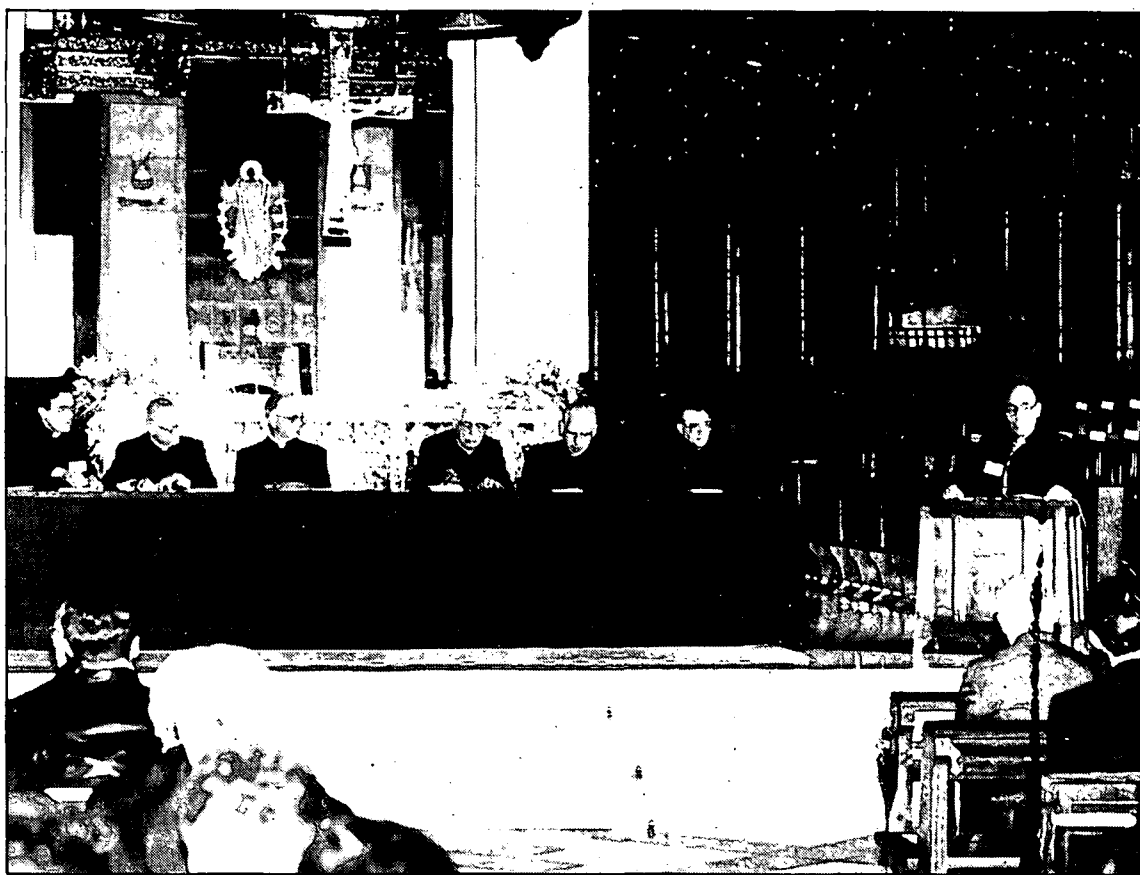
El papa Joan Pau II va enviar una carta, firmada pel cardenal Secretari d'Estat, Giovanni Casaroli, al III Congrés Litúrgic de Montserrat.

Després de recordar els dos anteriors congressos litúrgics —el de 1915 i el de 1965— la carta pontificia diu: **"El moviment litúrgic ha tingut, entre vosaltres, des del principi, una característica ben definida: la d'haver estat impulsat i guiat pels pastors de les Esglésies locals, estreta-**

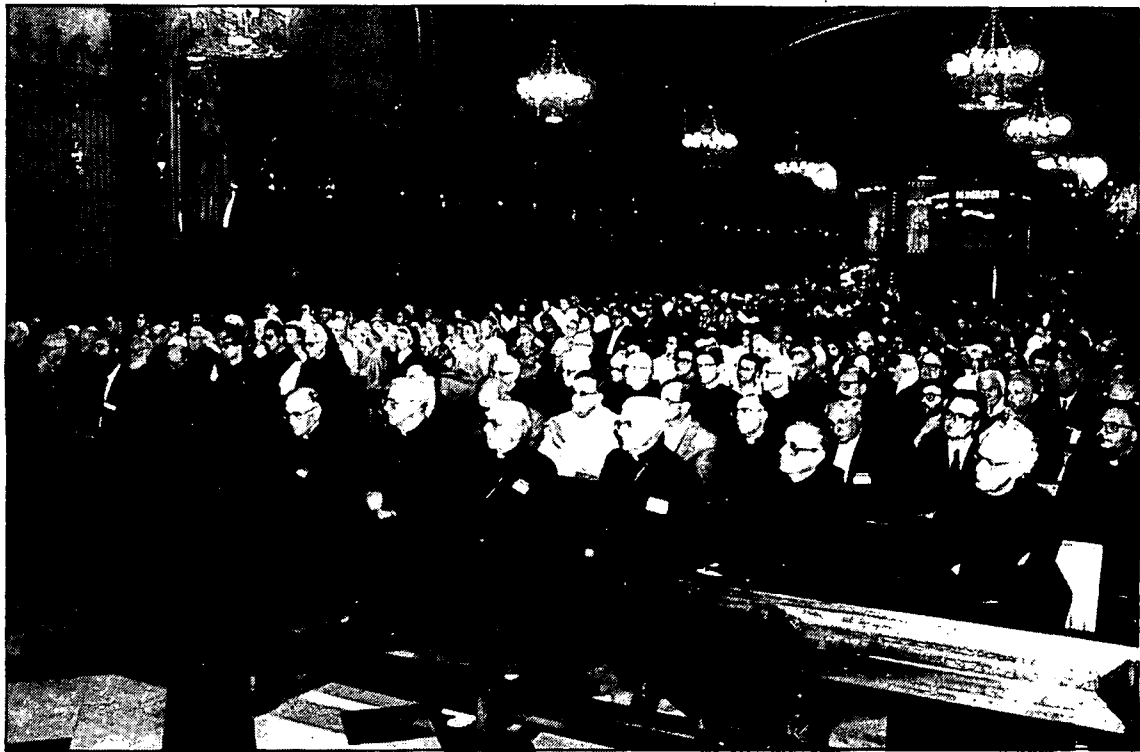
ment units als seus fidels, i en comunió amb el Papa. Per això el Sant Pare es complau que aquest sigui també ara el principi conductor del treball que realitzareu aquests dies i pel fet d'haver pres la seva carta apostòlica «Vicesimus quintus annus» com a pauta d'estudi per als nombrosos grups de treball que han preparat aquest congrés".

El Sant Pare expressà la seva satisfacció pel fet que la pastoral litúrgica i sacramental sigui tinguda en alta consideració en les diòcesis de Catalunya i que "el mateix monestir de Montserrat, com a lloc de trobament i centre promotor de la Litúrgia, assegura una irradiació permanent en aquest sentit.

La carta del Papa invità els participants en el Congrés a interrogar-se sobre les metes obtingudes en la reforma litúrgica postconciliar i cita expressament el sentit de comunió eclesial, la pastoral dels sacraments i el creixement i la maduració de la fe, les celebracions mateixes com a moments culminants d'adoració al Pare en esperit i en veritat, l'educació litúrgica de les noves generacions, perquè la gran tradició cristiana que honora les vostres Esglésies sigui mantinguda, renovada i enriquida.

El doctor Tena va afirmar que "L'Església avui parla totes les llengües".

La basílica de Montserrat es va omplir amb els assistents al Congrés.

Mossèn Carrera va presentar la ponència sobre religiositat popular

"Cal acollir els cristians no practicants"

Mossèn Joan Carrera Planas, subdirector del nostre setmanari i president del Col·legi de Rectors de Barcelona, va presentar una ponència sobre religiositat popular.

Joan Carrera va partir d'una definició de Gramsci: **"Hi ha una religió del poble, especialment en els països catòlics i ortodoxos, diferent de la dels intel·lectuals i de la organitzada per la jerarquia eclesiàstica"**. El ponent observà que és difícil separar completament aquestes diverses formes de religió. La religiositat popular dels països de vella tradició catòlica està profundament influïda pel cristianisme. Per això és preferible parlar de cristianisme popular.

Hi ha una religiositat popular dels cristians no practicants. Ara farà 50 anys, amb la "Mission de France", va començar-se a parlar de descristianització profunda i ara, al cap de mig se-

gle, el Papa parla de nova evangelització d'Europa, però aquests cristians no practicants, per les seves característiques, fan pensar més en un cisma o separació de l'Església que en una pèrdua de la fe. Mn. Joan Carrera va proposar un acolliment del cristià no practicant que signifiqui comptar amb aquest sector com un àmbit normal de la pastoral. Va proposar la prioritització de les grans celebracions: Nadal, Rams-Pasqua, les festes patronals o d'una Mare de Déu, els romiatges, etc.

També proposà aprofitar les peticions de diversos col·lectius, especialment andalusos, d'aprovació de germans i de processons, per fer un diàleg amb sentit de reconciliació i d'educació de la fe. Tot això s'ha d'acollir evangelitzant-ho, és a dir, evitant la cosificació de la fe, el subjectivisme i la dispersió.

Pel que fa a la religiositat popular

dels practicants, va proposar professar respecte a les devocions populars existents i crear un clima que en produeixi de noves. Si la fe és viva, produirà manifestacions populars. Taizé podria ser un exemple de religiositat popular moderna. Aprofitar tots els elements actius, perquè en la nostra litúrgia hi predominava massa la paraula. En aquest sentit, poden ser útils, les processons —Lourdes és el model de processó de pregària ben feta—, la resituació d'algunes benediccions, com la de l'aigua, etc. Va acabar aquest capítol demanant una catequesi lligada a la litúrgia, en la qual s'ensenyi als nens el temple, la pila baptismal, el lloc de les confessions, els ornaments i objectes litúrgics, com a elements educatius.

Els membres de la ponència eren Lluís Bonet, com a secretari, i Joan Carrera Planas, Josep M. Lligadas, Jordi Castanyer, i Josep M. Galbany.

CALENDARI

Diumenge, 8 de juliol. XIV del temps ordinari. Sts. Adrià III, p.; Aquil·la i Sta. Priscil·la, mrs. El sol surt a les 4'25 i es pon a les 19'27 -Hora solar-
Dilluns, 9 de juliol. Ntra. Sra. Reina de la Pau. St. Ciril, b. Sta. Anatòlia, vg. mr.
Dimarts, 10 de juliol. St. Cristòfol, mr. Stes. Segona, mr. i Amèlia, vda.
 Festa major a Campdevàrol, Cunit, Lliçà de Vall, Premià de Mar i Súria.
Dimecres, 11 de juliol. Sts. Benet, abat, patró d'Europa; Pius I, p. mr. i Sta. Olga, reina.
 Festa major a Lledó d'Empordà, Pallegà i Vilaverd.
Dijous, 12 de juliol. Sts. Joan Gualbert, ab. fdr. i Sta. Marciana, vg. mr.
 Festa major a Roquetes.
Divendres, 13 de juliol. Sts. Enric, emp.; Anacleto, p. mr.; Joel i Esdras, profs. i Sta. Sara, vg.
 Mercat a Argentona i Badalona.
Dissabte, 14 de juliol. St. Camil de Lelis, cfr. i Sta. Adela, vda.
 Mercat a Berga i Mataró.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

8 de juliol. Diumenge XIV de durant l'any. Lectures: Primera, Za 9,9-10; Salm 144; segona Rm 8,9-11-13; tercera Mt, 25-30.
9 de juliol. Dilluns de la setmana XIV de durant l'any. Lectures: Primera, Os 2,16.17b-18.21-22; Salm 144; segona Mt 9,18-26.
10 de juliol. Dimarts de la setmana XIV de durant l'any. Lectures: Primera, Os 8,4-7.11-13; Salm 113B; segona Mt 9,32-38.
11 de juliol. Dimecres. Sant Benet. Lectures: Primera, Pr 2,1-9; Salm 33; segona Mt 19,27-29.
12 de juliol. Dijous de la setmana XIV de durant l'any. Lectures: Primera, Os 11,1-4.8c-9; Salm 79; segona Mt 10,7-15.
13 de juliol. Divendres de la setmana XIV de durant l'any. Lectures: Primera, Os 14,2-10; Salm 50; segona Mt 10,16-23.
14 de juliol. Dissabte de la setmana XIV de durant l'any. Lectures: Primera, Is 6,1-8; Salm 92; segona Mt 10,24-33.

Litúrgia de les Hores

Setmana II

Diumenge XIV de durant l'any. Propi del temps.
Dilluns: De fèria.
Dimarts: De fèria.
Dimecres: St. Benet, abat. Patró d'Europa. Festa.
Dijous: De fèria.
Divendres: De fèria.
Dissabte: De fèria. Vespres I de demà.

D'AQUÍ I D'ALLÀ

El jove aspirant a poeta

A un jove aspirant a poeta que envia alguna mostra a Rilke preguntant-li si creia que havia de continuar en l'afició poètica o abandonar, Rilke li respon que, si dintre d'ell sent una tal inclinació a crear composicions poètiques que, si li prohibissin, moriria, que prossegueixi. Tant de bo, dic jo, que els qui som sacerdots no poguéssim deixar de predicar, com sant Pau, el qual, estant a la presó, escriu que la Paraula de Déu, no pot ésser empresonada ni encadenada. Que bonic quan un es troba amb algun sacerdot que no predica simplement perquè aquest és el seu ofici.

PERE CAMPÀS BONAY
 Monestir de l'Estant

HOMES I INSTITUCIONS

Joan-Manuel Serra i Oller, nascut a Barcelona

Un "màster" en electrònica ingressa al Seminari diocesà

"Sóc un seminarista, estudiant a la Facultat de Teologia de Catalunya i col·laboro en la pastoral de la parròquia de la Bonanova, de Barcelona. El 'Dia del Seminari' vaig tenir l'oportunitat de manifestar als feligresos la meua vocació, parlant del procés que he anat seguint en la meua joventut fins a preparar-me per sacerdot".

Això declarava en Joan-Manuel Serra i Oller a totes les misses celebrades el diumenge, "Dia del Seminari". En Joan-Manuel va néixer a Barcelona i ha viscut en el si d'una família cristiana, on els pares han estimat en gran manera els fills. Precisament com confessa ell, aquest amor fou la millor catequesi per trobar Déu en el seu camí. El nostre jove no es va plantejar seriosament la qüestió religiosa fins a l'inici dels estudis superiors d'enginyeria d'ordinadors, que als 18 anys el menaren a Estats Units.

—L'afany per conèixer la voluntat de Déu i per trobar un sentit a l'existència humana, em dugueren a compartir amb altres companys més iniciats en aquest desig i amb una experiència més il·luminada. Però per damunt de tot va impressionar-me el dinamisme i l'entusiasme del pare Xavier, un "jove" de 85 anys que dirigeix la tasca delicada d'orientació vocacional dels estudiants llatino-americans de la universitat on jo estudiava.

Després de conèixer i comunicar-se amb el pare Xavier i amb el desig de transmetre a tothom l'amor que Déu té als homes, en Joan-Manuel va ingressar al Seminari. Els darrers cinc anys de la seva carrera ha tingut la sort de col·laborar intensament en l'apostolat amb el pare Xavier i això l'ha marcat pregonament.

—Abans de finalitzar el "màster" d'informàtica, ja tenia decidit l'ingrés al Seminari i per aquest motiu, com a projecte final de carrera vaig triar un tema que pogués ser efectiu d'alguna manera pel servei de l'Església.

—En què va consistir aquest estudi?

—En un sistema de comunicacions per mitjà d'ordinador en la diòcesi on residia. El senyor bisbe va acceptar amb entusiasme la proposta, i penso que la meua formació universitària al camp de la informàtica pot ser molt profitosa en aquesta època nostra tan integrada en la informació i la comunicació.

Actualment en Joan-Manuel Serra està cursant el primer any dels sis que calen per ordenar-se de sacerdot. Ell demana que preguem pels seus companys —uns 60— i també per ell mateix "perquè el Senyor ens faci homes plenament generosos i humils, preveres al servei de la comunitat cristiana". En Joan vol expressar una idea a "Catalunya Cristiana" i nosaltres li oferim l'oportunitat.

—Certament, m'agradaria conèixer personalment molts joves, que poden trobar-me o venir-me a veure, abans i després de les misses, en la comunitat on participo que com ja sabeu és la de la parròquia de la Bonanova, de Barcelona.

P.C.

Vocacions per a l'Església a Europa

El Moviment Eclesial "European Rogationist Association" (Laics per a les vocacions de l'Església a Europa), expressió del carisma de la jove Congregació Religiosa dels Pares Rogacionistes, té com a finalitat servir l'Església Universal, promovent activitats d'orientació i animació vocacional.

L'ERA t'invita a passar uns dies de recerca i reflexió sobre el teu compromís en la vida, amb joves provinents d'arreu d'Europa, en els llocs més bonics i significatius de la Cristiandat.

Tindràs ocasió de conèixer-te millor a tu mateix, d'iniciar noves amistats i relacionar-te amb altres cultures. Les trobades tenen lloc en temps de vacances.

La Fundació I.R.F. s'encarregarà de finançar la Convivència.

L'Església Catòlica a Europa necessita urgentment joves disposats a viure en Crist com:

- ☐ Sacerdots diocesans o religiosos
- ☐ Germans laics consagrats
- ☐ Germanes
- ☐ Missioners voluntaris laics
- ☐ Joves compromesos en Moviments Eclesials.

...Senyala amb una "x" la teua elecció...

Proposem els següents temes de reflexió per als anys:
 1990 - Donar sentit a la vida: la crida cristiana.
 1991 - Creïxer en la Vocació; servir el món de Crist
 1992 - L'Església de Crist en l'Europa del 2000

Envia al més aviat possible aquesta targeta; escriu-nos o truca'ns. Estarem encantats de conèixer-te.

SESSIONS INTERNACIONALS ESTIU 90 (Joves, Famílies)

PARAY - LE - MONIAL (França)

Veniu a Paray - le Monial, on trobareu la presència viva de Déu.

Veniu a Paray - le Monial, on trobareu noves forces per a vosaltres, la vostra família, la parròquia, el treball...

Veniu a Paray - le Monial, on trobareu la pregària, la reconciliació, la joia, l'amor vers els altres.

1ª Trobada Internacional 19-24 Juliol
 2ª Trobada Internacional 1-6 Agost
 Forum de Joves 8-13 Agost

Traduccions simultànies en tots els idiomes

ORGANITZA: Comunitat de L'Enmanuel.

Amb el suport de la Delegació de Joventut.

Informació i inscripcions: Tel. 668 64 76. 339 41 74.

La litúrgia, al cor de la vida cristiana

Escriu aquestes ratlles a Montserrat, en acabar el tercer dia —comptant la inauguració— del III Congrés litúrgic. Sóc conscient que, quan els lectors benèvolos de "Catalunya Cristiana" trobin aquestes línies, ja estaran informats de moltes més coses de les que ara puc dir-los, puix el congrés ja s'haurà acabat. Però m'ha semblat, en aquest context, que podia expressar d'una manera directa el que, ja des d'aquests primers dies, es viu a Montserrat, i que, d'alguna manera, podria ser com una escola per a tots en vista a posar, com diu el lema del congrés, "la litúrgia al cor de la vida cristiana".

• COMUNIÓ

Aquests dies, hi ha una cosa que destaca tot seguit: la comunió. Els que estem aquí sabem per què hi estem, i volem estar-hi. Més encara: ens alegrem de retrobar-nos després de temps —potser molt— de no haver-nos vist. No és pas que, necessàriament, tots tinguem la mateixa edat, ni la mateixa situació dins l'Església ni pensem tots exactament de la mateixa manera sobre la litúrgia, la reforma i la pastoral litúrgica. Però tots, ultra evidentment allò que ens uneix més fonament, això és, el ser cristià, tenim en comú la valoració de la Litúrgia de l'Església. És una comunió concretada. I això ens motiva a assumir els condicionaments que sens dubte suposen un horari, uns intercanvis i un escoltar-se els uns als altres.

Aquesta comunió, ¿no s'haurà de mantenir i cultivar més enllà del congrés? ¿No necessitem sempre escoltar-nos els uns als altres, malgrat tots els condicionaments? ¿No és important que els pastors i els fidels estiguin units en el diàleg i en la recerca del progrés de la vida cristiana?

• "EVOQUEM EL RECORD DEL VOSTRE AMOR..."

Cantàvem aquestes paraules del salm 47 en la missa del dia 26. Recordo que eren les paraules que cantava fa uns anys l'escolania quan els pelegrinatges eren rebuts solemnement a la seva arribada.

I m'adono que resulten paraules ben adients per significar la celebració de l'Eucaristia. ¿No és aquesta, tal vegada, el memorial —el record/presència— de l'amor de Déu als homes? "Déu estima tant el món que ha donat el seu Fill únic" (Joan 3,16). Des del si del Pare, fins a l'altar de l'Església, Déu manifesta el seu amor donant-se en Jesucrist.

Això suscita dues reflexions, que ja a hores d'ara s'han repetit més d'una vegada aquests dies: 1a, la litúrgia és la celebració d'aquest amor pasqual del Fill de Déu als homes, que està al centre mateix de la nostra fe, i per això la litúrgia està objectivament, per la seva mateixa naturalesa, al cor de la vida cristiana; 2a, la reforma litúrgica feta pel Concili Vaticà II, ha volgut que això no fos només quelcom que és veritat

en si mateix, sinó també quelcom que és viscut com a tal en l'Església, i, en conseqüència, un esforç perquè l'amor de Déu sigui reconegut, adorat, participat, viscut. Per això la reforma mateixa és una manifestació històrica de l'amor de Déu per a la seva Església.

• MIRAR ENDAVANT

Sant Pau, parlant als Filipencs, deia: "Sigui on sigui que hàgiu arribat, caminem endavant en la mateixa línia".

És, em sembla, el que es veu clar, des d'ara, en el congrés de Montserrat. Ningú no vol parar-te. I això és molt bo. Però cal caminar endavant en la mateixa línia que ens va donar el Concili, amb l'impuls renovat que el papa Joan Pau II ha reclamat per a l'Església dels nostres dies.

L'ambient que es respira a Montserrat és d'acció de gràcies per la renovació litúrgica —"invoquem el record del vostre amor"— i és també de ganes i propòsit que la litúrgia de l'Església sigui l'acció de les comunitats que la fan pròpia i que, amb ella, saben que estan en comunió catòlica i apostòlica.

Estic segur que aquest III Congrés litúrgic ha de portar a les Esglésies de Catalunya un aprofundiment en la participació entesa en el sentit més intens de la paraula, per una acció conjugada de pastors i fidels a la recerca del Senyor que és l'Actor i el celebrant principal de la litúrgia de l'Església.

LECTURES DE LA MISSA

"EL TEU REI FA LA SEVA ENTRADA, MUNTAT HUMILMENT EN UN ASE"

Aquest text del profeta Zacaries —profeta tan citat, directament i indirectament per l'evangelista de Mateu— ens fa pensar en el diumenge de rams, però en el context de la litúrgia de la paraula d'avui ens ajuda a destacar la segona part de l'evangelista: Jesús es presenta a si mateix com "benèvol i humil de cor". El text profètic anuncia així la característica de Jesús com a "rei pacífic", que ve a donar als homes quelcom més que una absència de guerres; el que Jesús donia és el "repòs" de Déu, la comunió profunda amb la intimitat divina.

Lectura del llibre del profeta Zacaries (9:9-10)

El Senyor diu: "Alegra't, ciutat de Sió. Aclama ciutat de Jerusalem. El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera. Bandejarà d'Efraïm els carros de guerra, allunyarà de Jerusalem els cavalls, i els arcs dels guerrers seran bandejats. Adreçarà a tots els pobles paraules de pau, i el seu domini s'estendrà d'un mar a l'altre, des del gran Riu fins l'extrem del país".

"BENEIRÉ EL VOSTRE NOM PER SEMPRE, DÉU MEU I REI MEU"

La pregària del salmista s'emparenta amb l'acció de gràcies de Jesús que obre el text evangèlic que llegirem després. No és gens difícil fer-la nostra, perquè nosaltres, els creients, hem rebut per la revelació de Jesús el coneixement del nom de Déu: Pare! I en aquest "nom" hem conegut la grandesa del seu amor.

Salm 144:1-2,8-9,10-11, 13 cd-14 (R.: 1)

Us exaltaré, Déu meu i rei meu,
benciré el vostre nom per sempre.
Us beneiré dia rera dia,
lloaré per sempre el vostre nom.

R.: Beneiré el vostre nom per sempre,
Déu meu i rei meu.

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al càstig, gran en l'amor.
El Senyor és bo per a tothom,
estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures,
que us beneixin els fidels;
que proclamïn la glòria del vostre Regne,
i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels,
les seves obres són obres d'amor.
El Senyor sosté els qui estan a punt de caure,
els qui han ensopegat, ell els redreça. R.

"SI PER L'ESPERIT FEU MORIR LES OBRES DE LA CARN, VIUREU"

La moral cristiana no és un seguit de preceptes legals amb la seva corresponent casuística, sinó la manera de viure que correspon als que "viuen segons l'Esperit". Aleshores, els preceptes adquireixen el sentit de pautes d'aquesta vida. I aquesta vida té futur, perquè l'Esperit que la mou és penyor de resurrecció de la carn.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (8:9,11-13)

Germans, vosaltres no viviu segons les mires de la carn sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingues l'Esperit de Crist, no seria de Crist. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit, que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals. Per tant, germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moririeu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

"SÓC BENÈVOL I HUMIL DE COR"

Les paraules de Jesús són una invitació al coneixement profund i a la intimitat. Es tracta de participar del coneixement que Ell, com a Fill, té del Pare, i també d'accedir al repòs que es troba en Déu com a terme, tal com el descriu el Gènesi.

Lectura de l'evangelista segons sant Mateu (11:25-30)

En aquell temps, Jesús digué: "Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això, que heu amagat als savis i als entesos. Sí, Pare, així us ha plagut a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans; fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment ningú no coneix veritablement el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar.

Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus, que jo sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera".

"Us beneeixo, Pare..."

El fragment que llegim avui és un dels textos més bonics i alhora més densos de l'evangelista ens presenta Jesús pregant i ens diu l'oració que feia. Enmig del que qualsevol espectador natural hauria pogut anomenar el fracàs de l'acció evangelitzadora d'aquell mestre baixat de Natzaret, Jesús dona gràcies a Déu per com van justament aquestes coses. Un repàs del capítol 11 —al final del qual es troba el fragment que ens ocupa— i del capítol següent, ens pot servir per veure des de quines pregoneses de "fracàs" Jesús s'enlaira fins a les regions més sublimes de comunió amb el voler de Déu. Començant per l'ambaixada que Joan Baptista envia a Jesús, es formula la pregunta: Qui és Jesús?, que amb una gamma molt variada d'opinions troba resposta; tots dos capítols són plens d'aquest interrogant cabdal que, si bé es plantejava com un desafiant als contemporanis de Jesús de Natzaret, es dirigeix també, com un inquisidor de l'autèntica fe, a l'Església de tots els temps i a tot el món. **Sou vós el qui ha de venir, o n'hem d'esperar un altre?** (v. 3). Vet aquí la pregunta que d'entrada és formulada al mateix Jesús. La seva resposta són les seves obres que aconsegueixen el que els profetes havien preannunciat del Messies. Però Jesús ja adverteix: **Bonaurat aquell qui no s'escandalitzarà de mi** (v. 6). Perquè hi havia —i encara hi ha— qui s'escandalitza de Jesús. El ministeri de Jesús topa amb el menyspreu d'uns (Cf. vv. 16-19), la inèrcia d'uns altres (Cf. vv. 20-24), l'oposició (Cf. 12:1-14) i fins la calúmia dels fariseus (Cf. 12:22ss.). És enmig d'aquest ambient de rebuig humanament parlant, que Jesús pregarà a Déu i ens ajudarà a descobrir que els camins de Déu no són els nostres.

Déu es revela als petitors

(Mt 11:25-30)

Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos. Vet aquí una pregària entranyablement israelita i que d'antic va amarrar la pietat del poble. Era coneguda amb el nom de "Berakhà" o "Benedicció", perquè començava amb l'expressió "Us beneeixo, Senyor Déu...". Aquesta pregària-himne és un dels poquíssims casos que l'evangelista ens ofereix el contingut de la pregària de Jesús, fora del context de la Passió. Jesús comença "beneint" —dient bé, enaltint— Déu que es mostra admirable en les seves obres. En llaus de Jesús, el Déu totpoderós, **el Senyor del cel i de la terra**, és essencialment "el Pare entranyable". És des de la seva consciència de Fill de Déu que s'adreça al Totpoderós perquè ha volgut revelar el seu beneplàcit als homes que estima.

Els petitors

El grec "nepiois", que es troba en el text de sant Mateu, vol dir "nen petit". Per extensió significa els qui essent grans són com els infants: senzills, humils, nets de cor. Aquests són els capaços de "veure Déu", d'acollir en la seva senzilla pobresa la revelació de Déu. Per això són els que fan cas de la predicació de Jesús i l'acullen com el qui ve en nom del Senyor, veient en ell l'acompliment del que havia estat anunciat pels profetes (Vegeu la primera lectura de la missa d'avui: Za 9:9-10). En

canvi als savis i als entesos escribes i fariseus, Déu els ha amagat tot això: la revelació de la seva voluntat salvadora que es fa manifesta en la paraula i les obres de Jesús. Advertiment seriós a l'Església de tots els temps. Mentre els savis i entesos, buscant Déu en els llibres i en les seves especulacions, topen amb la impenetrabilitat del misteri, el poble senzill l'intueix en la seva vida pobre, humil i moltes vegades humiliada. No és que Déu menyspreï la saviesa i la ciència dels qui la saben fer servir com un do de Déu que posa als savis i els entesos al servei de l'alliberament d'homes i dones, del poble, sinó que és l'orgull i l'afany de poder el que obnubila la consciència dels savis i els manté tancats a la penetració de Déu. Jesús, en canvi, tot i essent el Fill, el Poder i la Saviesa de Déu (v. 28), s'arrenglera amb aquests petitors i els crida a ell: **Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats: jo us faré reposar** (v. 28). El poder de Déu és salvació, repòs i joia, realització autèntica de la personalitat humana. Per això ens convida a fer-nos deixebles seus: **Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus, que jo sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau, i la meua càrrega lleugera** (v. 28). Vet aquí l'autèntica saviesa que salva el món.

Jesús, fill de Déu

La pregària-himne de Jesús, que sant Mateu posa al final del capítol 11 del seu

evangelista està integrada per tres estrofes. La primera és una benedicció, o cant de lloança (vv. 25-26). La tercera és una crida als "petitors", als cansats i humiliats que cerquen pau i repòs, realització de la seva personalitat, tantes vegades oprimida (vv. 28-30). L'estrofa central, la segona, és proclamació de la fe en Jesucrist glorificat, el Fill de Déu fet home, realitzador total de la voluntat amorosa del Pare (v. 27). Aquest verset constitueix un petit gran credo cristològic. Jesús no sols és el Fill de Déu, sinó que el Pare li ha donat tota força i tot poder. **El Pare ho ha posat a les meves mans** (Vegeu Mt 28:18). Únicament el Pare coneix el misteri de Jesús, la seva filiació divina: **Fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill**. I únicament Jesús, el Fill, coneix de debò qui i què és Déu, el Pare: **Igualment ningú no coneix veritablement el Pare, fora del Fill**. Aquest coneixement no es tracta d'una simple cognició especulativa, sinó de l'experiència completiva de la totalitat de l'altre que inclou també l'amor. Jesús donava gràcies —beneïa— el Pare perquè havia revelat als petitors els secrets de l'amor salvador. Ara és ell qui es mostra revelador de l'amor del Pare, a aquells a qui el Fill el vol revelar. El Fill, per nosaltres els homes i per la nostra salvació baixat del cel i fent-se home com nosaltres, ell que era ric es feu pobre amb els pobres, petit amb els petitors, i ens ha comunicat totes les gràcies rebudes del Pare. Per això crida tots els homes a fer-se deixebles seus, a ser fills amb el Fill. A formar amb ell un sol cos, el cos místic de Crist, que és l'Església. I és aquesta Església, sacrament de la presència de Crist en el món, la qui amb tota humilitat i també amb plena sinceritat ha de poder repetir en nom de Jesucrist les paraules dels vv. 28-30: **Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats: jo us faré reposar...**

CULTURA CIENTIFICA

Ciències físiques i filosofia de la naturalesa

Allò que Déu té d'invisible, com el seu poder etern i la seva divinitat, des de la creació del món es fa visible a la intel·ligència humana a través de les seves obres.

Rom 1,20

31. La teoria cinètica de la matèria

La setmana passada vam veure com es va arribar a la conclusió que la llum és un fenomen electromagnètic. Amb això la part de la física anomenada òptica podria incloure's dins de la part que estudia l'electromagnetisme. També sabem que l'acústica pròpiament forma part de la mecànica. I de la terminologia que n'hem de dir? Si es demostra que la calor no és més que una agitació de les partícules que componen el cos calent, també caldrà dir que el seu estudi pertany a la mecànica. Segons això, només hi hauria dues parts a la física "clàssica": mecànica i electromagnetisme, corresponents a l'energia de moviment (cinètica) i a l'energia elèctrica. (A la física moderna ja sabem que cal afegir dues parts més: la física nuclear i la seva companya la física quàntica, però en aquest moment de la nostra història encara no han nascut). Ara bé, com ho hem pogut saber que la calor és una forma d'energia purament mecànica? S'ha arribat a la plena certesa que és així? Avui toca parlar d'això:

La teoria cinètica dels gasos

Segons aquesta teoria qualsevol gas és una aglomeració d'una enorme quantitat de partícules, les molècules, que es mouen ràpidament en totes direccions i topen unes amb les al-

tres, de manera que canvien de direcció constantment a causa de les topades. La pressió, que, segons el principi de Pascal, és constant en totes les parets del recipient que conté el gas, no és més que el resultat dels xocs de les molècules contra la superfície interna del recipient. Les seves velocitats són diverses però hi ha una mitjana de velocitat, i en conseqüència una mitjana d'energia cinètica; aquesta mitjana es correspon amb la temperatura. Quan escalfem el gas augmenta la temperatura perquè li introduïm energia calorífica, és a dir nova energia cinètica, a les molècules, cosa que fa que la mitjana de la velocitat augmenti i per això també la pressió, si hi mantenim el mateix volum.

Els físics consideren certa aquesta explicació perquè està d'acord amb tots els fets d'experiència sense cap excepció. En canvi, si la calor no s'identifiqués amb l'energia cinètica de les partícules, sinó que fos el que deia l'altra alternativa, una substància a part, el "calòric", no s'explicaria, per exemple, que el fregament, que és energia mecànica, origina calor (Rumford, 1798; Davy, 1799). Ara bé, no és sinó després d'una llarga sèrie d'observacions i hipòtesis fetes per diversos autors que s'arribà a aquesta teoria cinètica: El francès **Joseph-Louis Gay-Lussac** (1778-1850) va descobrir el 1809 que quan es

FRANCESC NICOLAU
Professor de la Facultat Eclesiàstica
de Filosofia de Catalunya

feia una combinació química entre gasos sempre era segons uns volums que es relacionaven en nombres enters baixos, d'1 a 2, de 3 a 2, d'1 a 4, i que tots els gasos es dilataven en la mateixa proporció en augmentar la temperatura. Això va suggerir a l'italià **Amadeo Avogadro** (1776-1856) que podria molt ben ser que qualsevol gas a una temperatura donada tingui sempre el mateix nombre de molècules. Aquesta idea tan encertada no va ser presa en consideració pels químics del seu temps (Dalton Berzelius...) però el 1858, quan Avogadro ja era mort, **Stanislao Canizzaro** (1826-1910) la trobà tan versemblant que la presentà al Primer Congrés Internacional de Química, fent notar com, distingint entre àtoms i molècules, lligava totalment amb les observacions. Va convèncer uns quants, i les discussions que se'n seguien convenceren molts més. Hom anomenà "nombre d'Avogadro" a la quantitat de molècules que hi ha en un mol d'un gas (mol=pes, en grams, igual al nombre del pes molecular del gas), que ha de ser el mateix per tots. Basant-se en això **James Clerk Maxwell** (1831-1879), el

de les equacions de l'electromagnetisme, el 1860 exposà el seu estudi matemàtic de la teoria cinètica dels gasos: deduïa la relació que hi ha d'haver entre la temperatura i la velocitat mitjana de les molècules, i **Ludwig Boltzmann** (1844-1906), independent de Maxwell, féu el mateix estudi, bo i fent notar que el resultat era purament estadístic. Ben aviat tots els científics acceptaren la teoria cinètica dels gasos, que alguns ara anomenen de Maxwell-Boltzmann.

La teoria cinètica de líquids i sòlids

La diferència entre un líquid i un gas consisteix en el contacte o no de les molècules que l'integren, però no en l'agitació: també en un líquid les molècules són en perpetu moviment. La primera constatació d'aquest fet, sense conèixer encara la teoria, la féu el botànic escocès **Robert Brown** (1773-1858) el 1827: mirant pel microscopi una suspensió de pol·len en l'aigua, veié que els grans aïllats es movien de forma irregular tot fent zigzagues sobtades, i també feien el mateix partícules de colorants. Aquest "moviment brownià" trobà l'explicació aplicant la teoria de Maxwell-Boltzmann als líquids: quan una molècula molt veloç topa amb un granet de pol·len o del que sigui

pot arribar a somoure'l. Això és tot. El qui primer va aplicar aquesta idea per a deduir-ne una fórmula que relacionés les dimensions de les molècules amb el valor mitjà dels quadrats dels desplaçaments, la temperatura, la viscositat del líquid i el nombre d'Avogadro, fou **Albert Einstein** (1879-1955) el 1905. Tres anys més tard **Jean B. Perrin** (1870-1942) amb observacions microscòpiques acurades del moviment brownià de partícules de resina, determinà, aplicant les equacions d'Einstein, la mida de molècules i àtoms i també el nombre d'Avogadro, que resultà ser 602257 trilions (=6,02257·10²³); és a dir el mol d'un gas, que ocupa 22,415 litres a 0°C i 760 mm. de pressió, conté aquest nombre de molècules, que és també, en conseqüència, el de 18 gr. d'aigua, que és un mol de H₂O.

Així es confirmava la teoria cinètica de gasos i líquids. I què cal dir que passa en els sòlids quan augmenten de temperatura? La resposta és senzilla: no hi ha desplaçament de partícules d'un lloc a un altre, però sí que hi ha vibracions més amples a l'entorn de la seva posició mitjana, i això fa que la calor dilati els cosos. Només al zero absolut (-273,15°C) les molècules estarien en repòs absolut. Si no és així sempre hi ha oscil·lacions en les partícules que integren qualsevol cos.

La Congregació de Nostra Senyora de l'Esperança afirma que l'entitat no compleix les seves obligacions contractuals

Denuncien "La Caixa" per desatendre la seva obra social

El mes de gener d'enguany la Caixa de Pensions va interrompre els pagaments que permeten finançar les activitats de la Congregació de Nostra Senyora de l'Esperança. Aquesta Congregació, que enguany celebra el seu 250è aniversari, va néixer per combatre la usura i la prostitució. El conflicte entre l'entitat d'estalvis i la Congregació ha esclatat. La junta de govern de la Nostra Senyora de l'Esperança ha presentat requeriment notarial per entendre que la Caixa incompleix les seves obligacions contractuals.

La Congregació Ntra. Sra. de l'Esperança es funda a Barcelona l'any 1740, a imitació de la ja existent a Sevilla.

Té dues finalitats d'acció social: combatre la usura i la prostitució. Per combatre la usura es crea "El Monte de Piedad", "Casa d'Empenyorament" (de concessió Reial), per tal d'atorgar crèdits prendaris a baix interès.

Per combatre la prostitució, es crea la "Casa de Retiro", per tal que s'hi acullin les dones que vulguin deixar-la o que estiguin en perill de veure-s'hi abocades. La "Casa de Recés" es manté dels beneficis del "Monte de Piedad" i d'algunes deixes de particulars. El primer estatge, és el carrer del Robador, de Barcelona. Tant la Congregació, com cadascuna de les seves obres gaudeixen de la protecció Reial, reiterada formalment diverses vegades.

Quan al 1767 són expulsats d'Espanya els Jesuïtes, queda abandonat el Convent que tenien al carrer de Xuclà, i és concedit a la Congregació, la qual hi trasllada la "Casa de Recés" el 1770.

Passades diverses èpoques de penúries i esplendor a la primera del nostre segle i com a conseqüència de l'evolució vertiginosa que experimenta el tràfic mercantil, financer i econòmic en general, es fa necessari en aquest context elevar el grau de professionalització

de la gestió del Mont de Pietat, fent-ho compatible però, amb la naturalesa d'obra social d'aquest.

Es per això que es procedeix a fer contactes amb la llavors "Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros" que, donat l'interès del fundador de la Caixa i en aquell moment Director de la Caixa de Pensions, senyor Francesc Moragas, per representar indubtablement l'instrument de millora per aquesta Entitat, conduïren a la fusió d'ambdues Entitats en data 8 de març de 1923, segons escriptura de fusió atorgada davant el Notari senyor Guillem Alcover Sureda.

Per mitjà d'aquesta fusió:

Primer: La Congregació i llurs filials entren a formar part de la Caixa de Pensions sense perdre però la seva personalitat jurídica.

Segon: La Congregació aporta el seu patrimoni constituït: a) Monte de Piedad, b) Montepio Ntra. Sra. de la Esperanza, c) diversos béns immobles.

"La Casa de Recés", per acolliment de noies així com l'església, queden sota la dependència directa de la Congregació.

Tercer: La Caixa de Pensions s'obliga a mantenir en tot moment la vida i l'actuació de la Congregació i dels seus òrgans filials, per l'acompliment de les finalitats socials que van motivar llur funda-

ció, havent de tenir especial cura, d'acord amb la clàusula 4a de l'Escriptura de pacte de fusió, de la direcció administrativa de la "Casa de Recés", proporcionant-li els mitjans de sosteniment, bé dels rèdits que generen el "Monte de Piedad", o bé i si fos necessari, dels seus propis beneficis generals.

En haver-se d'obrir el carrer Pintor Fortuny, és expropiada la casa del carrer Xuclà; la Caixa cobra la indemnització de l'Ajuntament i compra l'edifici contigu, al que ja tenia la Congregació, al carrer de la Palma de Sant Just, per tal d'ubicar la "Casa de Recés", tal com estava previst en el Pacte de fusió.

En el decurs de la Guerra Civil, "L'Esperança" serveix de dipòsit del servei d'arxiu, i les dones acollides són dispersades. Acabada la guerra, una part d'elles torna a la casa.

L'any 1953, s'actualitza la tasca social de la Congregació, obrint la secció de noies residents que, per la causa que sigui (econòmica, familiar, ambiental, ...), no poden viure dignament i, per tant, poden caure fàcilment en la prostitució. Així és com s'adapta el fi fundacional a les circumstàncies socials.

Fins el moment, d'entre els motius que s'al·leguen per part de les residents per ser admeses, els més freqüents són: família desestructurada, manca de feina, pares separats o reajuntats, immigració, manca de mitjans per pagar-se estudis, etc.

De l'any 1953 ençà, han passat per la Residència, prop de dues mil noies; l'edat de les residents és compresa entre els 18 i els trenta anys, i amb una mitjana de dos anys de permanència.

Perspectiva dels edificis del carrer de la Palma de Sant Just, 2-4, on hi ha la seu de la "Congregació de Nostra Senyora de l'Esperança i Salvació de les Ànimes", amb la seva "Casa de Recés".

En data de 18 d'octubre de 1989, el primer Director General adjunt de la Caixa, de Pensions, trameta un escrit al President de la Congregació, manifestant que:

"Quant a la Residència que manté aqueixa Congregació, en tractar-se d'una gestió que s'aparta de les activitats que preten assumir d'ara endavant l'Obra Social, considerem que hem de replantejar-nos haver de subvencionar-la, per la qual cosa, els preguem es prenguin les mesures adients per procedir a la supressió del Centre o a proposar-nos una remodelació més d'acord amb les necessitats actuals".

En resposta a aquest escrit, la Congregació n'adreça un altre a la Caixa de 15 de novembre, del mateix any, en el qual es recorda a aquella Entitat les funcions, la finalitat de la Congregació i l'actualitat de les necessitats, malauradament vigents, que es pretenen cobrir, "malgrat que l'obra social de la Caixa no tingui com a objectius actuals el manteniment d'aquestes activitats" en benefici de la col·lectivitat.

Així mateix, se'ls recorda les obligacions contractuals de la Caixa derivades del pacte de fusió que en definitiva impliquen que les aportacions econòmiques no tinguin la naturalesa de subvencions, sinó d'un vitalici en funció de les necessitats econòmiques de cada moment.

Amb tot això, hi ha uns intercanvis d'escrits entre ambdues Entitats, uns cominants al cessament de l'activitat de la Congregació i els correlatius oposant-se a aquesta pretensió unilateral i gratuita de la Caixa.

El 28 de febrer de 1990, es rep un escrit del primer Director General Adjunt en què, després de fer unes consideracions vers el canvi de plantejament de l'Obra Social de la Caixa, en relació a la "Casa de Recés", es comunica de

forma incomprensible el "tancament del servei que s'hi fa amb caràcter immediat i per tot el mes de març", afegint: "abans que les circumstàncies ens portin a situacions massa fortes i no controlades", tot això amb total menyspreu a la Junta de govern de la Congregació, únic òrgan legítim per adoptar acords d'aquesta naturalesa que afectin el funcionament de la "Casa de Recés", Junta de govern del qual en són membres com a vocals nats, i per tant amb veu i vot, el President i Director General de la Caixa de Pensions.

La Junta de govern, atesa la gravetat dels conceptes vessats en el referit escrit, va adreçar una carta a la Caixa, rebutjant enèrgicament l'acord unilateral i "contra legem" culminant a tancar la "Casa de Recés", i entenent que això constituïa una flagrant vulneració de les clàusules contingudes en l'escriptura de fusió.

El fet objectiu però, és que des de gener d'enguany s'han interromput els pagaments que periodícament complimentava la Caixa, per fer front al finançament de les activitats de la Congregació. És per això que exhaurides totes les vies de solució pacífiques, la Junta de govern en sessió tinguda al dia 16 de maig passat va acordar presentar el pertinent requeriment notarial davant la Caixa de Pensions, tot significat formalment que s'entenen incomplertes les seves obligacions contractuals, exigint el seu immediat compliment amb el consegüent rescabament de danys i perjudicis, amb expressa reserva d'instar la resolució contractual amb les corresponents conseqüències.

Efectivament, el 21 de maig d'enguany, i per conducte notarial, es va presentar el referit requeriment, previ a les pertinents accions judicials que corresponguin.

C.C.

"Joves Cooperants 92", un programa de solidaritat amb Amèrica Llatina

Fins al proper dia 15 de juliol els joves interessats a participar en el programa "Joves Cooperants 92" podran adreçar-se a la Direcció General de Joventut per tramitar les corresponents sol·licituds. Aquest programa té l'objectiu de promoure la cooperació internacional entre els joves en aquells països que encara estan en fase de desenvolupament i, més concretament, a Amèrica Llatina.

El programa "Joves Cooperants 92" el convoca l'Institut de la Juventud del Ministerio de Asuntos Sociales i la Direcció General de Joventut el tramita i gestiona en l'àmbit territorial de Catalunya.

Aquest programa s'estructura en tres fases correlatives. La primera consisteix en uns cursos bàsics sobre "cooperació per al desenvolupament" que tindran lloc el mes de setembre a Barcelona. La segona fase consisteix en dos "tallers de cooperació" que es faran a Madrid el mes d'octubre. I la tercera consisteix en sis mesos de pràctiques a un país d'Amèrica Llatina.

Al final de la segona etapa, una comissió selecciona seixanta joves d'entre tots els participants de l'Estat, que seran els que prendran part a la tercera i última fase del programa.

Els joves seleccionats per fer les pràctiques donaran suport tècnic —d'acord amb la seva qualificació professional— a programes o projectes de cooperació oficial espanyola o de les Organitzacions No Governamentals de Cooperació per al Desenvolupament que col·laborin amb el programa, sota la supervisió i la tutela de l'Institut de la Juventud i de les Misiones Técnicas de Cooperación de España als països on vagin els joves cooperants.

La iniciativa respon a l'interès cada vegada més gran per part dels joves envers la cooperació internacional. El programa pretén donar suport a les iniciatives de joves professionals amb voluntat solidària i que volen col·laborar en el desenvolupament dels països més desfavorits.

També col·laboren en aquest programa l'Institut de Cooperación Iberoamericana, l'Institut Nacional de Empleo i la Fundació CIDOB.

MODA

Bonic collaret realitzat en or blanc i groc combinat amb brillants. Arracades a joc.

Adreç format per collaret, arracades i pulsera en or blanc i groc. Combina amb diamants talla brillant i talla baguette.

Un disseny molt acurat per aquest adreç, que ha estat realitzat en or blanc i groc. Combina amb diamants.

Octavi Sardà i la seva col·lecció "Simplement deliciosa"

Dies enrera el gran creador Octavi Sardà, va presentar la seva col·lecció de joieria '90 sota el suggestiu títol "Simplement deliciosa".

Aquesta col·lecció, nascuda com a resultat d'una moda basada en l'eliminació de pes en gairebé totes les peces presentades, ens aporta la presència sempre grata d'unes formes evidentment noves dins l'Electroforma suposant un alt nivell de comoditat així com de difusió, entre els addictes a la joieria, ja que l'estalvi de material, en aquest cas l'or, suposa una més gran adquisició ja que les possibilitats econòmiques es presenten molt diverses.

Hem de destacar l'alt nivell

creatiu d'aquesta meravellosa col·lecció d'Octavi Sardà, amb una presència molt marcada de peces dins l'Electroforma per a arracades i collarets de grans mides preferentment, les formes geomètriques dels quals, de disseny molt suavitats es contemplen en moltes ocasions, amb pedreria de gran qualitat a base de muntats pavé veritablement meravellosos.

Una línia jove de criolles amb motius "antropomorfs" o "zoo-morfs" a base de petites escultures plenes de moviment. Molts anells que presenten contrastos de color a través de gemmes molt seleccionades, així com un apartat dedicat als anells de grans formes el volum dels quals es presenta

abombat amb grans pavés o tatxonats de pedres precioses que ofereixen una laboriositat de contrast molt marcada entre els pavé i les talles baguette.

Gran èxit en tota la col·lecció de la turmalina, els brillants, el topazi blau i la barreja de l'or blanc i groc en general.

Les darreres novetats en joieria a base de noves tècniques i nous processos d'elaboració, que Octavi Sardà domina com ningú i que una vegada més, ens va demostrar el seu gran desplegament creatiu enfront d'unes peces enlluernadores i, en alguns casos, fins i tot irrepetibles.

MARÍA JOSÉ EJARQUE

LLIBRES

La pregària és un veritable art⁽¹⁾

Darrerament sembla que la gent necessita pregar, sobretot en certs moments de la vida. Però es repeteix allò que deien els deixebles a Jesús: "Senyor, ensenyeu-nos a pregar".

En el decurs de la història s'han escrit moltes oracions: algunes han quedat i són tradicionals; altres han desaparegut potser perquè eren per un context determinat i en uns moments puntuals.

"Trobada, manual d'oració", del caputxí, Ignacio Larrañaga, és un llibre que ofereix un extens pomell de pregàries que responen al moment actual. No ens sorprèn gens la difusió que ha assolit aquest manual, escrit en llengua castellana i que ara "Ediciones Paulinas" ens fa l'obsequi d'una versió catalana.

No ens sorprèn l'àmplia audiència, perquè l'autor ha sabut articular amb veritable mestratge el pensament bíblic i teològic amb els criteris moderns; l'elegància literària amb un llenguatge planer; la profunditat de les idees amb els sentiments del cor. El manual és útil igualment per ments privilegiades com per a persones de coneixements humils; pels iniciats i pels que rares vegades pregunten; pels avis, com pels pares i joves, noies i nois.

En una segona part del llibre, l'autor dona unes orienta-

IGNACIO LARRAÑAGA

TROBADA

Manual d'Oració

EDICIONS PAULINES

cions cabdals pel qui vulgui lliurar-se a l'oració, atès que requereix un estat d'ànim i unes condicions àdhuc anímiques que no tothom coneix.

Recomanem sincerament "Trobada", que serà una veritable troballa —valgui la redundància— pels qui, com diu el mateix autor en el Pròleg, "busquin uns mitjans simples i eficaços per a progressar en l'art de pregar".

FRANCESC GAMISSANS

(1) TROBADA, manual d'oració. Ignacio Larrañaga. Ediciones Paulinas. Barcelona. 1989.

RACÓ DEL LLENGUATGE

Les dames del final del segle passat i del començament d'aquest portaven unes cotilles impressionants. La dictadura de la moda imposava una cintura de vespa que contrastava amb l'opulència de la sina i el bombament d'un bon darrer accentuat artificialment per l'adminicle anomenat polisson.

Llegint el conte de Víctor Català "La cotilla de domàs gros", on el senyor Rafel Feliu, mestre cotillaire, en confecciona una per a la baronessa Dona Clara ajudat d'un estol de filles seves, veiem com era de complicada l'estructura d'aquella muralla opressora de les exuberàncies de les grans senyores d'aquell temps. Primer, barbes de balena, i després barnilles d'acer, donaven rigidesa als gruixos de teles encarcerades que formaven la carcassa de la peça. Per això li escau tant aquest diminutiu de la cota dels guerrers medievals: cotilla.

Doncs bé, en castellà el mateix mot vol dir xafarder o xafardera, i jugant amb aquest nom i aquests conceptes, podríem arribar a dir que les dones estaven oprimides per la xafarderia que els voltava sempre el cos. Hi ha una malaltia de la pell que ataca el bestiar i també els homes que té el lleig nom de ronya. Per extensió també anome-

No és igual cama que llit (6)

ALBERT PERA

nem ronya la brutícia enganxada a la pell d'aquells que no es renten gaire sovint. Així, doncs, ronyós vol dir persona bruta a tot ser-ho.

En canvi, els castellans relacionen aquest mot amb la gasiveria i la mesquinesa. La brutícia i l'avarícia són dos conceptes ben diferents, si no és que vulguem considerar el segon com una brutícia espiritual.

D'aquells pebrots primis i llargaruts, en forma de corn, que comuniquen una sentida intensament picant a qualsevol menja, nosaltres en diem bitxos. Aquest mateix pebrotet, sec i molt, constitueix el pebre vermell, que pot ser picant o dolç segons la mena de pebrot usat. Tant el bitxo com el pebre, en català són mots masculins i en castellà, no. En diuen "guindilla" i "pimienta". Amb el

mot "bicho", els castellans designen les bestioletes i insectes en general. Aquesta denominació s'ha infiltrat fortament en el parlar dels catalans, molts dels quals han oblidat o no han après que correctament, els hem d'anomenar cuques.

Si els castellans ens senten dir que tirem bitxos a l'arròs o a l'estofat per donar-li coentor, es pensaran que oprimim el menjar de bestioletes i agafaran un fàstic d'allò més.

PERLES ORTOGRÀFIQUES

Una acadèmia de mecanografia ha repartit uns fulls volants per les cases que, amb gran lletres diuen: VOL SÀPIGUER ESCRIURE A MÀQUINA? I anuncien proves de velocitat en català, entre altres coses. No sé quina garantia catalana poden donar si, per començar, surten al carrer amb aquest error. És saber, i encara més, no hi ha cap infinitiu de verb català que acabi en -guer. Si en veieu o escolteu algun, penseu que és un vulgarisme incorrecte.

PERE ROVIRA

Vinyes, Cellers i Destil·leries.

Blanc de Belart • Alta Mar • Vinya d'Irto • Viña Montal • Raquel Rosé • Viña Mater • Dry Solera • Ranci • Vinum Misae • Mas dels Frares • CALISAY.

Tel. (93) 337 18 12

COSTUMS I TRADICIONS

Per sant Enric, del mestre em ric

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

Quan recollia fórmules de medicina popular associades a diferents devocions, vaig trobar-ne una per guarir, o alleujar el mal d'asma i referida a sant Enric.

Segons aquella fórmula, s'havien de preparar uns papers d'estressa dits de "sant Enric", sucra-los amb aigua de set fonts o set pous diferents bullint-hi herbes remeieres. Després, cargolar els papers com cigarretes, encendre'ls i aspirar el seu fum amb la boca oberta. No fumar, pròpiament, sinó aspirar. Les herbes eren el secret dels curanderos.

Pensant en la proximitat del dia de Sant Enric —el proper divendres dia 13— he consultat el Costumari de l'Amades per si en deia quelcom. I sí, ho fa, sense gaires detalls més. El que sí explica és la relació del sant emperador, amb els vells col·legis de mestretites que acabaven les classes aquest dia, per a començar les vacances.

Quan jo anava a "estudi" no s'estilava. Almenys al meu poble. Així que manllevaré al dit folklorista la tradició sobre aquelles escoles i el perquè, quan arribaven les vacances, els vaillets deien: "Per sant Enric, del mestre em ric".

"Per vergonya seva i estímul dels altres, avui posaven a la vergonya pública el minyó que havia estat més mal aplicat de l'escola. El posaven al peu de la porta o de la finestra, per tal que el veiés tothom qui passava pel carrer: agenollat damunt d'una gatosa o argelaga,

amb els braços estesos en creu, una escombra a cada mà, i al cap, una gran testa de cartó, que ostentava unes orelles d'ase, ben grosses.

"Els altres companys de classe retallaven paperets de colors i, amb saliva, els hi enganxaven per la cara, a tall de pedacets, sense que se'ls pogués treure, perquè no podia abandonar la posició dels braços estesos ni deixar anar les escombres que sostenia. Tota la resta de companys de l'escola desfilaven pel seu davant i li deien mil penjaments. I entre tots l'anomenaven «l'ase de l'escola», títol que conservava fins l'any següent i mentre un altre company, menys aplicat que ell, no l'en vingués a substituir.

"Si hi havia algun deixeble els pares del qual no estaven al corrent de pagament amb el mestre, aquest, no començades encara les vacances, li marcava una creu a les mans, per recordar-los que abans de plegar, per aquell curs, havien de passar-li a pagar el que li devia. Segons la importància del deute, el mestre li marcava la mà dreta, o l'esquerra, o les dues; i li feia la creu amb guix, del que servia per escriure a la pissarra, o amb calç de la que emprava per emblanquinar l'escola".

Fins aquí la lliçó del mestre Amades que recito amb certa vergonya i temor que amb el "puntero" em piquin els dits apinyats, com feien molts dels mestretites d'aquells temps i que, pel que recordem i el que hem transcrit, eren un xic cruels i partidaris d'allò que la lletra entra amb sang.

LA SARDANA I LA DANSA

Nou disc de la Principal de la Bisbal

JOSEP VENTURA

Presentació d'un disc.— A Martorell, el dia 22 de juny, es va celebrar un concert per la còblla La Principal de la Bisbal, en el qual es van interpretar les obres gravades en el disc "Sardanes a Martorell", segon volum, enregistrat per la còblla bisbalenca. La presentació del concert la va fer la locutura i actriu Maria Matilde Almendros.

Taula rodona.— A Reus, el dia 7 de juliol, a dos quarts de set de la tarda, es farà una taula rodona sobre el tema "La dansa catalana, avui", en la qual intervindran els senyors Albert Sans, Joaquim Vilà i Folch, Isidre Rubio, Joan Serra, i Josep Pàmies i Mariné, com a moderador. La sessió es farà al teatre de l'Orfeó Reusenc, carrer de Sant Llorenç, número 11.

Projecció catalana a l'estranger.— A la ciutat alemanya d'Essen, Associació Catalana d'aquella ciutat va celebrar el mes de maig la seva festa "Música i Literatura de Catalunya", en la qual van intervenir l'escriptor Joan Perucho, presentant fragments del seu llibre "Les històries naturals", ara traduït a l'alemany, i la còblla holandesa "La Principal d'Amsterdam" que, pel que sembla, es manté activa en la difusió de la música catalana.

Còblla La Principal de la Segarra.— Recentment, a l'edat de seixanta anys, ha mort el senyor Roc Mingot i Ruich, fiscornista i confundador de la còblla, que assumia també les funcions de Representant. La seva mort ha afectat sensiblement els membres de la còblla, ja que a part del tracte humà, era un magnífic suport de la formació que sempre ha viscut un ambient familiar entre els seus membres, ja des del moment de la seva fundació, l'any 1975. Ara ha calgut nomenar un nou Representant de la còblla que és des d'ara el senyor Ramon Riu i Canela, que viu al carrer Pou Nou, número 5, de Cervera, codi postal 25200, telèfons 53 02 66 o 53 00 88, amb el prefix 973 quan calgui. Reposi en pau el ficornaire Roc Mingot.

EDUQUEM JUNTS - 40

la família, l'escola, els mitjans de comunicació

ELENA ELIZALDE i AUBERT
Doctora en Pedagogia

TERESA SANMARTÍ i GARCIA
Maestra Especialista en Preescolar

Convidem a tots aquells que estan en contacte amb nens a treballar junts per tal d'ajudar-los a créixer amb alegria. Cada setmana proposem dos objectius educatius, centrats en l'edat de 5 anys; (dins de les àrees de socialització, llenguatge, adquisició d'hàbits o desenvolupament intel·lectual i motriu), i suggerim uns exercicis divertits i fàcils de fer.

Tant de bo que, treballant plegats, recuperem el civisme que trobem a faltar a la nostra societat. Endavant, els nostres nens s'ho valen. El nostre país, també.

Desenvolupament motriu

Objectiu: Saber mantenir-se penjat mig minut d'una barra horitzontal.

Exercicis:

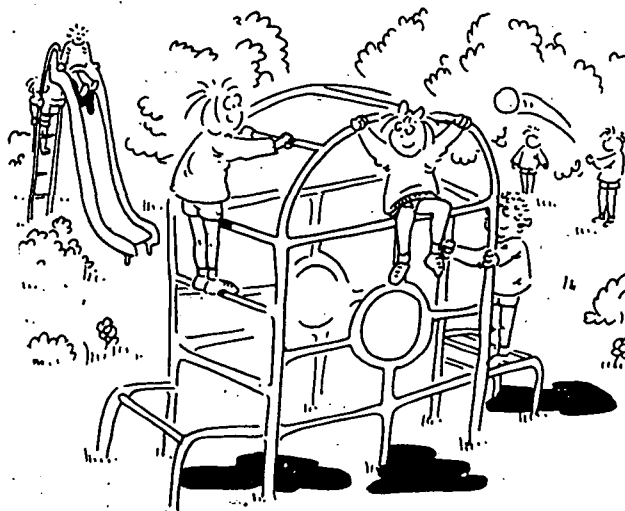
— És molt important, en aquesta edat, donar sortida adequada a la gran necessitat de moviment del nen. Pensem que, mitjançant els moviments de tot el cos, el nen desenvolupa el seu esquema corporal, aprèn a trobar alegria exercitant el seu cos, desenvolupa la seva intel·ligència i es prepara per a tota mena d'esports.

— Busquem als parcs i jardins públics els llocs on estan instal·lats tota mena d'aparells fixos per trepar, penjar-se, deixar-se caure.

— Fem que el nen observi com juguen, trepen i es pegen els altres nens, animant-lo que ell també ho provi.

No ens esverem. Normalment el nen no s'arrisca mai més enllà de les seves possibilitats. No el forcem a fer igual o més que un altre.

— Expliquem als nens com han de respectar-se els uns als altres, per tal d'evitar que es trepitgin les mans o es donin cops massa forts.

Socialització

Objectiu: Saber conèixer el rellotge (un quart, tres quarts).

Exercicis:

— Ajudem el nen a adquirir la noció del quart o de la quarta part de la següent manera: Agafem un paper qualsevol, el pleguem per la meitat i el tornem a plegar per la meitat; desplegat el paper fem veure al nen que té quatre trossos idèntics, cada un dels quals és un quart del paper.

— Fem un cercle de paper i el pleguem dues vegades com hem fet abans: el despleguem, resseguim amb un llapis els plecs que han quedat marcats, fem notar al nen que cada un dels quatre trossos és un quart o una quarta part.

— En el mateix cercle de paper escrivim el 12, el 3, el 6, el 9. Simulant la segeta gran del rellotge amb el llapis,

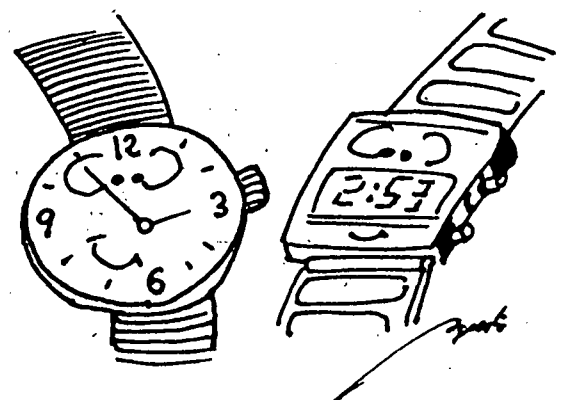
el col·loquem sobre el 12 i el fem girar a poc a poc fins arribar al 3. En aquest moment diem: "Ha passat un quart". Continuem girant fins arribar al 6: "Han passat dos quarts". Fem igualment fins al 9 i preguntem al nen: "Quants quarts han passat?" "Han passat tres quarts". De la mateixa manera continuem fins el 12 i diem: "Quants quarts han passat?" "Quatre" o sigui "una hora".

— Ens proveim d'un llapis llarg i d'un llapis curt per simular les sagetes del rellotge i les col·loquem sobre el rellotge simulat de manera que la petita, per exemple, assenyalí el 5 i preguntem al nen: "Com col·locaràs la sageta gran perquè el rellotge digui un quart de sis?" i d'aquesta manera juguem amb el nen fins que conegui bé les hores, els quarts i els dos quarts.

— Més endavant quan el nen ja està més segur, augmentem la dificultat demanant al nen que amb els dos llapis ens mostri una hora que li diem: "un quart de vuit".

Més endavant li demanem que ens lleixi una hora que nosaltres hem col·locat.

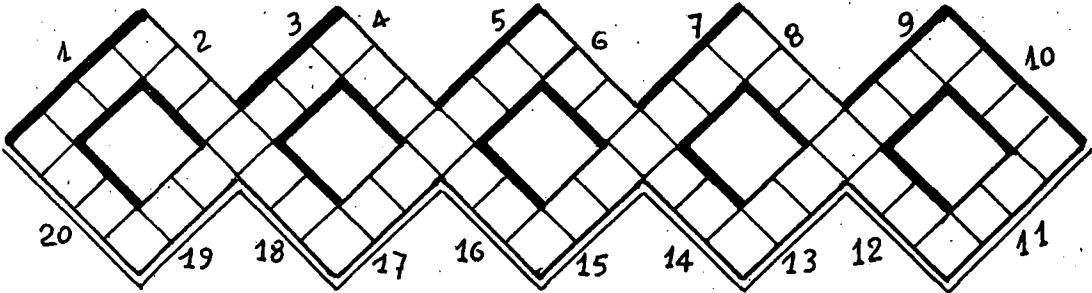
És convenient fer notar al nen les diferències i similituds entre el rellotge analògic i el rellotge digital.

ENCREUATS

per ROSA COLLELL

LA CORDA

Com indica la numeració, començar per l'1 fins al 10 fent vaivé i llavors tornar per la línia de baix, fins a arribar al n.º 20.-

- 1- De mal gust, mancat de gràcia, d'art.-
2- Dit de paraula.-
3- Acumulació d'aigua d'alguna depressió estancada.-
4- Substància que fabriquen les abelles.-
5- Estimín.-
6- A USA, base d'experimentació i estudi de proves espacials, coets, etc.-
7- No rom, amb punta.-
8- Part de l'eix del corm que duu les fulles.-
9- Que té aptituds.-
10- Indret on segons la tradició i la narració del Gènesi hi hagué el Paradís Terrenal.-
- 11- Punt cardinal.-
12- Promontori de sorra d'origen eòlic en el desert.-
13- Natural de l'Aràbia.-
14- Fes un petó.-
15- El primer home.-
16- Fruit de la morera.-
17- Acció d'atacar.-
18- Pas de muntanya.-
19- Títol que reben els monjos del budisme tibetà.-
20- Unit a una cosa.-

SOLUCIÓ

- 1- Xaró. 2- Oral. 3- Llac. 4- Cera. 5- Amin. 6- NASA. 7- Agut. 8- Tija. 9- Apte. 10- Eden. 11- Nord. 12- Duna. 13- Arab. 14- Besa. 15- Adam. 16- Mora. 17- Atac. 18- Coll. 19- Lama. 20- Afix.

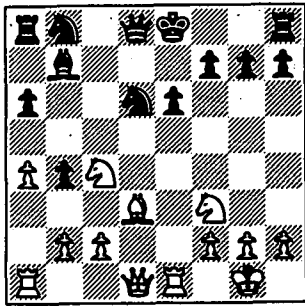
ESCACS

per JAUME MORA

DIAGRAMA 332
Blanques juguen i guanyen.

Us ho confesso: aquest diagrama em rejoveneix. És evident que les blanques tenen avantatge, però és deliciosa la continuació.

Solució al diagrama 331
1 Td6 1-0.

FILATÈLIA

per ENRIC GRAUPERA

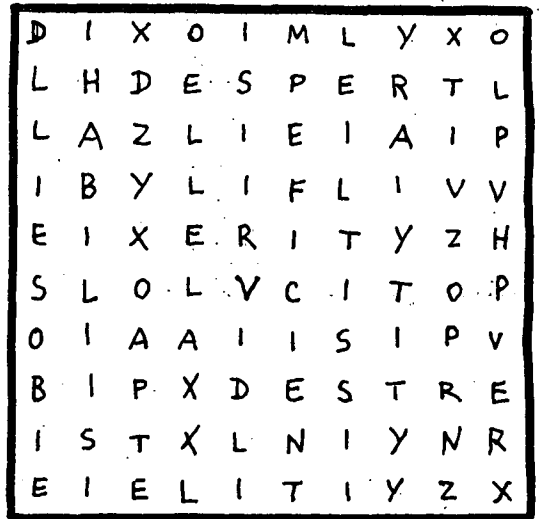
ELS PATRONS DE LIECHTENSTEIN

Liechtenstein dedicà aquest segell als seus Patrons, sant Lucius i sant Florí. Sant Lucius fou rei d'Anglaterra en temps del papa Eleuteri. Es diu que, convertit al cristianisme, fou missioner a Europa i finalment, bisbe de Chur (Croiere), depenent de Liechtenstein. Sant Florí fou sacerdot a Remüs, prop del 700. La seva festa se celebra el 17 de novembre. El segell reproduceix un fresc de l'església suïssa de Waltensberg-Vuorz.

SOPA DE LLETRES

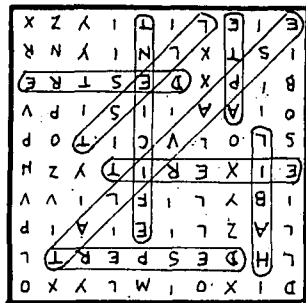
per SNOOP

CERCAR 8 FORMES D'APTITUDS

SOLUCIÓ

DIAG. Espavilat, llest.
VERT. Habil, apte, eficient.
HORI. Despert, Eixerit, Des-
tre.

JEROGLÍFIC

per SNOOP

AL CAMBRER LI DEMANO EL...

Solució al 562.

ENTRESOL

ENTRE S O L

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 500 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

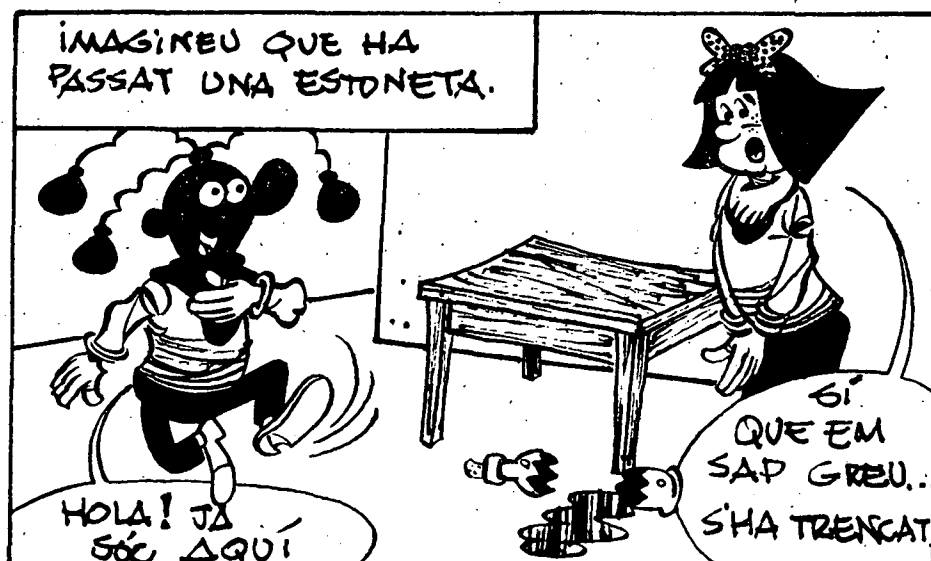
"En les meves oracions demano al Senyor els mantingui en la tasca tan formosa que realitzen al servei de l'Evangeli arreu del món."

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRÍ:

RAMON DE VALLS I FONT CATHOLIC CHURCH HIJWARA 3-KU JAPÓ	14.200.- Ptes.
FRANCESC TRILLA 78975 COSTA MARQUES RONDONIA BRASIL	10.650.- Ptes.
RADIO CARITAS CASILLA 587 ASUNCION PARAGUAY	10.650.- Ptes
BUYANGO CATHOLIC MISSIONS P.O. BOX 753 MARAGOLI KENIA (EAST AFRICA)	11.400.- Ptes

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms
Direcció Tel.
Població D.P. Província
subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner
(nom i cognoms)
L'import el faré efectiu mitjançant:
☐ taló que adjunto ☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització:
Domiciliació: Banc/Caixa
Sucursal n.º
N.º compte corrent
Població Província
Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.
Població Data
Signatura:
"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, Zon. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

Nº 518

Aniré a un poblet

Ara ja n'estic segur. L'altre dia, havent sopat, el pare i la mare varen tenir una llarga conversa, i jo vaig sentir com, al final, decidien que, tots plegats, aniríem a passar quinze dies a un poblet del Pirineu.

Estic content. De debò, molt content. La vida en un petit poblet de muntanya m'agrada molt. Pots anar pels carrerons i petites places sense cap mena de por, saludes a tothom; després, sempre hi ha ermites i fonts per anar d'excursió; a la nit fa fresca i hi ha un gran silenci; pots colgar-te al llit i dormir com un liró fins que el cor et diu prou.

Estic segur que, com ja m'ha passat altres anys en altres poblets, de seguida hi trobaré una colla de nois i noies per fer-m'hi amic, xerrar, jugar i organitzar excursions.

¿Sabeu què em passa sempre que passo uns dies en un poblet de muntanya? Doncs que tinc molta gana, tot ho trobo molt bo, i és clar, menjo molt de gust. Com que sempre anem a l'hostal del poble, la mare està contenta perquè no ha de cuinar ni rentar plats.

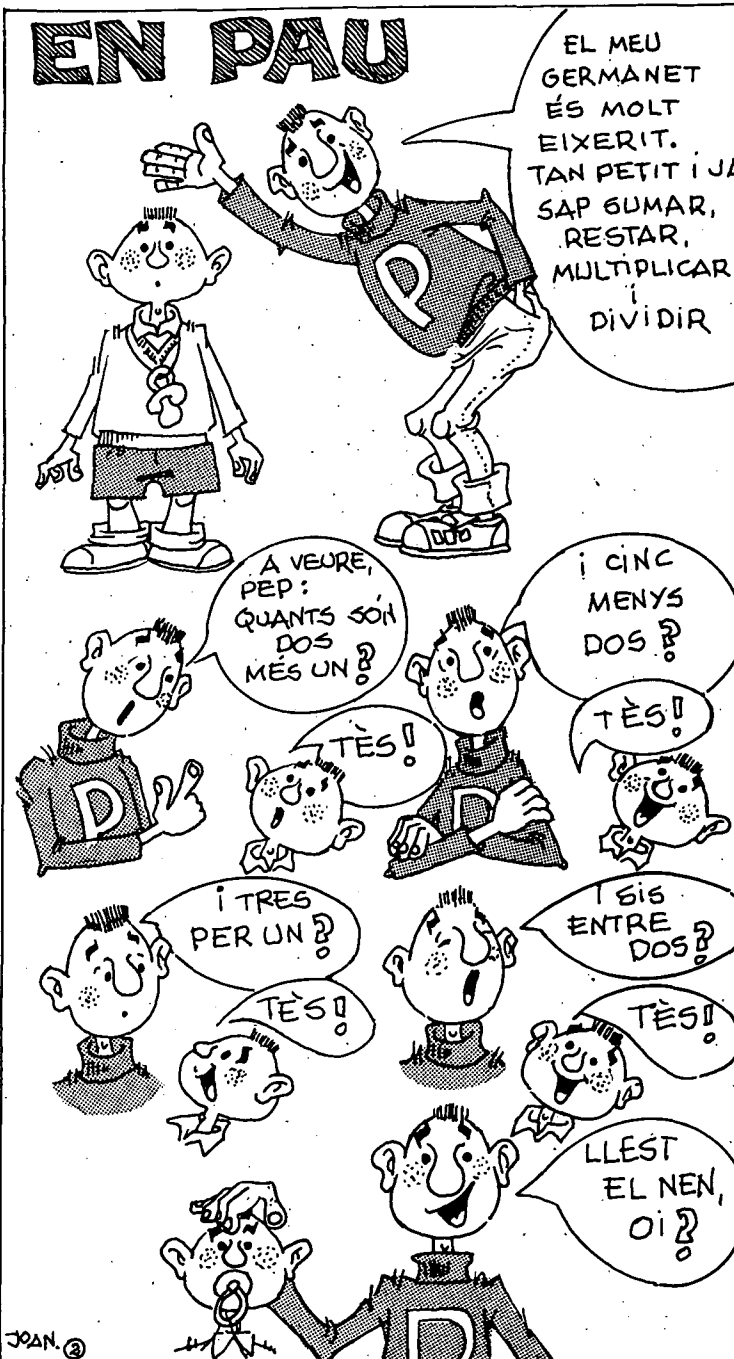
També m'agraden molt els animals. Si puc, i em deixen, vaig a fer el xafarder quan arreglen el bestiar. M'agraden aquells ulls tan grossos de les vaques, les ganyotes que fan els conills quan roseguen i recollir els ous que ponen les gallines.

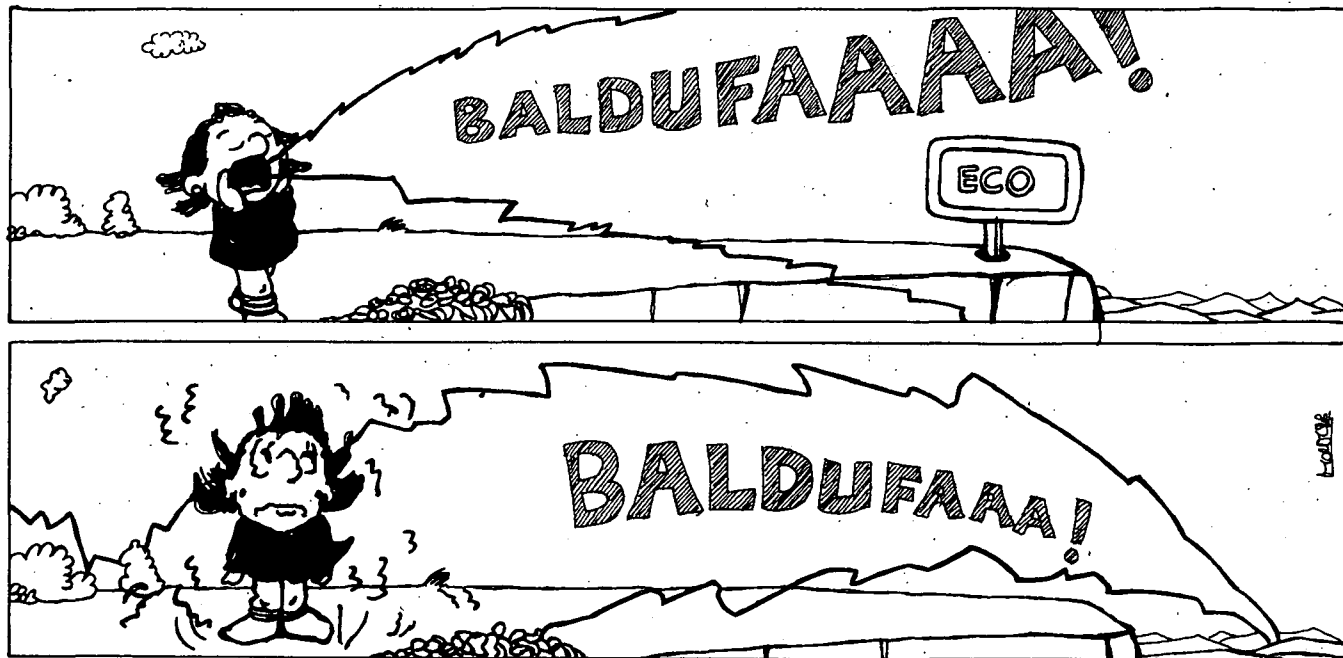
No cal, però, que somni tant perquè encara no hi sóc. I vosaltres on sou? On anireu? Què feu? Què fareu? Sobre tot recordeu-vos d'enviar-me una carta o una postal:

Eixerit
Fundació Catalunya Cristiana
C/ València, 244, 2on.
08007 Barcelona

Fins sempre,

L'Eixerit

Jesús ens parla

Busqueu l'evangeli del diumenge: Evangeli segons sant Mateu, capítol 11, versets del 25 al 30 (Mt 11,25-30).

Reflexionem: 1. Sempre hem dit que Jesús és el nostre gran AMIC. I és així com ha de ser acollit i estimat per cadascú de nosaltres. Tant si estem contents com si estem tristos, alegres o desanimats, Jesús està sempre a punt d'escoltar-nos i d'ajudar-nos. Precisament Jesús diu que als nois i noies de la vostra edat, Déu els fa confidents del seu amor.

2. Jesucrist, el Fill de Déu fet Home, ara vivent i present per obra de l'Esperit Sant en el cor dels creients i en el cor de l'Església, és per a tots nosaltres el gran Mestre, el gran revelador de qui és Déu per a nosaltres i de qui som nosaltres per a Déu. Déu és el nostre Pare i nosaltres som fills seus.

3. "Veni a mi tots els qui esteu cansats i aclaparats... feu-vos deixebles meus, perquè jo sóc suau i humil de cor..." Quines paraules tan plenes de comprensió, d'amor i d'amistat! Sí, JESÚS, sigueu sempre el meu amic, el nostre AMIC.

El mossèn

GELOSIA

M. Rosa era una nena de vuit anys, molt bonica i molt graciosa. Els seus pares, avis i tota la família n'estaven encantats; no solament eran les qualitats ja esmentades, sinó la seva bondat que era la principal virtut.

Feia un any havia fet la primera Comunió; no es pot descriure la festa que feren per tal de celebrar tan gran esdeveniment i els regals dels millors que li feren.

La M. Rosa en el col·legi, hi tenia moltes amiguetes, la major part d'elles tenien germans o germanes; és per aquest motiu que feia anys sempre li deia a sa mare que li agradaria molt tenir un germanet; anava passant el temps i el germanet no venia; un dia la mare li digué: M. Rosa t'haig de donar una gran alegria: el germà que tu volies vindrà; no cal dir l'alegria de la nena en escoltar les paraules de la seva mare; s'esplaià amb crits d'alegria i al mateix temps l'abracà i l'omplí de petons.

En el dia assenyalat arribà un nen; no cal dir l'alegria i satisfacció que tingueren tota la família, especialment el pare; era una criatura bonica de debò; el batejaren a la Catedral, posant-li per nom Joan; el refresc el feren a un lloc molt conegut i cèntric de la ciutat.

Els pares tant estaven pel nen com per la nena, però el nen en ser tan petit, a tots els feia molta gràcia; la nena això no ho comprenia, a ella li feia la impressió que d'ella ja no en feien cas; es pot dir, que la gelosia la dominava de tal manera que ni podia sofrir que banyessin el nen ni li fessin les moixaines apropiades i naturals. Així es que s'aprimà i enlletgí molt i aquell somriure que a tots captivava desaparegué del seu rostre; quan els pares se n'adonaren tot seguit miraren de posar-hi remei. Mentre la nena era al davant, al nen procuraven no fer-li tantes carícies; però ella no estava vençuda i la gelosia continuava.

Vet ací, que la mare, un dia va anar a casa de la veïna del costat; abans d'anar-se'n recomanà a la nena que tingués compte del nen; a l'habitació que estaven, la sala d'estar on tenien el petit en un "moisés", com que era l'hivern i feia fred, a la saleta s'hi estava molt bé; la nena es quedà jugant a terra i de tant en tant es mirava en Joanet; de sobte li vingué la idea de fer córrer la poltrona però amb tan mala fortuna que aquesta caigué i donà un gran cop a l'estufa, que per dissort, amb l'alfombra va produir un incendi. M. Rosa podia haver sortit de seguida per tal de salvar-se, ja que ella estava molt a la vora de la porta, però no fou així, ella mentres cridava demanant auxili, amb perill de la seva vida salvà d'una mort segura i horrible el seu germanet que estava quasi envoltat de flames. Mentrestant entraren la mare i els veïns que amb galledes d'aigua apagaren el foc. Tots feren grans elogis del comportament i valentia de la nena.

Quan arribà el pare i s'assabentà de tot el que havia succeït i de la serenitat de la seva filla, tot abraçant-la li digué: M. Rosa t'has portat admirablement demostrant que t'estimes de debò el teu germanet; sempre deies que t'agradaria tenir un pessebre molt bonic, doncs bé, com que aviat vindrà Nadal, aquest any el dia de la Concepció anirem a la fira i comprarem les millors figures, aquest any el pessebre serà més bonic que mai.

La M. Rosa ja no tingué més gelosia de seu germanet, era tanta la pena que tenia en pensar que amb la seva imprudència l'havia pogut perdre per sempre, que aquesta idea la curà del tot.

Tal com el pare va dir poc dies abans del dia més assenyalat de l'any feren el pessebre, i hi posaren unes magnífiques figures. I en el dia de Pau i Benestar al voltant d'Ell tots cantaren l'AL·LELUIA!

ADELA ORIOL

DIUMENGE - 8

- 11.45 Sardanes.
- 12.00 Jazz.
- 13.30 Esports.
- 14.30 Telenotícies.
- 14.44 El temps.
- 15.05 Dibuixos animats: "Super amics".
- 15.30 Jim West.
- 16.20 Pel·lícula diumenge tarda: "Amor al voltant".
- 18.20 Les aventures de Guillem Tell.
- 19.15 L'illa de les papallones.
- 19.40 Paradis.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.10 30 minuts.
- 21.45 Dallas (D).
- 22.40 Cita amb l'esport.

ESPAIS FIXOS:

DE DILLUNS A DIVENDRES

- 13.30 T.N. Comarques.
- 14.30 Telenotícies. / El temps.
- 15.05 Bona cuina.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.

DILLUNS - 9

- 11.15 Tres, catorze, setze.
- 12.20 Cita amb l'esport.
- 13.00 30 minuts.
- 14.00 Desitja'm sort.
- 15.10 Veins.
- 15.40 Com a casa.
- 16.30 Pel·lícula tarda: "Tintorera".
- 18.10 Dibuixos animats.
- 18.30 N'hi ha que neixen estrellats.
- 19.00 La dona biònica.
- 20.00 Dibuixos animats.
- 21.10 Gent del barri.
- 21.40 De professió Api.
- 22.10 Pantalla: "La dama perversa".
- 23.50 Telenotícies.
- 00.10 Tot l'esport.
- 00.30 Dimensió desconeguda.

DIMARTS - 10

- 11.15 Acció ara.
- 11.45 Big World.
- 12.45 Thalassa.
- 14.00 Desitja'm sort.
- 15.15 Veins.
- 15.45 Com a casa.
- 16.30 Pel·lícula tarda: "L'assassí de Rosemary".
- 18.00 Dibuixos animats.
- 18.30 N'hi ha que neixen estrellats.
- 19.00 La dona biònica.
- 20.00 Dibuixos animats.
- 21.10 Gent del barri.
- 21.20 Amb l'aigua al coll.
- 21.50 Així és la vida.
- 22.45 L'agència.
- 23.40 Telenotícies.
- 24.00 Tot l'esport.
- 00.20 Dimensió desconeguda.

DIMECRES - 11

- 11.15 Basquetmanà.
- 12.15 Veles al vent.
- 12.45 Així és la vida.
- 14.00 Desitja'm sort.
- 15.10 Veins.
- 15.40 Com a casa.
- 16.30 Pel·lícula tarda: "Entrada d'artistes".
- 18.05 Dibuixos animats.
- 18.30 N'hi ha que neixen estrellats.
- 19.00 La dona biònica.
- 20.00 Dibuixos animats.
- 21.05 Sorteig Loto 6/49.
- 21.10 Gent del barri.
- 21.40 Cinema 3: "El dia del dofi".
- 23.30 Informatiu cinema.
- 24.00 Telenotícies.
- 00.20 Tot l'esport.
- 00.40 Dimensió desconeguda.

DIJOUS - 12

- 11.15 Futbol 90.
- 12.15 Circ.
- 12.30 60 minuts.
- 14.00 Desitja'm sort.
- 15.10 Veins.
- 15.40 Com a casa.
- 16.30 Pel·lícula tarda: "El vicari".
- 18.20 Dibuixos animats.
- 18.30 N'hi ha que neixen estrellats.
- 19.00 La dona biònica.
- 20.00 Dibuixos animats.
- 21.05 Gent del barri.
- 21.40 Tres pics i repicó.
- 23.20 Telenotícies.
- 23.40 Motor a fons.
- 00.10 Tot l'esport.
- 00.35 Dimensió desconeguda.
- DIVENDRES - 13**
- 11.15 Circ.
- 11.30 Recital.
- 13.00 Informatiu cinema.
- 14.00 Desitja'm sort.
- 15.10 Veins (D).

- 15.40 Com a casa.
- 16.30 Pel·lícula tarda: "La ciutat i els gossos".
- 18.00 Dibuixos animats.
- 18.15 N'hi ha que neixen estrellats.
- 19.00 La dona biònica.
- 20.00 Dibuixos animats.
- 21.10 Gent del barri.
- 21.40 Sóc com sóc.
- 22.00 Qui?
- 23.30 Telenotícies.
- 23.45 Tot l'esport.
- 00.05 Cinema de mitjanit: "A Cor què vols".
- 01.30 Dimensió desconeguda.

DISSABTE - 14

- 11.45 Sardanes.
- 12.00 Dibuixos animats.
- 12.30 Sputnik.
- 13.30 El món de Cousteau.
- 15.05 Dibuixos animats.
- 15.30 Tarda de Western: "Silver Lode".
- 17.20 Les brigades del Tigre.
- 18.20 Bouck Rogers.
- 19.10 Cagney i Lacey.
- 19.55 Guaita què fan ara.
- 21.05 Lotto 6/49.
- 21.10 De més verdes en maduren.
- 21.45 Mike Hammer.
- 22.45 Pel·lícula: "Un lloc anomenat llar".
- 00.25 Dimensió desconeguda.

CANAL - 33

DIUMENGE - 8

- 16.00 La revolució genètica - 1.
- 17.00 Mozart - 1.
- 18.30 Fila 33: "Lleó Tolstoi".
- 19.55 Curt-metratge.
- 20.20 Thalassa.
- 21.30 Versió original: "Roma, ciutat oberta".
- 23.10 Informe mundial CNN.

ESPAIS FIXOS:

DE DILLUNS A DIVENDRES

- 21.00 Telenotícies.
- 21.30 El temps.
- 21.35 Tot l'esport.

DILLUNS - 9

- 19.30 Mediterrània.
- 20.00 Basquetmanà.
- 22.05 Big World.
- 23.05 Max Headroom.

DIMARTS - 10

- 19.30 Mediterrània.
- 20.00 Star Trek.
- 22.00 Teatre: "On és la festa?".
- 23.05 Crònica negra.

DIMECRES - 11

- 18.30 Bàsquet.
- 20.00 Cosmos.
- 22.00 L'escorç negre.
- 22.30 60 minuts: "Els eunuchs".
- 23.30 Pulaski.

DIJOUS - 12

- 18.30 Bàsquet.
- 20.00 Sputnik.
- 22.00 Actual.
- 23.00 Canal 33 presenta.

DIVENDRES - 13

- 19.30 Mediterrània.
- 20.00 Futbol 90.
- 22.00 La bella i la bèstia.
- 23.00 Tres, catorze, setze.
- 23.55 Informe mundial CNN.

DISSABTE - 14

- 16.00 Esports Flahs 33.
- 19.45 Vibria.
- 20.00 Cosmos.
- 21.30 Els intocables.
- 22.30 Jazz.

DIUMENGE - 8

- 2.35 Un dia es un dia.
- 04.10 Especial Lola Flores. (Rep.)
- 07.25 El món del cavall. (Rep.)
- 07.55 "Encierros de San Fermín".
- 08.05 Rockopop.
- 09.30 Concert: "Primavera en Viena".
- 10.25 Avança Teledíari.
- 10.30 EL DIA DEL SENYOR SANTA MISSA
- 11.30 Poble de Déu: "La fe dels esportistes".
- 12.00 Camp i mar.
- 12.30 Informe Setmanal. (Rep.)
- 13.30 El saler.
- 14.30 Els cavallers del zodíac.
- 15.35 Calimero.
- 16.05 La Comèdia: "El tango de los celos" (II).
- 17.45 Dues cadenes per a tu.
- 18.15 Alf.

- 18.40 Waku-Waku.
- 19.10 S'ha escrit un crim.
- 20.00 El temps és or.
- 21.00 Teledíari cap de setmana.
- 21.30 El temps.
- 21.38 L'home i la terra: "Presentació de la sèrie".
- 23.10 Diumenge cinema: "El señor de la guerra".
- 00.10 Vietnam. El país del sud

ESPAIS FIXOS:

DE DILLUNS A DIVENDRES

- 08.00 Bon dia.
- 11.00 Avança Teledíari.
- 12.25 Avança Teledíari.
- 13.30 Magazins territorials.
- 14.30 Informatius territorials.
- 15.00 Teledíari-1 El temps.
- 17.55 Avança Teledíari.
- 20.00 Informes territorials.
- 21.30 Teledíari 2. El temps.
- 00.30 Diari nit.

DILLUNS - 9

- 10.00 A bona hora.
- 14.00 Amigues.
- 15.35 Cristall - Núm. 151.
- 16.25 Calaix desastre.
- 17.25 El follet del globus.
- 17.30 Els mons de Yupi.
- 18.00 Avui, de 6 a 7.
- 19.00 3 x 4.
- 20.10 Corrupció a Miami.
- 21.38 Però... això què és?
- 22.50 Parlem de sexe.
- 23.35 Històries d'amor.
- 01.05 L'últim emperador - 5.

DIMARTS - 10

- 10.00 A bona hora.
- Wesbter.
- Santa Bàrbara.
- Dibuixos animats.
- 14.00 Un món diferent.
- 15.35 Cristall.
- 16.25 Calaix desastre.
- 17.25 El follet del globus.
- 17.30 Els mons de Yupi.
- 18.00 Avui, de 6 a 7.
- 19.00 3 x 4.
- 20.10 Corrupció a Miami.
- 21.38 El dimarts que ve.
- 22.50 Sessió de nit: "Perversidad".
- 01.10 TESTIMONI.
- 01.15 L'últim emperador.

DIMECRES - 11

- 10.00 A bona hora.
- Wesbter.
- Santa Bàrbara.
- Dibuixos animats.
- 14.00 El hoyo 19 (Nova sèrie).
- 15.35 Cristall.
- 16.25 Calaix desastre.
- 17.25 El follet del globus.
- 17.30 Els mons de Yupi.
- 18.00 Avui, de 6 a 7.
- 19.00 3 x 4.
- 20.10 Corrupció a Miami.
- 21.38 Nit d'humor: "Jutjar de guàrdia".
- "Las chicas de oro".
- 22.35 Estrenes TV: "Finnigan empieza otra vez".

DIJOUS - 12

- 10.00 A bona hora.
- 15.35 Cristall.
- 16.25 Calaix desastre.
- 17.25 El follet del globus.
- 17.30 Els mons de Yupi.
- 18.00 Avui, de 6 a 7.
- 19.00 3 x 4.
- 20.10 Corrupció a Miami.
- 21.38 Pecats. (Nova sèrie).
- 22.30 El primi-joc.
- 22.45 Un dia és un dia.
- 01.00 L'últim emperador.
- DIVENDRES - 13**
- 10.00 A bona hora.
- 15.35 Cristall.
- 16.25 Plàstic.
- 17.25 El follet del globus.
- 17.30 Les aventures de Peter.
- 18.05 Una estona d'anglès.
- 18.35 Amb les mans a la massa.

- 19.00 3 x 4.
- 20.10 Corrupció a Miami.
- 21.30 Deteciu privat.
- 22.30 Visca l'espectacle!
- 23.50 L'autoestopista.
- 00.55 Cinema mític: "Carmen, la de Triana".
- 02.35 Jazz entre amics.
- 03.35 El dimarts que ve. (Rep.)

DISSABTE - 14

- 04.45 Equip d'investigació.
- 05.45 Altres pobles.
- 06.45 El mirador.
- 07.00 De pel·lícula.
- 07.55 "Encierros" de San Fermín.
- 08.05 Visca l'espectacle!
- 09.30 Els contanimalos.
- 10.00 Sopa de gansos.
- 10.25 Avança teledíari.
- 10.30 No t'ho perdís.
- 14.30 Bioman.
- 15.00 Teledíari cap de setmana.
- 15.30 El temps.
- 15.35 La boja acadèmia de policia.
- 16.05 Primera Sessió: "Los viajes de Gulliver".
- 17.45 Dibuixos animats.
- 18.10 Rockopop.
- 19.35 Una sola terra.
- 20.05 Salvant obstacles.
- 21.00 Teledíari cap de setmana.
- 21.38 Informe setmanal.
- 22.40 Dissabte cinema: "La maldición de Damien".
- 00.40 Pel·lícula: "Turno de noche".

DIUMENGE - 8

- 08.00 Con tu cuerpo.
- 08.15 Por el ancho mundo.
- 8.45 SANTA MISSA.
- 09.30 Compañeros.
- 10.00 Los picapiedra.
- 10.30 Cine para todos: "La mascota del regimiento".
- 12.00 Italia-90.
- 00.00 TIEMPO DE CREER.
- 00.15 Filmoteca TV: "Nazareno Cruz i el lobo".

ESPAIS FIXOS:

DE DILLUNS A DIVENDRES

- 08.00 Con tu cuerpo.
- 13.00 Un punt de solfa.
- 14.00 Avança de l'informatiu.
- 19.00 Resum informatiu.
- 21.30 Notícies 2.

DILLUNS - 9

- 08.15 Crear i viure.
- 08.45 Dibuixos animados.
- 09.00 Barrio Sésamo.
- 09.30 Ferdy.
- 10.00 Los mundos de Yupi.
- 10.30 Plàstic.
- 11.00 Las dos señoras de Grenville.
- 12.00 Las doce en punta.
- 15.00 Tour de França.
- 16.45 Sesión de tarde: "Artistas y modelos".
- 18.00 Video-mix.
- 18.30 La barberia.
- 19.30 Deportes.
- 22.00 Cine club: "Ocho mujeres y un crimen".
- 23.45 Equipo de investigación.
- 00.45 Glasnost.
- 01.15 Última sesión:

DIMARTS - 10

- 08.30 Crear i viure.
- 08.45 Dibuixos animados.
- 09.00 Barrio Sésamo.
- 09.30 Ferdy.
- 10.00 Los mundos de Yupi.
- 10.30 Klip.
- 11.00 Situación límite.
- 12.00 Las doce en punta.
- 13.10 On li fa mal?
- 13.30 Això no pot fer-se per TV.
- 14.05 Catalunya misteriosa.
- 14.30 Tour de França.
- 16.00 Dibuixos.

- 16.15 Sesión de tarde: "Condenado".
- 17.45 Video-mix.
- 18.30 La barberia.
- 19.30 Deportes.
- 22.00 Cheers.
- 22.30 Que noche la de aquel año.
- 22.30 La joya de la corona.
- 00.30 Tendido cero.
- 01.15 Última sesión: "El delito Matteotti".

DIMECRES - 11

- 08.30 Crear i viure.
- 08.45 Dibuixos animados.
- 09.00 Barrio Sésamo.
- 09.30 Ferdy.
- 10.00 Los mundos de Yupi.
- 10.30 Archie i Sabrina.
- 11.00 El seductor.
- 12.00 Un punt de solfa.
- 13.10 On li fa mal?
- 13.30 Això no pot fer-se per TV.
- 14.05 Catalunya misteriosa.
- 14.30 Dibuixos animats.
- 14.40 Tour de França.
- 17.00 Sesión de tarde: "Crimen imperfecto".

- 18.30 Toros.
- 20.30 Deportes.
- 22.00 Corazón.
- 23.00 Fantasmas en herencia.
- 00.00 Música N.A.
- 00.30 Última sesión:

DIJOUS - 12

- 08.30 Crear i viure.
- 08.45 Dibuixos animados.
- 09.00 Barrio Sésamo.
- 09.30 Ferdy.
- 10.00 Los mundos de Yupi.
- 10.30 Chopi i la princesa.
- 11.00 Locura cotidiana.
- 12.00 Las doce en punta.
- 13.10 On li fa mal?
- 14.05 Catalunya misteriosa.
- 14.30 Documental.
- 15.15 Dibuixos animats.
- 15.30 Tour de França.
- 17.00 Sesión de tarde: "Que pague el diablo".
- 18.30 Toros.
- 20.30 Deportes.
- 22.00 Tahiti l'últim paradís.
- 22.30 Jueves cine:

DIVENDRES - 13

- 08.30 Crear i viure.
- 08.45 Dibuixos animados.
- 09.00 Barrio Sésamo.
- 09.30 Ferdy.
- 10.00 Plàstic.
- 11.00 Lorca, muerte de un poeta.
- 12.00 Las doce en punta.
- 13.10 On li fa mal?
- 13.30 Això no pot fer-se per TV.
- 15.30 La mina, un barri entre fronteres.
- 16.30 Sesión de tarde: "El paraíso del mal".
- 17.45 Video-Mix.
- 18.45 Primera divisió.
- 19.30 Deportes.
- 22.00 Buen humor.
- 20.30 A través del espejo.
- 00.30 Arte y artistas flamencos.
- 02.00 Stop, seguridad en marcha.
- 02.30 Era lucana.

DISSABTE - 14

- 08.00 Con tu cuerpo.
- 08.15 La edición científica.
- 08.45 Geografía catalana.
- 09.00 Barrio Sésamo.
- 09.30 Video-Mix.
- 11.30 Aquí Sant Cugat.
- 11.45 Andalusia.
- 12.00 Sorteo de lotería.
- 12.30 135 escons.
- 13.00 Ajuste.
- 13.15 Concierto.
- 14.30 Plàstic.
- 15.00 Estadio 2.
- 21.00 Relatos TV: Enma.
- 22.45 El primi juego.
- 23.00 Núria Feliu al Molino.
- 00.00 Atletismo.
- 03.00 El nuevo espectador.
- 04.00 ÚLTIMAS PREGUNTAS.

COMENTARIS TV

ELS COMENTARISTES DEL MUNDIAL

Som aquests dies immersos en el Mundial d'Itàlia. Tot és futbol. Ja vam parlar d'algun aspecte d'aquest mundial. Enguany es tracta un apartat concret: els comentaristes.

Mentre la realització, a càrrec dels italians, la veiem prou reixida, apareix un aspecte ben contrastat: el paper dels comentaristes, en alguns casos.

Jo no demano un rigor absolut, una fredor i laconisme britànic, el que sí demano és una mica de seriositat. I ho dic així perquè hi ha diferència entre la retransmissió d'alguns partits, ben acompanyats per la veu del comentarista i la de l'especialista, provinent del món, lògicament, del futbol; i uns altres on el comentarista i l'especialista es dediquen a explicar tota mena de brometes i acudits que resulten, si més no, imprevisibles i, sobretot, inoportuns.

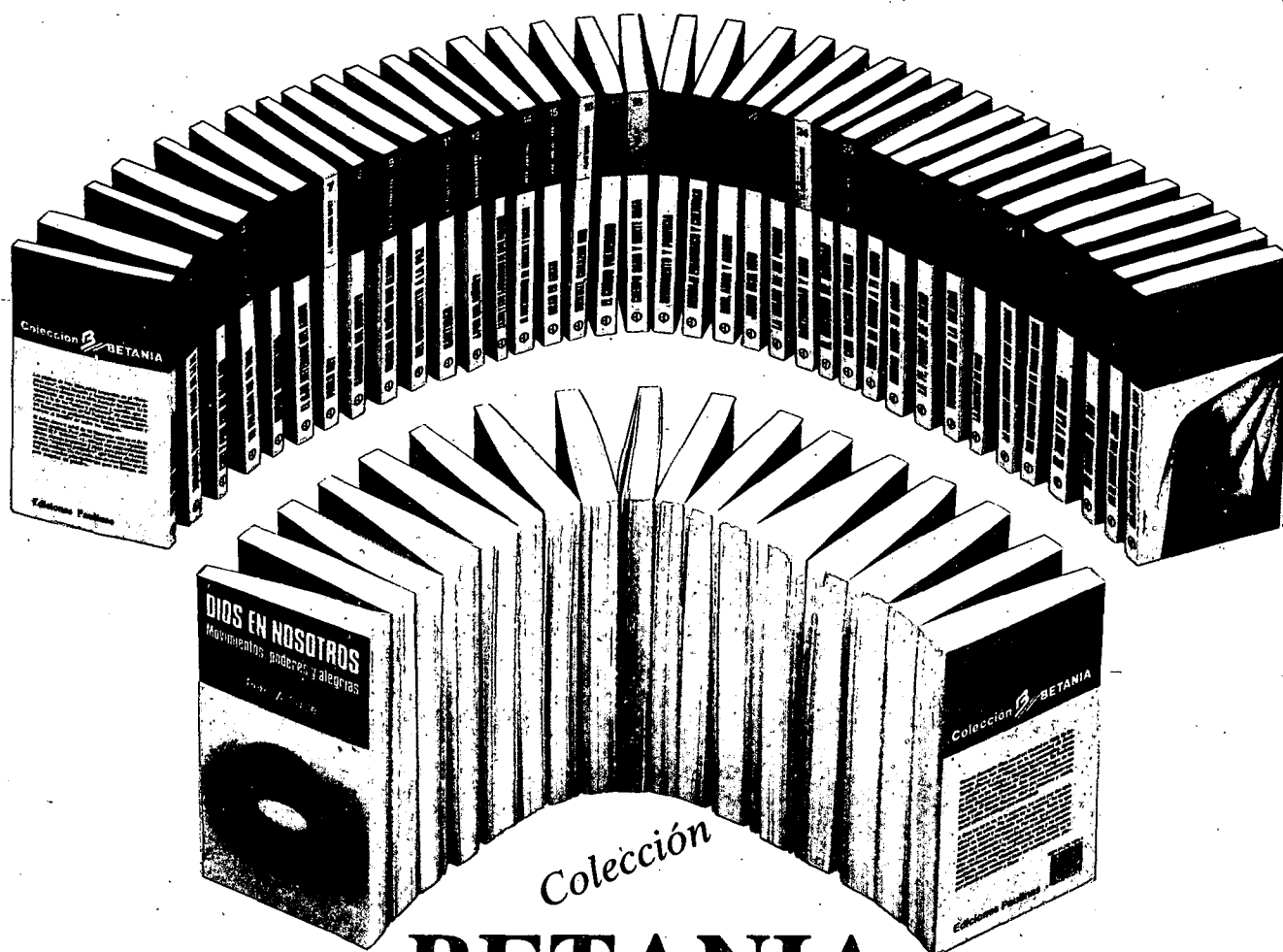
Cal professionalitat quan se sap que davant de l'aparell s'aplega tanta gent com en el cas d'aquest Mundial d'Itàlia. Cal estar a l'altura de les circumstàncies. No es pot dir qualsevol cosa. L'afecionat al futbol vol informació quan està veient un partit tan interessant com és aquest cas, almenys a priori, del Mundial. Els acudits, les gràcies són per altres moments. Una retransmissió d'aquest caire no es una conversa de dos amics sinó un treball seriós que exigeix concentració i dignitat.

T.A.C. (Telespectadors Associats de Catalunya) tel. 200 13 39 IGNASI BOFARULL

**EDICIONES
PAULINAS**

Para quien busca alimento sustancioso para la vida del espíritu

Colección
BETANIA

Una auténtica biblioteca de espiritualidad para nuestro tiempo

1. Para orar continuamente, M. Ballester.
2. Abraham, nuestro padre en la fe, Martini.
3. Creí y por eso he hablado, A. D. Tortajada.
4. Tu palabra me da vida, M. Martín-Moreno.
5. Ciudad reconciliada, J. Pollano.
6. El ojo interior del amor, W. Johnston.
7. Pablo hoy, J. Esquerda Bifet.
8. Sabiduría del desierto, Yushi Nomura.
9. Buscad al Señor con alegría, P. Finkler.
10. Del sufrimiento a la paz, I. Larrañaga.
11. Santidad. Un camino para todos, Nicholl.
12. ¿Por qué, Señor?, Carlo Carretto.
13. Zazen y los ejercicios de S. Ignacio, Enomiya-Lassalle.
14. El matrimonio de oriente y occidente, B. Griffiths.
15. Orar es amar, J. Carlos Correa.
16. Siéntate, corazón mío, A. Marchesini.
17. El cielo vulnerable, W. Johnston.
18. Cuerpo sano y mente sana, P. Finkler.
19. Seguimiento y profecía, B. Secondin.
20. Mensaje evangélico y culturas, Secondin.
21. Dios, amor y amante, H. de Amberes.
22. Jesús está vivo, J. H. de Prado.
23. La mujer en su pueblo, C. M. Martini.
24. Maternidad y Dios, M. Hebblethwaite.
25. El misterio de Navidad, G. Ravasi.
26. Cien oraciones posibles, André Dumas.
27. Desde lo hondo a ti grito, B. Boldini.
28. Hemos visto su gloria, J. Esquerda Bifet.
29. La fe, fuente de salud, B. Häring.
30. Vosotros sois la Iglesia, R. Parent.
31. La amistad de Dios, Segundo Galilea.
32. La oración interior y sus técnicas, Caffarel.
33. Ser cristiano desde el tercer mundo, F. Bermúdez.
34. El zen y la Biblia, J. K. Kadowaki.
35. Un camino sin fin, C. Carretto.
36. En el nombre del justo, M. Gelabert.
37. Las moradas de Sta. Teresa, J.M. Ballester.
38. Dios en nosotros, P. A. Fraile.
39. Relectura de las cartas de S. Pablo, Garrido.
40. El hombre vive de amor, André Sève.
41. Vivir en la nueva conciencia, E-Lassalle.
42. Vida y contemplación, M. Fdez. Márquez.
43. Así como nosotros perdonamos, J. M. Martín-Moreno.
44. Las huellas de sus pasos, V. Serrano.
45. Una espiritualidad para hoy, J. Garrido.
46. El sabor de vivir, André Sève.
47. El coraje de tener miedo, M. D. Molinié.
48. La nube del no-saber, Anónimo del s. XIV.
49. La música callada, W. Johnston.
50. Salmos de vida y fidelidad, P. Trigo.
51. Búsqueda y encuentro, M. Fdez. Márquez.
52. Reestructurar la vida, N. Alcover.
53. Habla, Señor, V. Borragán Mata.
54. Tu siervo escucha, V. Borragán Mata.
55. Liberación total, R. Habito.
56. El zen y la mística cristiana, E-Lassalle.

**EDICIONES
PAULINAS**

Protasio Gómez 15 - 28027 MADRID
Tel.: (91) 742 05 50 - Fax: (91) 742 57 23 - Telex: 41 872 EPSSP-E
Via Lletana 38 - 08003 BARCELONA
Tel. y fax: (93) 310 18 06